

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1122/2009**z dnia 30 listopada 2009 r.****ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 odnośnie do zasady wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli w ramach systemów wsparcia bezpośredniego przewidzianych w wymienionym rozporządzeniu oraz wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do zasady wzajemnej zgodności w ramach systemu wsparcia ustanowionego dla sektora wina**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 85x oraz 103za w związku z jego art. 4,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1782/2003, w szczególności jego art. 142 lit. b), c), d), e), h), k), l), m), n), o), q) oraz s),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 73/2009 uchyla i zastępuje rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001 i wprowadza szereg zmian do systemu płatności jednolitej jak również do niektórych innych systemów płatności bezpośrednich. Jednocześnie znosi kilka innych systemów płatności bezpośrednich od 2010 r. Rozporządzenie to wprowadza ponadto do systemu szereg zmian, zgodnie z którymi płatności bezpośrednie dla rolnika, który nie spełni pewnych warunków w zakresie ochrony zdrowia publicznego, zwierząt oraz roślin, ochrony środowiska oraz dobrostanu zwierząt („zasada wzajemnej zgodności”) będą obniżane lub będą podlegały wykluczeniom.
- (2) Systemy płatności bezpośrednich po raz pierwszy wprowadzono w wyniku reformy wspólnej polityki rolnej w 1992 r., a później rozwinięto w ramach kolejnych

reform. Systemy te podlegają zintegrowanemu systemowi zarządzania i kontroli (zwanemu dalej „zintegrowanym systemem”). Przedmiotowy system, określony w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 796/2004 z dnia 24 kwietnia 2004 r. ustanawiającym szczegółowe zasady wdrażania wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu administracji i kontroli przewidzianych w rozporządzeniach Rady (WE) nr 1782/2003 oraz (WE) nr 73/2009, jak również w zakresie wdrażania wzajemnej zgodności, o której mowa w rozporządzeniu Rady (WE) nr 479/2008 ⁽²⁾ okazały się efektywnymi i skutecznymi środkami realizacji systemów płatności bezpośrednich. Rozporządzenie (WE) nr 73/2009 opiera się na podstawach tego zintegrowanego systemu.

- (3) Uwzględniając zmiany wprowadzone w płatnościach bezpośrednich przez rozporządzenie (WE) nr 73/2009, należy uchylić i zastąpić rozporządzenie (WE) nr 796/2004, opierając nowe rozporządzenie na zasadach ustanowionych przez rozporządzenie (WE) nr 796/2004. Jednocześnie, w związku z włączeniem sektora wina do rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007, należy zastąpić odniesienia do rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2008 ⁽³⁾ zawarte w rozporządzeniu 796/2004 odniesieniami do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007. W celu zapewnienia spójności, niektóre przepisy rozporządzenia (WE) nr 796/2004 należy włączyć do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1120/2009 ⁽⁴⁾, które uchyla i zastępuje rozporządzenie Komisji (WE) nr 795/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczegółowe zasady w celu wdrożenia systemu jednolitych płatności określonego w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003 ustanawiającym wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającym określone systemy wsparcia dla rolników ⁽⁵⁾.
- (4) Rozporządzenie (WE) nr 73/2009 pozostawia państwom członkowskim wybór, co do stosowania pewnych systemów pomocy ustanowionych w tym rozporządzeniu. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem ustanowić przepisy w odniesieniu do zarządzania i kontroli, które mają być przeprowadzane w państwach członkowskich, w celu umożliwienia im udziału w niektórych systemach pomocy. Odpowiednie przepisy niniejszego rozporządzenia powinny zatem mieć zastosowanie wyłącznie w zakresie, w jakim państwa członkowskie podejmą taką decyzję.

⁽²⁾ Dz.U. L 141 z 30.4.2004, s. 18.

⁽³⁾ Dz.U. L 148 z 6.6.2008, s. 1.

⁽⁴⁾ Zob. s. 1 niniejszego Dziennika Urzędowego.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 141 z 30.4.2004, s. 1.

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

- (5) Jako część obowiązków w zakresie zasady wzajemnej zgodności, rozporządzenie (WE) nr 73/2009 określa pewne zobowiązania zarówno państw członkowskich, jak i rolników indywidualnych, w zakresie utrzymywania trwałych użytków zielonych. Konieczne jest ustanowienie szczegółów określania stosunku użytkowanych trwałych użytków zielonych do gruntów rolnych, oraz określenie indywidualnych zobowiązań, które będą obowiązywały rolników w przypadku gdy zostanie stwierdzone, że stosunek ten maleje na niekorzyść trwałych użytków zielonych.
- (6) Aby umożliwić skuteczną kontrolę oraz zapobiegać składaniu różnych wniosków o przyznanie pomocy w różnych agencjach płatniczych jednego państwa członkowskiego, państwa członkowskie powinny zapewnić jednolity system rejestrowania tożsamości każdego rolnika, który składa wniosek o przyznanie pomocy w ramach zintegrowanego systemu.
- (7) Potrzebne są szczegółowe zasady w odniesieniu do systemu identyfikacji działek rolnych stosowanego przez państwa członkowskie zgodnie z art. 17 rozporządzenia (WE) nr 73/2009. Zgodnie z tym przepisem należy korzystać z technik skomputeryzowanego systemu informacji geograficznych (GIS). Konieczne jest jasne określenie, na jakim poziomie ma funkcjonować ten system oraz określenie poziomu szczegółów informacji, który ma obowiązywać w GIS.
- (8) Aby zapewnić prawidłowe wdrożenie systemu płatności jednolitej ustanowionego w tytule III rozporządzenia (WE) nr 73/2009, państwa członkowskie powinny ustanowić system identyfikacji i rejestracji tak, by umożliwić ustalenie uprawnień do płatności oraz, między innymi, by umożliwić kontrole krzyżowe obszarów zadeklarowanych w systemie płatności jednolitych z uprawnieniami do płatności dostępnych dla każdego rolnika oraz w ramach różnych uprawnień do płatności.
- (9) Monitorowanie przestrzegania różnorodnych obowiązków w zakresie zasady wzajemnej zgodności wymaga stworzenia systemu kontroli oraz ustalenia stosownych obniżek. W tym celu różne organy państw członkowskich muszą przekazywać informacje na temat wniosków o przyznanie pomocy, prób kontrolnych, wyników kontroli na miejscu itp. Należy ustanowić przepisy dotyczące podstawowych elementów takiego systemu.
- (10) W celu uproszczenia, państwa członkowskie mogą zdecydować, że wszystkie wnioski o przyznanie pomocy na mocy tytułu III i IV rozporządzenia (WE) nr 73/2009 zostaną objęte pojedynczym wnioskiem.
- (11) Państwa członkowskie powinny podjąć stosowne środki w celu umożliwienia właściwego funkcjonowania zintegrowanego systemu, w przypadkach gdy względem jednego rolnika odpowiedzialna jest więcej niż jedna agencja płatnicza.
- (12) W celu umożliwienia skutecznych kontroli, każdy rodzaj użytkowanego gruntu oraz stosownych systemów pomocy powinien być deklarowany w tym samym czasie. Dlatego też należy ustanowić przepisy dotyczące składania pojedynczego wniosku o przyznanie pomocy obejmującego wszelkie wnioski o pomoc, która jest w pewnym zakresie związana z obszarem. Ponadto pojedynczy wniosek o przyznanie pomocy powinien być składany przez rolników, którzy nie ubiegają się o żadną pomoc spośród objętych pojedynczym wnioskiem, lecz posiadają użytki rolne. W przypadkach gdy władze dysponują już przedmiotowymi informacjami, należy jednak zezwolić państwom członkowskim na zwolnienie rolników z tego obowiązku.
- (13) Państwa członkowskie powinny ustalić ostateczny termin składania pojedynczych wniosków, który jednak nie powinien być późniejszy niż dzień 15 maja, w celu umożliwienia przeprowadzenia postępowania i kontroli wniosków we właściwym czasie. Ze względu na szczególne warunki klimatyczne Estonia, Łotwa, Litwa, Finlandia i Szwecja powinny mieć jednak możliwość wyznaczenia późniejszego terminu, ale nie późniejszego niż dzień 15 czerwca. Ponadto jeśli wymagają tego warunki klimatyczne w danym roku, odstępstwa w poszczególnych przypadkach powinny być przewidziane w oparciu o tę samą podstawę prawną.
- (14) W pojedynczym wniosku rolnik powinien zgłaszać nie tylko obszar używany do celów rolniczych, ale także swoje uprawnienia do płatności, a wszelkie informacje wymagane w celu ustalenia kwalifikowalności powinny być wymagane w momencie składania pojedynczego wniosku. W przypadkach gdy nie zostały jeszcze ostatecznie ustalone uprawnienia do płatności, które mają być przyznane w danym roku, należy jednak pozwoić państwom członkowskim na odstępstwa od niektórych obowiązków.
- (15) W celu uproszczenia procedur składania wniosków oraz zgodnie z art. 19 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, należy w tym kontekście ustalić przepisy dotyczące udostępniania przez państwa członkowskie rolnikom wstępnym informacji w jak najszerszym zakresie.
- (16) Wszelkie szczególne informacje dotyczące produkcji konopi, orzechów, ziemniaków skrobiowych, nasion, bawełny, owoców i warzyw oraz wsparcia specjalnego objętych pojedynczym wnioskiem powinny być wymagane w momencie składania pojedynczego wniosku lub – w stosownych przypadkach kiedy wynika to z charakteru informacji – w późniejszym terminie. Ponadto należy ustalić, że w pojedynczym wniosku o przyznanie pomocy deklaruje się obszary, w odniesieniu do których nie składa się wniosków o pomoc. W zależności od rodzaju użytkowania potrzebne mogą być dokładne informacje, dlatego też określone rodzaje użytkowania powinny być deklarowane osobno, natomiast inne rodzaje mogą być deklarowane w jednej pozycji. Należy jednak umożliwić odstępstwo od tej zasady w przypadku gdy państwa członkowskie wcześniej otrzymały tego rodzaju informacje.
- (17) Do celów skutecznego monitorowania każde państwo członkowskie powinno określić minimalny rozmiar działek rolnych, które mogą być objęte wnioskiem o przyznanie pomocy.
- (18) Aby umożliwić jak największą elastyczność w odniesieniu do planowania przez rolników użytkowania gruntów, należy umożliwić wnoszenie poprawek do pojedynczych wniosków do czasu, kiedy zwykle miałyby miejsce siew, pod warunkiem że zostały spełnione wszystkie wymagania szczególne, określone w różnych systemach pomocy, oraz że właściwe organy nie poinformowały jeszcze rolnika o błędach zawartych w pojedynczym wniosku, ani nie powiadomiły go o nieprawidłowościach stwierdzonych w wyniku kontroli na miejscu w stosunku do części, której dotyczy poprawka. Po dokonaniu poprawki należy umożliwić dostosowanie odpowiednich dokumentów uzupełniających lub umów, które należy dostarczyć.

- (19) Terminowe składanie wniosków o podwyższenie wartości lub przyznanie uprawnień do płatności w ramach systemu płatności jednolitej ma kluczowe znaczenie dla skutecznego zarządzania systemem. Państwa członkowskie powinny zatem ustalić ostateczny termin składania wniosków, który jednak nie powinien być późniejszy niż dzień 15 maja. W celu uproszczenia procedur państwa członkowskie powinny mieć możliwość zadecydować, że wnioski te mogą być składane w tym samym terminie, co pojedynczy wniosek. Z tego powodu Estonia, Łotwa, Litwa, Finlandia i Szwecja powinny mieć możliwość wyznaczenia późniejszego terminu, ale nie później niż do dnia 15 czerwca.
- (20) W przypadku gdy państwo członkowskie decyduje o stosowaniu różnych systemów pomocy z tytułu zwierząt gospodarskich, należy określić wspólne przepisy dotyczące szczegółów, które należy uwzględnić we wnioskach o przyznanie pomocy z tytułu zwierząt gospodarskich.
- (21) Zgodnie z art. 117 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 płatności w ramach systemów pomocy z tytułu bydła mogą być wypłacane jedynie w odniesieniu do zwierząt, które zostały odpowiednio zidentyfikowane oraz zarejestrowane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z 17 lipca 2000 r. ustanawiającym system identyfikacji i rejestracji bydła i dotyczącym etykietowania wołowiny i produktów z wołowiny oraz uchylającym rozporządzenie Rady (WE) nr 820/97⁽¹⁾. Rolnicy składający wnioski w ramach określonych systemów pomocy powinni w odpowiednim czasie mieć dostęp do stosownych informacji.
- (22) Pomoc dla producentów buraków cukrowych i trzciny cukrowej, oddzielna płatność z tytułu cukru i oddzielna płatność z tytułu owoców i warzyw, ze względu na ich charakter, nie są związane z użytkami rolnymi, dlatego nie stosuje się do tych systemów płatności przepisów dotyczących pojedynczego wniosku. Należy zatem przyjąć przepisy w celu ustanowienia odpowiedniej procedury składania wniosków.
- (23) Należy określić dalsze wymogi odnośnie do wniosków o przyznanie wsparcia specjalnego na mocy art. 68 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, innego niż płatności obszarowe lub płatności z tytułu zwierząt gospodarskich. Ze względu na możliwą różnorodność szczególnych środków wsparcia jest bardzo ważne, żeby rolnik przedstawiał wszystkie informacje wymagane w celu ustalenia kwalifikowalności. Ze względów praktycznych państwa członkowskie powinny mieć możliwość wymagania dokumentów uzupełniających w terminie późniejszym od terminu, który powinien być wyznaczony na składanie wniosków.
- (24) W przypadku stosowania art. 68 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 beneficjentami nie są rolnicy, ale fundusze wspólnego inwestowania, które wypłaciły rolnikom odszkodowania za poniesione straty gospodarcze. Należy ustalić szczególne wymogi w odniesieniu do składania przez fundusze wspólnego inwestowania wniosków zawierających informacje potrzebne do ustalenia ich kwalifikowalności do płatności.
- (25) Należy ustalić ogólne ramy wprowadzania uproszczonych procedur w kontekście komunikacji między rolnikami a organami państw członkowskich. Ramy te powinny w szczególności uwzględniać możliwość korzystania ze środków komunikacji elektronicznej. Należy jednak w szczególności zagwarantować, że uzyskane w ten sposób dane będą w pełni wiarygodne, oraz że procedury będą przebiegały bez jakiegokolwiek dyskryminacji wobec rolników. Ponadto w celu uproszczenia administracyjnego zarówno dla rolników jak i dla organów krajowych, organy krajowe powinny mieć możliwość wymagania dokumentów uzupełniających potrzebnych do sprawdzenia kwalifikowalności do niektórych płatności bezpośrednio ze źródła informacji, a nie od rolnika.
- (26) W przypadku gdy wnioski o przyznanie pomocy zawierają oczywiste błędy, w każdej chwili powinna istnieć możliwość ich sprostowania.
- (27) Należy ustalić zasady postępowania w sytuacjach, kiedy ostateczny termin składania różnych wniosków, dokumentów lub poprawek przypada na dzień ustawowo wolny od pracy, sobotę lub niedzielę.
- (28) Przestrzeganie terminów składania wniosków o przyznanie pomocy, poprawy wniosków o pomoc obszarową oraz składania dokumentów uzupełniających, umów oraz oświadczeń jest niezbędne w celu umożliwienia administracji krajowej planowania, a następnie przeprowadzenia skutecznych kontroli prawidłowości wniosków o przyznanie pomocy. Dlatego też należy ustanowić przepisy dotyczące terminów, w ramach których będą przyjmowane spóźnione wnioski. Należy ponadto stosować obniżki płatności, aby zachęcić rolników do przestrzegania tych terminów.
- (29) Terminowe składanie przez rolników wniosków o uprawnienia do płatności jest dla państw członkowskich niezbędne w celu terminowego ustalania tych uprawnień. Składanie wniosków po wyznaczonym terminie powinno zatem być dozwolone jedynie w zakresie dodatkowych terminów, podobnych jak w przypadku składania po wyznaczonym terminie wszelkich wniosków o przyznanie pomocy. Z wyjątkiem opóźnień wynikających z przypadków siły wyższej oraz sytuacji wyjątkowych, należy stosować zniechęcający poziom obniżek.
- (30) Rolnicy powinni być uprawnieni do wycofania swoich wniosków o przyznanie pomocy lub ich części w każdej chwili, pod warunkiem że właściwy organ nie poinformował ich wcześniej o zawartych we wniosku nieprawidłowościach lub nie zapowiedział kontroli na miejscu.
- (31) Stosowanie się do przepisów dotyczących systemów pomocy zarządzanych w ramach systemu zintegrowanego powinno być skutecznie monitorowane. W tym celu oraz, aby zapewnić zharmonizowany poziom monitorowania we wszystkich państwach członkowskich, należy szczegółowo określić kryteria oraz procedury techniczne przeprowadzania kontroli administracyjnych oraz kontroli na miejscu, zarówno w zakresie kryteriów kwalifikowalności ustalonych dla systemów pomocy, jak i zobowiązań w odniesieniu do obowiązków w zakresie zasady wzajemnej zgodności. Z punktu widzenia nadzoru możliwość przeprowadzenia kontroli na miejscu ma zasadnicze znaczenie. Dlatego należy odrzucić wnioski rolnika, który uniemożliwiłby przeprowadzenie tych kontroli.

(¹) Dz.U. L 204 z 11.8.2000, s. 1.

- (32) Zapowiadanie kontroli na miejscu w odniesieniu do kwalifikowalności lub wzajemnej zgodności powinno być dopuszczane jedynie, jeżeli nie zagraża celowi kontroli, a w każdym razie należy ustalić odpowiednie ograniczenia czasowe. Ponadto jeżeli szczególne zasady sektorowe w ramach aktów prawnych lub norm w zakresie wzajemnej zgodności przewidują, że kontrole na miejscu są niezapowiedziane, należy ich przestrzegać.
- (33) Należy przewidzieć, że w stosownych przypadkach państwa członkowskie powinny łączyć różnorodne kontrole.
- (34) W celu skutecznego wykrywania niezgodności w trakcie kontroli administracyjnych, należy w szczególności ustalić przepisy w odniesieniu do zakresu kontroli krzyżowych. Niezgodności powinny być przedmiotem dalszych właściwych procedur.
- (35) Częstym błędem podczas kontroli krzyżowych są niewielkie zawyżenia całkowitej powierzchni użytków rolnych w ramach działki referencyjnej. W celu uproszczenia, w przypadku gdy dwóch lub więcej rolników ubiega się o pomoc w odniesieniu do tej samej działki referencyjnej w ramach tego samego systemu pomocy, oraz w przypadku gdy całkowita zadeklarowana powierzchnia przekracza obszar użytków rolnych z zachowaniem tolerancji pomiaru ustalonej odnośnie do działek rolnych, państwo członkowskie powinno być uprawnione do proporcjonalnego zmniejszenia przedmiotowych powierzchni. Jednak w niektórych sytuacjach rolnik powinien mieć prawo do odwołania się od takich decyzji.
- (36) W przypadku gdy państwo członkowskie korzysta z możliwości przewidzianej w art. 68 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 i przyznane zostają płatności obszarowe lub płatności z tytułu zwierząt gospodarskich, należy stosować taki sam poziom kontroli jak w przypadku innych płatności obszarowych i płatności z tytułu zwierząt gospodarskich. Beneficjentów środków wsparcia specjalnego należy uznać za osobną grupę i ustalić dla niej specyficzny minimalny poziom kontroli.
- (37) Należy określić minimalną liczbę rolników, u których należy przeprowadzić kontrole na miejscu w ramach różnych systemów pomocy. W przypadku gdy państwo członkowskie decyduje o stosowaniu różnych systemów pomocy z tytułu zwierząt gospodarskich, należy przyjąć zintegrowane podejście oparte na gospodarstwie w stosunku do rolników ubiegających się o pomoc w ramach tych systemów.
- (38) Wykazanie znaczących nieprawidłowości i niezgodności wymaga zwiększenia poziomu kontroli na miejscu w ciągu bieżącego i/lub następnego roku, aby osiągnąć możliwy do przyjęcia poziom gwarancji prawidłowości stosownych wniosków o przyznanie pomocy. Jeżeli rozszerzanie kontrolowanej próby ma związek z wzajemną zgodnością, powinno być przeprowadzane pod kątem przedmiotowych aktów prawnych lub norm.
- (39) Kontrole na miejscu u rolników składających wnioski o przyznanie pomocy nie muszą być przeprowadzane
- względem poszczególnych zwierząt lub działek rolnych. W niektórych przypadkach można przeprowadzać kontrole na podstawie prób. Gdy jest to dozwolone, próbę należy rozszerzyć tak, aby była ona wiarygodna i reprezentatywna. W niektórych przypadkach może zaistnieć konieczność rozszerzenia próby do pełnej kontroli. Państwa członkowskie powinny ustalić kryteria wyboru próby do sprawdzenia.
- (40) Przy minimalnym poziomie kontroli na miejscu próbę należy dobierać częściowo na podstawie analizy ryzyka, a częściowo losowo. Czynniki ryzyka powinien określać właściwy organ, ponieważ on najlepiej wybierze istotne czynniki ryzyka. Celem zapewnienia prawidłowej i skutecznej analizy ryzyka, jej metody powinno się poddawać ocenie i aktualizacji w cyklu rocznym, przy uwzględnieniu znaczenia każdego z czynników ryzyka, z porównaniem wyników prób dobranych losowo i prób dobranych w oparciu o ryzyko, oraz szczególnej sytuacji danego państwa członkowskiego.
- (41) Aby zapewnić skuteczność kontroli na miejscu ważne jest, aby wykonujący je personel był informowany o przyczynie wyboru do kontroli na miejscu. Państwa członkowskie powinny prowadzić rejestr takich informacji.
- (42) W niektórych przypadkach stosowne jest przeprowadzenie kontroli na miejscu zanim spłyną wszystkie wnioski, zatem państwa członkowskie powinny mieć możliwość częściowego doboru próby kontrolnej przed końcem okresu składania wniosków.
- (43) Ponadto, aby umożliwić organom krajowym, a także właściwym organom Wspólnoty sprawdzanie przeprowadzonych kontroli na miejscu, szczegóły dotyczące tych kontroli powinny być uwzględniane w sprawozdaniu z kontroli. Rolnik lub jego przedstawiciel powinien mieć możliwość podpisania przedmiotowego sprawozdania. Jednak w odniesieniu do kontroli na miejscu z wykorzystaniem teledetekcji państwa członkowskie powinny mieć możliwość korzystania z tego prawa jedynie w przypadkach, gdy kontrole ujawniły nieprawidłowości. Bez względu na rodzaj przeprowadzonej kontroli na miejscu, w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości rolnik powinien otrzymać kopię sprawozdania.
- (44) W celu zagwarantowania należytego nadzoru kontrole na miejscu w odniesieniu do systemów pomocy obszarowej powinny obejmować wszystkie zadeklarowane działki. W celu uproszczenia powinno jednak być dozwolone, by faktyczne pomiary działek ograniczone były do próby 50 % działek. Próba musi być jednak rzetelna i reprezentatywna, a także być zwiększana w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości. Należy dokonać ekstrapolacji wyników próby na resztę grupy. Należy sprecyzować, że do celów kontroli na miejscu państwa członkowskie mogą korzystać z niektórych narzędzi technicznych.

- (45) Należy określić szczegółowe zasady dotyczące określania obszarów a stosowane metody pomiarowe należy ustawić w taki sposób, by zapewnić jakość pomiarów odpowiadającą wymaganej w ramach norm technicznych opracowanych na szczeblu wspólnotowym.
- (46) Doświadczenie wykazało, że w odniesieniu do określania powierzchni działek rolnych kwalifikujących się do płatności obszarowych, konieczne jest ustalenie dopuszczalnej szerokości niektórych obiektów, w szczególności żywopłotów, rowów i murów. Ze względu na specyficzne potrzeby środowiskowe należy przewidzieć pewną elastyczność w ramach limitów uwzględnianych przy ustalaniu pól regionalnych.
- (47) Należy ustalić na jakich warunkach działka rolna, na której znajdują się drzewa, ma być uznawana za obszar kwalifikowalny do systemów pomocy obszarowej. Należy również ustalić przepisy w odniesieniu do procedury administracyjnej, która ma być stosowana w przypadku obszarów we wspólnym użyciu.
- (48) Należy określić warunki stosowania teledetekcji do kontroli na miejscu, a także ustalić warunki przeprowadzania kontroli fizycznych w przypadku gdy fotointerpretacja nie pozwala uzyskać jednoznacznych wyników. Na przykład w wyniku warunków pogodowych mogą wystąpić sytuacje, gdy dodatkowe kontrole, które mają być przeprowadzone w następstwie zwiększenia liczby kontroli na miejscu, nie mogą być prowadzone przy użyciu teledetekcji. W takich przypadkach należy przeprowadzić je tradycyjnymi metodami.
- (49) Rolnicy, którzy mają uprawnienia szczególne, mogą uzyskać wsparcie w ramach systemu płatności jednolitej, jeśli spełnią wymóg w odniesieniu do konkretnej działalności. W celu skutecznego sprawdzania zgodności z tym wymogiem, państwa członkowskie powinny ustanowić procedury kontroli na miejscu u rolników, którzy mają uprawnienia szczególne.
- (50) Uwzględniając szczególny charakter systemów pomocy z tytułu nasion, bawełny oraz cukru zgodnie z tytułem IV rozdział 1 sekcje 5, 6 i 7 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, należy ustanowić szczególne przepisy dotyczące ich kontroli.
- (51) Artykuł 39 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 stanowi, że do płatności bezpośrednich kwalifikują się jedynie odmiany konopi, w których zawartość tetrahydrokanabinolu (THC) nie przekracza 0,2 %. W celu wdrożenia tej zasady, państwa członkowskie muszą ustanowić system kontroli zawartości THC.
- (52) Konieczne jest również ustalenie okresu po kwitnieniu, podczas którego nie można zbierać konopi, w celu umożliwienia skutecznego przeprowadzania kontroli przewidzianych względem tych upraw.
- (53) W przypadku gdy państwo członkowskie podejmuje decyzję o stosowaniu różnych systemów pomocy z tytułu zwierząt gospodarskich i wnioski o przyznanie pomocy składane są w ramach tych systemów pomocy, należy określić terminy oraz minimalny zakres kontroli na miejscu. W celu skutecznej kontroli prawidłowości oświadczeń we wnioskach o przyznanie pomocy oraz w powiadomieniach przesyłanych do skomputeryzowanej bazy danych bydła, konieczne jest przeprowadzanie większości kontroli na miejscu, kiedy zwierzęta muszą jeszcze być utrzymywane w gospodarstwie w ramach obowiązku przetrzymania.
- (54) W przypadku gdy państwo członkowskie podejmuje decyzję o stosowaniu różnych systemów pomocy z tytułu bydła i zważywszy, że właściwa identyfikacja i rejestracja bydła jest warunkiem kwalifikowalności zgodnie z art. 117 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, należy dopilnować, żeby pomoc Wspólnoty była przyznawana wyłącznie w odniesieniu do bydła prawidłowo zidentyfikowanego i zarejestrowanego. Takie kontrole powinny być także przeprowadzane w odniesieniu do bydła nieobjętego wnioskiem o przyznanie pomocy, które mogłoby zostać objęte takim wnioskiem w przyszłości w związku z tym, że względu na strukturę niektórych systemów pomocy z tytułu bydła, często zwierzęta te są obejmowane wnioskami o przyznanie pomocy dopiero po opuszczeniu gospodarstwa.
- (55) W odniesieniu do owiec i kóz kontrole na miejscu powinny w szczególności obejmować spełnienie wymogu okresu przetrzymania oraz prawidłowość wpisów do rejestru.
- (56) W przypadku gdy państwo członkowskie podejmuje decyzję o stosowaniu premii ubojowej, należy ustanowić szczególny przepis względem przeprowadzania kontroli na miejscu w rzeźniach w celu sprawdzenia, czy zwierzęta objęte wnioskiem kwalifikują się do pomocy i czy informacje zawarte w skomputeryzowanej bazie danych są prawidłowe. Państwa członkowskie powinny także być upoważnione do stosowania dwóch różnych podstaw przy wyborze rzeźni do kontroli.
- (57) Jeśli chodzi o premię ubojową przyznawaną po wywozie bydła, niezbędne jest ustalenie szczególnych przepisów oraz przepisów wspólnotowych w dziedzinie kontroli w odniesieniu do wywozu w ogóle, z uwagi na różnice w celach kontroli.
- (58) Na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1082/2003 z dnia 23 czerwca 2003 r. ustanawiającego szczegółowe zasady w celu wykonania rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ w zakresie minimalnego poziomu kontroli przeprowadzanych w ramach systemu identyfikacji i rejestracji bydła ustanowiono szczególne przepisy dotyczące kontroli. Po przeprowadzeniu kontroli na mocy wymienionego rozporządzenia, wyniki należy umieścić w sprawozdaniu z kontroli na potrzeby zintegrowanego systemu.

(1) Dz.U. L 156 z 25.6.2003, s. 9.

- (59) Istnieje ponadto potrzeba ustalenia przepisów w odniesieniu do sprawozdania z kontroli, w przypadku kontroli na miejscu w rzeźnikach lub w sytuacjach, gdy premia przyznawana jest po wywozie. Do celów spójności należy również przewidzieć, że w przypadku niezgodności z przepisami tytułu I rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 lub rozporządzenia Rady (WE) nr 21/2004 z dnia 17 grudnia 2003 r., ustanawiającego system identyfikacji i rejestrowania owiec i kóz oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 i dyrektywy 92/102/EWG i 64/432/EWG ⁽¹⁾ kopie sprawozdań z kontroli należy niezwłocznie przesłać organom odpowiedzialnym za wdrażanie wymienionych rozporządzeń.
- (60) W przypadku gdy państwo członkowskie korzysta z możliwości przyznania wsparcia specjalnego przewidzianego w art. 68 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, wówczas w odniesieniu do kontroli należy stosować w możliwie najszerszym zakresie przepisy niniejszego rozporządzenia. W przypadkach gdy stosowanie tych przepisów nie jest możliwe, państwa członkowskie powinny zapewnić równoważny poziom kontroli. Należy ustalić szczególne wymogi w odniesieniu do kontroli wniosków o przyznanie płatności składanych przez fundusze wspólnego inwestowania.
- (61) Rozporządzenie (WE) nr 73/2009 wprowadza obowiązki w odniesieniu do wzajemnej zgodności dla rolników otrzymujących płatności w ramach wszystkich systemów płatności bezpośrednich wymienionych w załączniku I do wymienionego rozporządzenia i przewiduje system obniżek płatności i wykluczeń, w przypadkach gdy nie są one spełnione. System ten stosuje się również do płatności na mocy art. 85p, 103q oraz 103r rozporządzenia (WE) nr 1234/2007. Należy określić szczegóły tego systemu.
- (62) Należy określić szczegóły dotyczące tego, które organy państw członkowskich powinny przeprowadzać kontrole względem obowiązków wynikających z zasady wzajemnej zgodności.
- (63) W niektórych przypadkach przeprowadzanie kontroli administracyjnych dotyczących obowiązków wynikających z zasady wzajemnej zgodności mogłoby być użyteczne dla państw członkowskich. Jednak tego rodzaju narzędzia kontroli nie powinny być dla państw członkowskich obowiązkowe.
- (64) Należy ustanowić minimalny poziom kontroli dotyczących obowiązku przestrzegania zasady wzajemnej zgodności. Poziom kontroli powinien być ustalony na obszarze działalności każdego z organów kontroli na 1 % rolników podlegających zasadzie wzajemnej zgodności, wybranych na podstawie odpowiedniej analizy ryzyka.
- (65) Państwo członkowskie powinno mieć możliwość przeprowadzenia kontroli na minimalnym poziomie nie tylko na szczeblu właściwego organu kontroli, lecz także na szczeblu agencji płatniczej lub w odniesieniu do danego aktu lub normy bądź grupy aktów lub norm.
- (66) Jeżeli odpowiednie przepisy stosowane do danego aktu lub norm określają minimalne poziomy kontroli, państwa członkowskie powinny stosować te poziomy. Państwa członkowskie powinny jednak mieć możliwość stosowania jednego poziomu kontroli w odniesieniu do kontroli na miejscu pod kątem przestrzegania zasady wzajemnej zgodności. Jeżeli państwa członkowskie wybiorą tę możliwość, każdy przypadek niezgodności stwierdzony w trakcie kontroli na miejscu na mocy przepisów sektorowych powinien być zgłaszany i podlegać dalszej kontroli pod kątem przestrzegania zasady wzajemnej zgodności.
- (67) Zasady, które w niektórych przypadkach wymagają ze strony właściwych organów dalszej kontroli, czy rolnik podjął działania naprawcze, zostały ustanowione w rozporządzeniu (WE) nr 73/2009. Aby zapobiec osłabieniu systemu kontroli, w szczególności w odniesieniu do pobierania prób do celów kontroli na miejscu pod kątem przestrzegania zasady wzajemnej zgodności, należy sprecyzować, że przy ustalaniu minimalnej próby kontrolnej nie należy uwzględniać takich przypadków.
- (68) Próba na potrzeby kontroli zasady wzajemnej zgodności powinna być wybierana spośród próby rolników wybranych do kontroli na miejscu pod kątem kryteriów kwalifikowalności, albo spośród wszystkich rolników składających wnioski o przyznanie pomocy w formie płatności bezpośrednich. W ostatnim przypadku należy dopuścić różne możliwości.
- (69) Wybór prób poddawanych kontroli na miejscu pod kątem przestrzegania zasady wzajemnej zgodności może zostać usprawniony poprzez uwzględnienie w analizie ryzyka uczestnictwa rolników w systemie doradztwa rolniczego przewidzianym w art. 12 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 oraz we właściwych systemach certyfikacji. Jeżeli uczestnictwo to zostanie uwzględnione, należy jednak wykazać, że z rolnikami biorącymi udział w tych systemach wiąże się mniejsze ryzyko niż z rolnikami, którzy w nich nie uczestniczą.
- (70) Kontrole na miejscu pod kątem przestrzegania zasady wzajemnej zgodności wymagają zazwyczaj kilku wizyt w gospodarstwie rolnym. Aby zmniejszyć obciążenie zarówno rolników, jak i administracji, kontrole te można ograniczyć do jednej wizyty kontrolnej. Należy sprecyzować termin takiej wizyty. Państwa członkowskie powinny jednak dopilnować przeprowadzenia w ciągu tego samego roku kalendarzowego reprezentatywnych i skutecznych kontroli dotyczących wymogów i norm.
- (71) W celu uproszczenia kontroli na miejscu pod kątem przestrzegania zasady wzajemnej zgodności i lepszego wykorzystania istniejących możliwości kontrolnych, należy ustanowić zastąpienie kontroli w gospodarstwie rolnym kontrolami administracyjnymi lub kontrolami na poziomie przedsiębiorstw w przypadkach, gdy skuteczność tych kontroli jest co najmniej równa skuteczności kontroli przeprowadzanych na miejscu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 5 z 9.1.2004, s. 8.

- (72) Przeprowadzając kontrole na miejscu pod kątem przestrzegania zasady wzajemnej zgodności, państwa członkowskie powinny mieć ponadto możliwość posługiwania się obiektywnymi wskaźnikami właściwymi dla niektórych wymogów lub norm. Wskaźniki te powinny jednak mieć bezpośredni związek z przedmiotowymi wymogami lub normami i obejmować wszystkie elementy poddawane kontroli.
- (73) Należy określić zasady sporządzania szczegółowych sprawozdań z konkretnych kontroli pod kątem przestrzegania zasady wzajemnej zgodności. Wypieczalizowani w tej dziedzinie kontrolerzy powinni wskazać wszelkie ustalenia oraz stopień ich ważności, aby umożliwić agencji płatniczej ustalenie odpowiednich obniżek płatności lub, w stosownych przypadkach, wykluczenia z płatności bezpośrednich.
- (74) Rolnicy powinni być informowani o wszelkich niezgodnościach stwierdzonych w wyniku kontroli na miejscu. Należy ustalić termin, w którym rolnicy powinni otrzymywać te informacje. Jednakże przekroczenie takiego terminu nie powinno zwalniać zainteresowanych rolników z poniesienia konsekwencji, które określa niezgodność za sobą pociąga.
- (75) Obniżki i wykluczenia należy ustanowić z uwzględnieniem zasady proporcjonalności oraz szczególnych problemów związanych z przypadkami siły wyższej, jak również wyjątkowymi okolicznościami i przyczynami naturalnymi. W odniesieniu do obowiązków wynikających z zasady wzajemnej zgodności, obniżki oraz wykluczenia mogą być stosowane jedynie w przypadku zaniedbania rolnika lub jego celowego działania. Obniżki oraz wykluczenia powinny być stopniowane w zależności od wagi nieprawidłowości, włącznie z całkowitym wykluczeniem z jednego lub więcej systemów pomocy na określony czas. W odniesieniu do kryteriów kwalifikowalności powinny one uwzględniać szczególny charakter różnych systemów pomocy.
- (76) W celu umożliwienia państwom członkowskim skutecznego prowadzenia kontroli, w szczególności kontroli względem obowiązków w zakresie zasady wzajemnej zgodności, zgodnie z art. 19 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 rolnicy albo deklarują wszystkie obszary w ich posiadaniu, albo nie ubiegają się o pomoc w odniesieniu do tych obszarów. Należy przewidzieć mechanizm gwarantujący, że rolnicy spełniają ten obowiązek.
- (77) W celu określania powierzchni obszarów oraz obliczania obniżek, należy określić obszary należące do tej samej grupy upraw. Jeżeli jeden obszar deklarowany jest we wnioskach o przyznanie pomocy w ramach więcej niż jednego systemu pomocy, należy uwzględnić go więcej razy.
- (78) Do dokonania płatności w ramach systemu płatności jednolitej wymagane jest, by liczba uprawnień do płatności i kwalifikowalnych hektarów była jednakowa. Do celów tego systemu należy przewidzieć, że w przypadku rozbieżności między zadeklarowanymi uprawnieniami do płatności a zadeklarowanym obszarem, płatność powinna być obliczana na podstawie mniejszego wymiaru. Aby uniknąć obliczeń w oparciu o nieistniejące uprawnienia do płatności, należy przewidzieć, że liczba uprawnień do płatności wykorzystywana do obliczeń nie może być wyższa niż liczba uprawnień do płatności, którymi rolnik dysponuje.
- (79) W odniesieniu do wniosków o pomoc obszarową, nieprawidłowości zazwyczaj dotyczą części obszarów. Zawyżenie zgłaszanej powierzchni w odniesieniu do jednej działki może być kompensowane przez zniżenie powierzchni pozostałych działek z tej samej grupy upraw. Należy przewidzieć pewien margines tolerancji, w ramach którego wnioski o przyznanie pomocy będą jedynie dostosowywane do faktycznie ustalonego obszaru, a obniżki będą stosowane dopiero po jego przekroczeniu.
- (80) Ponadto w odniesieniu do wniosków o płatności obszarowe, różnice między zadeklarowanym we wniosku łącznym obszarem a łącznym obszarem zatwierdzonym jako kwalifikowalny są często nieznaczące. Celem uniknięcia wielkiej ilości drobnych poprawek we wnioskach należy ustalić, że nie trzeba dostosowywać zatwierdzonego obszaru we wniosku o przyznanie pomocy, o ile nie został przekroczony pewien poziom rozbieżności.
- (81) Aby uwzględnić szczególny charakter wniosków o przyznanie pomocy w ramach systemów pomocy z tytułu ziemniaków skrobiowych, nasion oraz bawełny, niezbędne są przepisy szczególne.
- (82) W przypadkach gdy zawyżenie deklaracji było zamierzone, należy stosować specjalne zasady obniżek.
- (83) Należy ustanowić przepisy wykonawcze dotyczące obliczania pomocy z tytułu zwierząt gospodarskich.
- (84) Rolnicy powinni mieć możliwość zastąpienia bydła oraz owiec i kóz pod pewnymi warunkami i w ramach limitów dozwolonych w odpowiednich przepisach sektorowych.
- (85) W odniesieniu do wniosków o przyznanie pomocy z tytułu zwierząt gospodarskich, nieprawidłowości powodują utratę kwalifikowalności przedmiotowego zwierzęcia. Przewiduje się obniżki płatności od stwierdzenia nieprawidłowości w odniesieniu do jednego zwierzęcia, lecz bez względu na poziom obniżki należy stosować łagodniejszą karę w przypadku gdy wykryte nieprawidłowości dotyczą nie więcej niż trzech zwierząt. We wszystkich innych przypadkach surowość kar powinna zależeć od odsetka zwierząt, w odniesieniu do których wykryto nieprawidłowości.
- (86) W odniesieniu do owiec i kóz, z uwagi na szczególny charakter sektora, należy ustanowić szereg przepisów szczególnych.

- (87) W przypadku gdy rolnik nie jest w stanie wypełnić obowiązków w zakresie okresu przetrzymania wynikających z przepisów sektorowych z powodu przyczyn naturalnych, nie należy stosować obniżek ani wykluczeń.
- (88) W przypadku gdy państwo członkowskie podejmuje decyzję o stosowaniu premii ubojowej, ze względu na znaczenie rzeźni dla prawidłowego funkcjonowania niektórych systemów pomocy z tytułu bydła, należy ustanowić przepisy stosowane w przypadkach kiedy, z powodu rażącego zaniedbania lub zamierzonych działań, rzeźnie wydają nieprawidłowe świadectwa lub oświadczenia.
- (89) W przypadku gdy wsparcie specjalne przewidziane w art. 68 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 przyznaje się jako płatność obszarową lub płatność z tytułu zwierząt gospodarskich, wówczas należy stosować przepisy wymienionego artykułu w zakresie obniżek płatności i wykluczeń w możliwie najszerszym zakresie i z uwzględnieniem niezbędnych zmian. W innych przypadkach państwa członkowskie, w odniesieniu do każdego środka w ramach wsparcia specjalnego, powinny przewidzieć równoważne obniżki płatności i wykluczenia.
- (90) Informacje na temat wyników kontroli zasady wzajemnej zgodności należy udostępnić wszystkim agencjom płatniczym odpowiedzialnym za zarządzanie poszczególnymi płatnościami podlegającymi wymaganiom w zakresie zasady wzajemnej zgodności, tak, aby w uzasadnionych przypadkach umożliwić stosowanie odpowiednich obniżek.
- (91) Ponadto jeżeli państwo członkowskie wykorzystuje możliwość niestosowania obniżek odnośnie do drobnych niezgodności lub możliwość niestosowania obniżek do kwoty 100 EUR, przewidziane odpowiednio w art. 23 ust. 2 lub art. 24 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, należy ustalić zasady obowiązujące w przypadku, gdyby rolnicy nie podejmowali wymaganych od nich działań naprawczych.
- (92) W odniesieniu do obowiązków w zakresie zasady wzajemnej zgodności, poza stopniowymi obniżkami płatności oraz wykluczeniami zgodnie z zasadą proporcjonalności, należy ustalić, że od pewnego momentu powtarzalne naruszenia tych samych obowiązków w zakresie zasady wzajemnej zgodności, po uprzednim ostrzeżeniu rolnika, powinny być traktowane jako zamierzone niezgodności.
- (93) Obniżki oraz wykluczenia związane z kryteriami kwalifikowalności z zasady nie powinny być stosowane w przypadku gdy rolnik dostarczył zgodne z faktami informacje lub jeśli może wykazać, że wina nie leży po jego stronie.
- (94) Rolnicy, którzy w jakimkolwiek momencie powiadomią właściwe organy krajowe o nieprawidłowościach we wnioskach o przyznanie pomocy, nie powinni podlegać obniżkom ani wykluczeniom bez względu na powód nieprawidłowości, pod warunkiem że wcześniej nie zostali powiadomieni przez właściwe organy o zamiarze przeprowadzenia kontroli na miejscu, albo o wykrytych we wniosku nieprawidłowościach.
- (95) Tę samą zasadę należy stosować do nieprawidłowych danych zawartych w skomputeryzowanej bazie danych, zarówno w przypadku bydła objętego wnioskiem - gdy takie nieprawidłowości nie tylko powodują nieprzestrzeganie obowiązku w zakresie wzajemnej zgodności, ale także stanowią naruszenie kryterium kwalifikowalności - jak i w przypadku bydła nieobjętego wnioskiem, odnośnie do którego nieprawidłowości mają znaczenie tylko w ramach obowiązków wynikających z zasady wzajemnej zgodności.
- (96) W art. 31 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 określono przypadki działania siły wyższej i okoliczności nadzwyczajne, które mają być uznawane przez państwa członkowskie. Rolnik nie powinien tracić prawa do płatności, jeżeli nie jest w stanie wypełnić swych zobowiązań w wyniku takich przypadków. Należy jednak ustalić ostateczny termin zgłaszania takich przypadków przez rolnika.
- (97) Zarządzanie małymi kwotami stanowi obciążenie dla organów państw członkowskich. Należy zatem upoważnić państwa członkowskie do nie wypłacania kwot pomocy poniżej pewnego minimum.
- (98) Należy ustanowić szczegółowe przepisy w celu zapewnienia równorzędnego stosowania różnych obniżek odnośnie do jednego wniosku lub wielu wniosków tego samego rolnika o przyznanie pomocy. Obniżki oraz wykluczenia przewidziane w niniejszym rozporządzeniu powinny być stosowane bez uszczerbku dla dodatkowych kar w ramach innych przepisów prawa wspólnotowego lub krajowego.
- (99) Należy określić kolejność obliczania różnych ewentualnych obniżek w odniesieniu do każdego systemu wsparcia. W celu zapewnienia przestrzegania różnych pułapów budżetowych ustanowionych w odniesieniu do systemów wsparcia bezpośredniego, należy w szczególności przewidzieć, że w przypadkach gdyby pułapy miały zostać przekroczone, płatności zmniejsza się przy użyciu współczynnika.
- (100) W art. 7, 10 i 11 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 ustalono obniżki i, w zależności od przypadku, dostosowania sumy płatności bezpośrednich, które mają być przyznane rolnikowi w odniesieniu do danego roku kalendarzowego, odpowiednio ze względu na modulację i dyscyplinę finansową. Przepisy wykonawcze powinny przewidywać podstawy obliczania przedmiotowych obniżek i dostosowań w procedurze obliczania kwot płatności, które mają być dokonywane na rzecz rolników.
- (101) Aby zapewnić jednolite zastosowanie zasady dobrej wiary na terenie Wspólnoty, w przypadku gdy nienależnie wypłacone kwoty zostają odzyskane, należy określić warunki, na których można powoływać się na te zasady bez uszczerbku dla wydatków związanych z kontrolą rozliczeń zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej⁽¹⁾.

(¹) Dz.U. L 171 z 2.7.2005, s. 6.

(102) Konieczne jest ustalenie zasad na wypadek, gdyby okazało się, że rolnik otrzymał nienależną mu liczbę uprawnień do płatności lub, gdyby wartość każdego z uprawnień do płatności została ustalona na niewłaściwym poziomie i przypadek nie był objęty art. 137 rozporządzenia (WE) nr 73/2009. Niemniej w niektórych przypadkach, kiedy nienależne uprawnienia do płatności nie zmieniają ich łącznej wartości a jedynie liczbę uprawnień danego rolnika, państwo członkowskie powinno poprawić przydział lub, w stosownych przypadkach, rodzaj uprawnień, bez obniżania ich wartości. Przepis ten powinien mieć zastosowanie wyłącznie w przypadkach, gdy można założyć, że rolnik nie mógł wykryć pomyłki w zwykłych okolicznościach. Ponadto w niektórych przypadkach niesłusznie przyznane uprawnienia do płatności odpowiadają niewielkim kwotom, natomiast ich odzyskiwanie wiąże się ze znacznym obciążeniem administracyjnym. Mając na uwadze uproszczenie oraz proporcję między obciążeniem administracyjnym a kwotą do odzyskania, należy ustalić minimalną kwotę, która może podlegać procedurze odzyskiwania. Należy ponadto ustanowić przepis stosowany w przypadku gdy uprawnienia do płatności były przeniesione oraz w przypadku gdy uprawnienia do płatności przyznano z naruszeniem art. 46 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 lub art. 43, art. 62 ust. 1, art. 62 ust. 2 oraz art. 68 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

(103) Należy określić zasady w odniesieniu do konsekwencji przekazania całych gospodarstw, które mają pewne zobowiązania zgodnie z systemami płatności bezpośrednich podlegającymi zintegrowanemu systemowi.

(104) Z zasady państwa członkowskie powinny podjąć wszelkie dalsze kroki niezbędne do zapewnienia prawidłowego funkcjonowania zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli. W miarę potrzeb państwa członkowskie powinny udzielać sobie wzajemnej pomocy.

(105) W stosownych przypadkach należy informować Komisję o wszelkich środkach podejmowanych przez państwa członkowskie w celu wprowadzenia zmian we wdrażaniu zintegrowanego systemu. Aby umożliwić Komisji skuteczne monitorowanie zintegrowanego systemu, państwa członkowskie powinny przysyłać jej roczne statystyki kontroli. Państwa członkowskie powinny ponadto informować Komisję o wszelkich środkach podejmowanych w celu utrzymania trwałych użytków zielonych oraz wszelkich obniżkach stosowanych zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

(106) Artykuł 9 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 określa zasady w odniesieniu do kwot wynikających z modulacji. Część tych kwot powinna być przydzielana zgodnie z kluczem przydziału, którego zasady należy ustalić w oparciu o kryteria określone w wymienionym artykule.

(107) Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2010 r. Należy zatem uchylić rozporządzenie (WE) nr 796/2004 począwszy od tej daty. Powinno ono jednak nadal obowiązywać względem wniosków o przyznanie pomocy dotyczących lat gospodarczych lub okresów premiowych rozpoczynających się przed dniem 1 stycznia 2010 r.

(108) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych i Komitetu Zarządzającego ds. Płatności Bezpośrednich,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

CZĘŚĆ I

PRZEPISY OGÓLNE

TYTUŁ I

ZAKRES STOSOWANIA I DEFINICJE

Artykuł 1

Zakres stosowania

Niniejsze rozporządzenie określa szczegółowe zasady wdrażania zasady wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli (zwanego dalej „zintegrowanym systemem”) ustanowionych na mocy tytułu II rozdział 4 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, oraz wdrażania zasady wzajemnej zgodności ustanowionej w art. 85t oraz 103z rozporządzenia (WE) nr 1234/2007. Nie narusza ono przepisów szczególnych ustanowionych przez rozporządzenia dotyczące poszczególnych systemów pomocy.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się definicje zawarte w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

Stosuje się również następujące definicje:

1. „działka rolna” oznacza zwarty obszar gruntu, zgłoszony przez jednego rolnika i obejmujący nie więcej niż jedną grupę upraw; jednak w przypadku gdy w kontekście niniejszego rozporządzenia wymagane jest oddzielne zgłoszenie użytkowania pewnego obszaru w ramach gruntów objętych grupą upraw, granice działki rolnej są wyznaczane na podstawie tego konkretnego użytkownika. Państwa członkowskie mogą ustanowić dodatkowe kryteria wyznaczania granic działki rolnej;
2. „trwałe użytki zielone” oznaczają trwałe użytki zielone zgodnie z definicją w art. 2 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1120/2009 ⁽¹⁾;
3. „system identyfikacji i rejestracji bydła” oznacza system identyfikacji i rejestracji bydła ustanowiony rozporządzeniem (WE) nr 1760/2000;
4. „kolczyk” oznacza kolczyk stosowany do identyfikacji zwierząt, o którym mowa w art. 3 lit. a) oraz art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000;

⁽¹⁾ Zob. s. 1 niniejszego Dziennika Urzędowego.

5. „skomputeryzowana baza danych bydła” oznacza skomputeryzowaną bazę danych, o której mowa w art. 3 lit. b) oraz art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000;
6. „paszport zwierzęcia” oznacza paszport zwierzęcia, o którym mowa w art. 3 lit. c) oraz art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000;
7. „rejestr” oznacza rejestr prowadzony przez posiadaczy zwierząt odpowiednio zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 21/2004 lub art. 3 lit. d) oraz art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000;
8. „elementy systemu identyfikacji i rejestracji bydła” oznaczają elementy, o których mowa w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000;
9. „kod identyfikacyjny” oznacza kod identyfikacyjny, o którym mowa w art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000;
10. „nieprawidłowości” oznaczają każdy przypadek nieprzestrzegania stosownych zasad przydzielania przedmiotowej pomocy;
11. „pojedynczy wniosek” oznacza wniosek o przyznanie płatności bezpośrednich odnośnie do systemu płatności jednolitej i innych systemów pomocy obszarowej;
12. „systemy pomocy obszarowej” oznaczają: system płatności jednolitej, systemy płatności obszarowej w ramach wsparcia specjalnego oraz wszystkie systemy pomocy ustanowione na mocy tytułów IV oraz V rozporządzenia (WE) nr 73/2009 z wyłączeniem tych, które zostały ustanowione na mocy wymienionego tytułu IV sekcje 7, 10 i 11, z wyłączeniem oddzielnej płatności z tytułu cukru ustanowionej na mocy art. 126 wymienionego rozporządzenia oraz z wyłączeniem oddzielnej płatności z tytułu owoców i warzyw ustanowionej na mocy art. 127 wymienionego rozporządzenia;
13. „wniosek o pomoc odnośnie do zwierząt gospodarskich” oznacza wniosek o przyznanie pomocy w ramach systemu premii z tytułu owiec i kóz oraz systemów płatności z tytułu wołowiny i cielęciny, przewidzianych odpowiednio w tytule IV sekcje 10 oraz 11 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 oraz płatności od pogłowia lub od dużej jednostki przeliczeniowej inwentarza w ramach wsparcia specjalnego;
14. „wsparcie specjalne” oznacza wsparcie, o którym mowa w art. 68 rozporządzenia (WE) nr 73/2009;
15. „użytkowanie” oznacza użytkowanie obszaru z punktu widzenia rodzaju upraw, rodzaju okrywy roślinnej lub braku upraw;
16. „systemy pomocy odnośnie do bydła” oznaczają systemy pomocy, o których mowa w art. 108 rozporządzenia (WE) nr 73/2009;
17. „system pomocy odnośnie do owiec/kóz” oznacza system pomocy, o którym mowa w art. 99 rozporządzenia (WE) nr 73/2009;
18. „bydło objęte wnioskiem” oznacza bydło objęte wnioskiem o przyznanie pomocy odnośnie do zwierząt gospodarskich w ramach systemów pomocy odnośnie do bydła lub wsparcia specjalnego;
19. „bydło nieobjęte wnioskiem” oznacza bydło nieobjęte wnioskiem o przyznanie pomocy odnośnie do zwierząt gospodarskich, ale potencjalnie kwalifikujące się do pomocy w ramach systemów pomocy odnośnie do bydła;
20. „potencjalnie kwalifikowalne zwierzę” oznacza zwierzę, które prawdopodobnie mogłoby spełnić kryteria kwalifikowalności do otrzymania pomocy w danym roku składania wniosków;
21. „okres przetrzymania” oznacza okres, w czasie którego zwierzę, odnośnie do którego został złożony wniosek o przyznanie pomocy, musi być przetrzymane w gospodarstwie zgodnie z następującymi przepisami rozporządzenia (WE) nr 1121/2009 ⁽¹⁾:
 - a) art. 53 i 57 odnośnie do premii specjalnych z tytułu byków;
 - b) art. 61 odnośnie do premii za krowy mamki;
 - c) art. 80 odnośnie do premii ubojowej;
 - d) artykuł 35 ust. 3 w odniesieniu do pomocy wypłacanej odnośnie do owiec i kóz;
22. „posiadacz zwierząt” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną odpowiedzialną za zwierzęta, na stałe lub tymczasowo, w tym w czasie transportu lub w czasie sprzedaży;
23. „zatwierdzony obszar” oznacza obszar, odnośnie do którego zostały spełnione wszystkie warunki określone w zasadach przyznawania pomocy; w przypadku systemu płatności jednolitej obszar zgłoszony uważa się za zatwierdzony jedynie, gdy towarzyszy mu odpowiednia liczba uprawnień do płatności;
24. „zatwierdzone zwierzę” oznacza zwierzę spełniające wszystkie warunki określone w zasadach przyznawania pomocy;
25. „okres premiowy” oznacza okres, którego dotyczą wnioski o przyznanie pomocy niezależnie od momentu ich złożenia;
26. „system informacji geograficznej” (zwany dalej „GIS”) oznacza skomputeryzowane techniki systemu informacji geograficznej, o których mowa w art. 17 rozporządzenia (WE) nr 73/2009;
27. „działka referencyjna” oznacza wyznaczony obszar geograficzny, któremu przypisany jest niepowtarzalny numer identyfikacyjny zarejestrowany w GIS w systemie identyfikacji państwa członkowskiego, o którym mowa w art. 15 rozporządzenia (WE) nr 73/2009;
28. „materiały geograficzne” oznaczają mapy oraz inne dokumenty wykorzystywane do przekazywania informacji zawartych w GIS pomiędzy osobami wnioskującymi o pomoc a państwami członkowskimi;
29. „krajowy system odniesienia za pomocą współrzędnych” oznacza system w rozumieniu dyrektywy 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾ pozwalający na wykonanie standardowych pomiarów oraz jednoznaczną identyfikację działek rolnych w zainteresowanych państwach członkowskich;

⁽¹⁾ Zob. s. 27 niniejszego Dziennika Urzędowego.

⁽²⁾ Dz.U. L 108 z 25.4.2007, s. 1.

30. „agencja płatnicza” oznacza organy oraz jednostki, o których mowa w art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005;
31. „zasada wzajemnej zgodności” oznacza wymogi w zakresie zarządzania oraz dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska zgodnie z art. 5 oraz art. 6 rozporządzenia (WE) nr 73/2009;
32. „obszary wzajemnej zgodności” oznaczają różne obszary podlegające wymogom w zakresie zarządzania w rozumieniu art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 oraz zasadzie dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska, zgodnie z art. 6 wymienionego rozporządzenia;
33. „akt” oznacza każdą dyrektywę oraz rozporządzenie wymienione w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 73/2009,
34. „normy” oznaczają normy określone przez państwa członkowskie zgodnie z art. 6 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 oraz załącznikiem III do tego rozporządzenia, jak również zobowiązania odnośnie do trwałych użytków zielonych określone w art. 4 wymienionego rozporządzenia;
35. „wymóg” w kontekście zasady wzajemnej zgodności oznacza każdy z wymogów w zakresie zarządzania wynikający z jakiegokolwiek artykułu, o którym mowa w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 73/2009 w ramach danego aktu, i którego charakter różni się od innych wymogów zawartych w tym samym akcie;
36. „niezgodność” oznacza wszelką niezgodność z wymogami oraz normami;
37. „wyspecjalizowane organy kontroli” oznaczają właściwe krajowe organy kontroli, o których mowa w art. 48 niniejszego rozporządzenia, zgodnie z art. 22 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 73/2009, odpowiedzialne za zapewnienie zgodności z wymogami w zakresie zarządzania, dobrej kultury rolnej i wymogami ochrony środowiska;
38. „od wypłacenia pomocy” do celów obowiązków w zakresie zasady wzajemnej zgodności określonych w art. 85t oraz 103z rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 oznacza od dnia 1 stycznia roku następującego po roku kalendarzowym, w którym płatność została przyznana po raz pierwszy.

TYTUŁ II

UTRZYMANIE TRWAŁYCH UŻYTKÓW ZIELONYCH

Artykuł 3

Utrzymanie gruntów jako trwałych użytków zielonych na poziomie państw członkowskich

1. Bez uszczerbku dla wyjątków określonych w art. 6 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 73/2009 i zgodnie z ustępem pierwszym wymienionego artykułu, państwa członkowskie zapewniają utrzymanie stosunku ilości trwałych użytków zielonych do całkowitej powierzchni użytków rolnych. Ten obowiązek stosuje się na poziomie krajowym lub regionalnym.

Jeśli jednak utrzymana jest ilość trwałych użytków zielonych ustalonej zgodnie z ust. 4 lit. a), ust. 5 lit. a), ust. 6 lit. a) oraz ust. 7 lit. a) niniejszego artykułu wyrażona w liczbach bezwzględnych, wówczas obowiązek określony w art. 6 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 73/2009 uznaje się za spełniony.

2. Do celów stosowania art. 6 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 73/2009, państwa członkowskie gwarantują, że stosunek, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu (zwany dalej wskaźnikiem referencyjnym), nie uległ zmniejszeniu o więcej niż 10 % na niekorzyść gruntów wykorzystywanych jako trwałe użytki zielone w stosunku do odpowiedniego roku referencyjnego, o którym mowa w art. 6 ust. 2 akapit pierwszy wymienionego rozporządzenia.

3. Stosunek, o którym mowa w ust. 1, określa się każdego roku na podstawie obszarów zadeklarowanych przez rolników odnośnie do przedmiotowego roku.

4. Odnośnie do państw członkowskich innych niż nowe państwa członkowskie wskaźnik referencyjny jest ustalany w następujący sposób:

a) za trwałe użytki zielone przyjmuje się trwałe użytki zielone zadeklarowane przez rolników w 2003 r., plus grunty wykorzystywane jako trwałe użytki zielone zadeklarowane w 2005 r. zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 796/2004, niezadeklarowane w 2003 r. do użytkowania innego niż użytki zielone, chyba że rolnik jest w stanie wykazać, że w 2003 r. grunty te nie były wykorzystywane jako trwałe użytki zielone.

Odlicza się obszary zadeklarowane w 2005 r. jako trwałe użytki zielone, które w 2003 r. kwalifikowały się do przyznania płatności obszarowych z tytułu roślin uprawnych zgodnie z art. 1 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1251/1999 ⁽¹⁾.

Odlicza się grunty wykorzystywane jako trwałe użytki zielone w 2003 r., które zostały zalesione zgodnie z art. 6 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 73/2009;

b) za całkowitą powierzchnię użytków rolnych przyjmuje się całkowitą powierzchnię użytków rolnych zadeklarowaną przez rolników w 2005 r.

5. Odnośnie do nowych państw członkowskich, które nie składały wniosków na rok 2004 w ramach systemu jednolitej płatności obszarowej, o którym mowa w art. 143b rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, wskaźnik referencyjny jest ustalany w następujący sposób:

a) za trwałe użytki zielone przyjmuje się trwałe użytki zielone zadeklarowane przez rolników w 2004 r., plus grunty wykorzystywane jako trwałe użytki zielone zadeklarowane w 2005 r. zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 796/2004, niezadeklarowane w 2004 r. do użytkowania innego niż użytki zielone, chyba że rolnik jest w stanie wykazać, że w 2004 r. grunty te nie były wykorzystywane jako trwałe użytki zielone.

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, s. 1.

Odlicza się obszary zadeklarowane w 2005 r. jako trwałe użytki zielone, które w 2004 r. kwalifikowały się do przyznania płatności obszarowych z tytułu roślin uprawnych zgodnie z art. 1 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1251/1999.

Odlicza się grunty wykorzystywane jako trwałe użytki zielone w 2004 r., które zostały zalesione zgodnie z art. 6 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 73/2009;

- b) za całkowitą powierzchnię użytków rolnych przyjmuje się całkowitą powierzchnię użytków rolnych zadeklarowaną przez rolników w 2005 r.

6. Odnośnie do nowych państw członkowskich, które złożyły wnioski na rok 2004 w ramach systemu jednolitej płatności obszarowej, o którym mowa w art. 143b rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, wskaźnik referencyjny jest ustalany w następujący sposób:

- a) za trwałe użytki zielone przyjmuje się trwałe użytki zielone zadeklarowane przez rolników w 2005 r., zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 796/2004.

Odlicza się grunty wykorzystywane jako trwałe użytki zielone w 2005 r., które zostały zalesione zgodnie z art. 6 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 73/2009;

- b) za całkowitą powierzchnię użytków rolnych przyjmuje się całkowitą powierzchnię użytków rolnych zadeklarowaną przez rolników w 2005 r.

7. Odnośnie do Bułgarii i Rumunii wskaźnik referencyjny jest ustalany w następujący sposób:

- a) za trwałe użytki zielone przyjmuje się trwałe użytki zielone zadeklarowane przez rolników w 2007 r., zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 796/2004.

Odlicza się grunty wykorzystywane jako trwałe użytki zielone w 2005 r., które zostały zalesione zgodnie z art. 6 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 73/2009;

- b) za całkowitą powierzchnię użytków rolnych przyjmuje się całkowitą powierzchnię użytków rolnych zadeklarowaną przez rolników w 2007 r.

8. W przypadku gdy obiektywne przesłanki wskazują, że zmiany wskaźnika nie odzwierciedlają faktycznych zmian gruntów wykorzystywanych jako trwałe użytki zielone, państwa członkowskie dostosowują wskaźnik referencyjny. W takim przypadku bezzwłocznie informują Komisję o dokonanym dostosowaniu i przedstawiają jego uzasadnienie.

Artykuł 4

Utrzymanie gruntów jako trwałych użytków zielonych na poziomie indywidualnym

1. Jeśli zostanie stwierdzone, że wskaźnik, o którym mowa w art. 3 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, maleje, wówczas zainteresowane państwo członkowskie, na poziomie krajowym lub regionalnym, ustanawia dla rolników ubiegających się o pomoc w ramach jakichkolwiek systemów płatności wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 73/2009 zakaz przekształcania trwałych użytków zielonych bez uprzedniej zgody.

Jeśli zgoda, o której mowa w akapicie pierwszym podlega wymogowi ustanowienia na danych gruntach trwałych użytków zielonych, grunty te już pierwszego dnia po ich przekształceniu uznawane są za trwałe użytki zielone w drodze odstępstwa od definicji ustalonej w art. 2 ust. 2. Obszary te wykorzystuje się do uprawy traw lub innych upraw zielnych przez pięć kolejnych lat następujących po ich przekształceniu.

2. Jeśli zostanie stwierdzone, że nie może być spełniony wymóg, o którym mowa w art. 3 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, wówczas po zastosowaniu środków podjętych zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, zainteresowane państwo członkowskie ustanawia na poziomie krajowym lub regionalnym dla rolników ubiegających się o pomoc w ramach jakichkolwiek systemów płatności bezpośrednich wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 73/2009, którzy posiadają grunty przekształcone z trwałych użytków zielonych w grunty pod inne użytkowanie obowiązek ponownego przekształcenia gruntów na trwałe użytki zielone.

Obowiązek ten stosuje się odnośnie do gruntów przekształconych od daty rozpoczęcia 24-miesięcznego okresu poprzedzającego ostateczny termin składania pojedynczych wniosków zgodnie z art. 11 ust. 2 niniejszego rozporządzenia w zainteresowanym państwie członkowskim.

W tym przypadku rolnicy ponownie przekształcają w trwałe użytki zielone odsetek tego obszaru lub ustanawiają trwałe użytki zielone na obszarze o takiej samej powierzchni. Odsetek ten obliczany jest na podstawie uprzednio przekształconego przez rolnika obszaru oraz powierzchni potrzebnej do przywrócenia równowagi.

Jednak jeśli grunty te zostały przekazane po ich przekształceniu na grunty o innym przeznaczeniu, obowiązek ten stosuje się wyłącznie, jeśli przekazanie odbyło się po wejściu w życie rozporządzenia (WE) nr 796/2004.

W drodze odstępstwa od art. 2 ust. 2 obszary ponownie przekształcone lub ustanowione jako trwałe użytki zielone od pierwszego dnia po ich ponownym przekształceniu lub ustanowieniu są uznawane za trwałe użytki zielone. Obszary te wykorzystuje się do uprawy traw lub innych upraw zielnych przez pięć kolejnych lat następujących po ich przekształceniu.

3. Jednak obowiązek określony w ust. 1 i 2 nie ma zastosowania w przypadku rolników, którzy przeznaczili grunty pod trwałe użytki zielone w ramach programów zgodnie z rozporządzeniami Rady (EWG) nr 2078/92 ⁽¹⁾, (WE) nr 1257/1999 ⁽²⁾ oraz (WE) nr 1698/2005 ⁽³⁾.

CZĘŚĆ II

ZINTEGROWANY SYSTEM ZARZĄDZANIA I KONTROLI

TYTUŁ I

WYMOGI DOTYCZĄCE SYSTEMU I WZAJEMNA ZGODNOŚĆ

ROZDZIAŁ I

System identyfikacji i rejestracji

Artykuł 5

Identyfikacja rolników

Nie naruszając przepisów art. 19 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, jednolity system rejestrowania tożsamości każdego rolnika przewidziany w art. 15 ust. 1 lit. f) wymienionego rozporządzenia gwarantuje jednoznaczną identyfikację odnośnie do wszystkich wniosków o przyznanie pomocy złożonych przez jednego rolnika.

Artykuł 6

Identyfikacja działek rolnych

1. System identyfikacji działek rolnych, o którym mowa w art. 17 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, stosowany jest na poziomie działek referencyjnych takich jak działka katastralna lub na poziomie bloku produkcyjnego, co gwarantuje jednoznaczną identyfikację każdej działki referencyjnej.

Na potrzeby systemu płatności jednolitej lub systemu jednolitej płatności obszarowej odnośnie do każdej działki referencyjnej określa się maksymalny kwalifikowalny obszar. GIS funkcjonuje na podstawie krajowego systemu odniesienia za pomocą współrzędnych. W przypadku gdy stosuje się różne systemy współrzędnych, w obrębie każdego z państw członkowskich są one kompatybilne.

Państwa członkowskie zapewniają ponadto wiarygodny sposób identyfikacji działek rolnych, a w szczególności wymagają złożenia pojedynczego wniosku zawierającego szczegółowe dane lub wraz z określonymi przez właściwe organy dokumentami, umożliwiającymi lokalizację oraz pomiar każdej działki rolnej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 215 z 30.7.1992, s. 85.

⁽²⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, s. 80.

⁽³⁾ Dz.U. L 277 z 21.10.2005, s. 1.

2. Państwa członkowskie dopilnowują, aby odnośnie do przynajmniej 75 % działek referencyjnych objętych wnioskami o przyznanie pomocy, przynajmniej 90 % danego obszaru było kwalifikowalne odpowiednio do systemu płatności jednolitej lub systemu jednolitej płatności obszarowej. Oceny dokonuje się co roku przy użyciu stosownych metod statystycznych.

Artykuł 7

Identyfikacja oraz rejestracja uprawnień do płatności

1. System identyfikacji i rejestracji uprawnień do płatności przewidziany w art. 18 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 jest elektronicznym rejestrem prowadzonym na poziomie państwa członkowskiego, który zapewnia, w szczególności odnośnie do kontroli krzyżowych przewidzianych w art. 28 niniejszego rozporządzenia, skuteczną identyfikowalność uprawnień do płatności, w szczególności w odniesieniu do następujących elementów:

- posiadacz;
- wartość;
- data ustanowienia uprawnień;
- data ostatniego wykorzystania;
- pochodzenie, w szczególności w stosunku do jego przyznania, rezerwy początkowej lub krajowej, kupna, najmu, odziedziczenia;
- rodzaj uprawnienia, w szczególności uprawnienia specjalne przewidziane w art. 44 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 oraz uprawnienia przyznane zgodnie z art. 68 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 73/2009;
- w stosownych przypadkach, ograniczenia regionalne.

2. Państwa członkowskie, w których znajduje się więcej niż jedna agencja płatnicza, mogą podjąć decyzję o stosowaniu elektronicznego rejestru na poziomie agencji płatniczej. W takich przypadkach państwa członkowskie gwarantują wzajemną zgodność różnych rejestrów.

ROZDZIAŁ II

Zasada wzajemnej zgodności

Artykuł 8

System kontroli odnośnie do zasady wzajemnej zgodności

1. Państwa członkowskie ustanawiają system gwarantujący skuteczną kontrolę w zakresie zasady wzajemnej zgodności. Zgodnie z niniejszą częścią tytułu III rozdział III system ten przewiduje w szczególności:

- w przypadku gdy właściwy organ kontroli nie jest agencją płatniczą, przekazywanie niezbędnych informacji dotyczących rolników ubiegających się o przyznanie płatności bezpośrednich z agencji płatniczej do wyspecjalizowanych organów kontroli i/lub, w stosownych przypadkach, za pośrednictwem organu koordynującego, o którym mowa w art. 20 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 73/2009;

- b) metody, które należy stosować przy wyborze próbek kontrolnych;
- c) wskazówki odnośnie do charakteru oraz zakresu kontroli, które należy przeprowadzić;
- d) sprawozdania z kontroli zawierające w szczególności wszelkie ujawnione niezgodności oraz ocenę ich rozmiaru, zakresu, trwałości oraz powtarzalności;
- e) w przypadku gdy właściwy organ kontroli nie jest agencją płatniczą, przekazywanie sprawozdań z kontroli z wyspecjalizowanych organów kontroli do agencji płatniczej lub do organu koordynującego, o których mowa w art. 20 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, lub do obydwu;
- f) stosowanie przez agencję płatniczą systemu obniżek i wykluczeń.
2. Państwa członkowskie mogą ponadto ustalić procedurę, zgodnie z którą rolnik wskaże agencji płatniczej elementy niezbędne do identyfikacji wymogów i norm mających zastosowanie w jego przypadku.

Artykuł 9

Powiązanie wypłaty pomocy z kontrolami przestrzegania zasady wzajemnej zgodności

Odnośnie do kontroli dotyczących wzajemnej zgodności określonych w niniejszej części tytułu III rozdział III, które nie mogą być zakończone przed dokonaniem płatności, wszelkie nienależne płatności są odzyskiwane zgodnie z art. 80.

TYTUŁ II

WNIOSKI O PRZYZNANIE POMOCY

ROZDZIAŁ I

Pojedynczy wniosek

Artykuł 10

Przepisy ogólne dotyczące pojedynczego wniosku

1. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o objęciu wszystkich wniosków o przyznanie pomocy na mocy w tytułów III i IV rozporządzenia (WE) nr 73/2009 pojedynczym wnioskiem. W tym przypadku stosuje się niniejszy tytuł rozdziału II oraz V z uwzględnieniem niezbędnych zmian odnośnie do szczególnych wymogów ustanowionych w celu stosowania wniosku o przyznanie pomocy w ramach tych programów.
2. Jeśli za zarządzanie systemami pomocy, do których wymagane jest złożenie pojedynczego wniosku, odnośnie do jednego rolnika odpowiedzialna jest więcej niż jedna agencja płatnicza, to zainteresowane państwo członkowskie powinno podjąć stosowne środki w celu zagwarantowania, że wymagane w pojedynczym wniosku informacje będą dostępne dla wszystkich zaangażowanych agencji płatniczych.

Artykuł 11

Data składania pojedynczego wniosku

1. Rolnik ubiegający się o przyznanie pomocy w ramach systemów pomocy obszarowej może złożyć tylko jeden pojedynczy wniosek na rok.

Jeżeli rolnik, który nie składa wniosku w ramach jakiegokolwiek systemu pomocy obszarowej, ale ubiega się o pomoc w ramach innego systemu pomocy wymienionego w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 73/2009 lub o wsparcie na mocy art. 85p, 103q oraz 103r rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, posiada do swojej dyspozycji użytki rolne, to składa pojedynczy wniosek, w którym zamieszcza wykaz tych użytków zgodnie z art. 13 niniejszego rozporządzenia.

Rolnik, który podlega wyłącznie obowiązkowi przestrzegania zasady wzajemnej zgodności zgodnie z art. 85t oraz 103z rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, składa pojedynczy wniosek w każdym roku kalendarzowym, w którym obowiązek ten ma zastosowanie.

Państwa członkowskie jednak mogą zwolnić rolników z obowiązku przewidzianego w akapicie drugim i trzecim, w przypadku gdy odnośne informacje są przekazywane właściwym organom w ramach innych systemów zarządzania i kontroli gwarantujących kompatybilność z systemem zintegrowanym zgodnie z art. 26 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

2. Pojedyncze wnioski składa się w terminie ustalonym przez państwo członkowskie, lecz nie później niż do dnia 15 maja. Estonia, Łotwa, Litwa, Finlandia i Szwecja mogą jednak ustalić inne terminy składania wniosków, ale nie później niż do dnia 15 czerwca.

Przy ustalaniu tych terminów państwa członkowskie uwzględniają okres potrzebny do udostępnienia istotnych danych w celu właściwego administracyjnego i finansowego zarządzania pomocą oraz zapewniają możliwość ustalenia terminów rzeczywistych kontroli.

Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 141 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, można dopuścić możliwość przedłużenia terminów, o których mowa w pierwszym akapicie niniejszego ustępu, w niektórych strefach, w których wyjątkowe warunki klimatyczne uniemożliwiają stosowanie normalnych terminów.

Artykuł 12

Treść pojedynczego wniosku

1. Pojedynczy wniosek zawiera wszystkie informacje niezbędne do ustalenia kwalifikowalności do pomocy, w szczególności:
- tożsamość rolnika;
 - system lub systemy pomocy, których dotyczy wniosek;
 - identyfikację uprawnień do płatności zgodnie z systemem identyfikacji i rejestracji przewidzianym w art. 7 do celów systemu płatności jednolitej;

- d) szczegóły pozwalające na identyfikację wszystkich działek rolnych w gospodarstwie, ich powierzchnię wyrażoną w hektarach z dokładnością do dwóch miejsc po przecinku, ich położenie i, w stosownych przypadkach, ich użytkowanie oraz informację, czy dana działka rolna jest nawadniana;
- e) oświadczenie rolnika, że jest świadomy warunków przedmiotowych systemów pomocy.

2. W celu identyfikacji uprawnień do płatności, o których mowa w ust. 1 lit. c), wcześniej ustalone formularze przekazane rolnikowi zgodnie z art. 19 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, zawierają identyfikację uprawnień do płatności zgodną z systemem identyfikacji i rejestracji przewidzianym w art. 7 niniejszego rozporządzenia;

3. W celu identyfikacji wszystkich działek rolnych w gospodarstwie, o których mowa w ust. 1 lit. d), wcześniej ustalone formularze przekazane rolnikowi zgodnie z art. 19 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, zawierają informację na temat maksymalnego obszaru kwalifikowalnego przypadającego na działkę referencyjną do celów systemu płatności jednolitej lub systemu jednolitej płatności obszarowej. Ponadto materiały geograficzne przekazane rolnikowi zgodnie z tym przepisem określają granice działek referencyjnych oraz ich jednoznaczną identyfikację, natomiast rolnik wskazuje położenie każdej działki rolnej.

4. Jeśli nastąpiły jakiegokolwiek zmiany, szczególnie odnośnie do przeniesień uprawnień do płatności zgodnie z art. 43 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 lub jeśli jakakolwiek informacja podana we wcześniej ustalonym formularzu, o którym mowa w ust. 2 i 3, jest błędna, przy składaniu wniosku rolnik wprowadza poprawki w formularzu.

Jeśli poprawki dotyczą powierzchni działki referencyjnej, rolnik podaje zaktualizowaną powierzchnię każdej z odnośnych działek rolnych, a w stosownych przypadkach wskazuje nowe granice działki referencyjnej.

5. W pierwszym roku stosowania systemu płatności jednolitej państwa członkowskie mogą stosować odstępstwo od przepisów niniejszego artykułu i art. 13 odnośnie do uprawnień do płatności, jeśli uprawnienia do płatności nie będą ostatecznie ustalone w ostatecznym terminie składania pojedynczych wniosków.

Odstępstwa przewidziane w akapicie pierwszym stosuje się również odnośnie do pierwszego roku, w którym do systemu płatności jednolitej wprowadzane są nowe sektory, a uprawnienia do płatności dla rolników, których takie wprowadzenia dotyczą, nie są jeszcze ostatecznie ustalone.

Artykuł 13

Szczególne wymogi dotyczące pojedynczego wniosku oraz oświadczeń składanych odnośnie do określonego użytkowania gruntów

1. W przypadku kiedy rolnik zamierza produkować konopie zgodnie z art. 39 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 pojedynczy wniosek zawiera:

- a) wszelkie informacje wymagane do identyfikacji działek obsianych konopiami ze wskazaniem zastosowanych odmian nasion;

- b) wskazanie ilości wykorzystanych nasion (kg na hektar);
- c) oficjalne etykiety stosowane na opakowaniach nasion zgodnie z dyrektywą Rady 2002/57/WE⁽¹⁾ oraz w szczególności z jej art. 12 lub jakimkolwiek innym dokumentem uznawanym przez dane państwo członkowskie za równoważny.

W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego lit. c), jeśli siew przypada po ostatecznym terminie składania pojedynczych wniosków, etykiety dostarcza się najpóźniej dnia 30 czerwca. Jeśli oprócz tego etykiety należy dostarczyć innym organom krajowym to państwa członkowskie mogą ustalić, że po ich złożeniu zgodnie z niniejszym punktem etykiety zwraca się rolnikowi. Zwrocone etykiety oznacza się jako wykorzystane przy składaniu wniosku.

2. W przypadku wniosku o przyznanie płatności obszarowej z tytułu orzechów przewidzianej w tytule IV rozdział 1 sekcja 4 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 pojedynczy wniosek zawiera liczbę drzew orzechowych w podziale na gatunki.

3. W przypadku wniosku o przyznanie płatności z tytułu ziemniaków na skrobię przewidzianej w tytule IV rozdział 1 sekcja 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 pojedynczy wniosek zawiera kopię umowy kontraktacji; państwa członkowskie mogą jednak ustalić, że kopię tę można dostarczać w późniejszym terminie, lecz nie później niż dnia 30 czerwca.

4. W przypadku wniosku o przyznanie pomocy z tytułu nasion przewidzianej w tytule IV rozdział 1 sekcja 5 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 pojedynczy wniosek zawiera:

- a) kopię umowy kontraktacji lub oświadczenia o uprawie, państwa członkowskie mogą jednak ustalić, że kopię tę można dostarczać w późniejszym terminie, lecz nie później niż dnia 15 września;

- b) wskazanie gatunków nasion wysianych na każdej działce;

- c) wskazanie ilości wyprodukowanego kwalifikowanego materiału siewnego, wyrażonej w kwintalach z dokładnością do jednego miejsca po przecinku; państwa członkowskie mogą jednak ustalić, że informacje te można dostarczać w późniejszym terminie, lecz nie później niż dnia 15 czerwca roku następującego po zbiorze;

- d) kopię dokumentów uzupełniających wykazujących, że ilości materiału siewnego, o których mowa, są oficjalnie kwalifikowane; państwa członkowskie mogą jednak ustalić, że informacje te można dostarczać w późniejszym terminie, lecz nie później niż dnia 15 czerwca roku następującego po zbiorze.

5. W przypadku wniosku o przyznanie płatności specyficznej w odniesieniu do bawełny przewidzianej w tytule IV rozdział 1 sekcja 6 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 pojedynczy wniosek zawiera:

- a) nazwę odmiany wykorzystanych nasion bawełny;
- b) w stosownych przypadkach nazwę i adres zatwierdzonej organizacji międzybranżowej, której członkiem jest rolnik.

⁽¹⁾ Dz.U. L 193 z 20.7.2002, s. 74.

6. W przypadku wniosku o przyznanie przejściowych płatności z tytułu owoców i warzyw przewidzianej w tytule IV rozdział 1 sekcja 8 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 lub wniosku o przyznanie przejściowych płatności z tytułu owoców miękkich, o których mowa w wymienionym rozdziale sekcja 9, pojedynczy wniosek zawiera kopię umowy o przetwarzanie lub zobowiązanie dotyczące dostaw zgodnie z art. 33 rozporządzenia (WE) nr 1121/2009.

Państwa członkowskie mogą ustalić, że informacje określone w akapicie pierwszym, można dostarczać osobno w późniejszym terminie, lecz nie później niż dnia 1 grudnia w roku złożenia wniosku.

7. W przypadku wniosku o przyznanie środka związanego z obszarem w ramach wsparcia specjalnego pojedynczy wniosek zawiera wszelkie dokumenty wymagane przez państwo członkowskie.

8. Rodzaje użytkowania gruntów, o których mowa w art. 6 ust. 2 oraz art. 38 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 oraz wymienione w załączniku VI do wymienionego rozporządzenia, lub grunty zgłoszone do wsparcia specjalnego ustanowionego w art. 68 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, w przypadku gdy zgłoszenie ich nie jest wymagane zgodnie z niniejszym artykułem, zgłasza się w osobnej pozycji w formularzu pojedynczego wniosku.

Grunty nieużytkowane w celach ubiegania się o pomoc w ramach systemów pomocowych przewidzianych w tytułach III, IV i V rozporządzenia (WE) nr 73/2009 ani niewymienione w załączniku VI do wymienionego rozporządzenia zgłasza się w jednej lub więcej niż jednej pozycji „inne użytkowania”.

Państwa członkowskie mogą ustalić, że akapitu pierwszego i drugiego nie stosuje się, gdy informacje są przekazywane właściwym organom w ramach innych systemów zarządzania i kontroli gwarantujących zgodność z systemem zintegrowanym zgodnie z art. 26 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

9. Każde państwo członkowskie może określić minimalny rozmiar działek rolnych, odnośnie do których można składać wnioski. Minimalna powierzchnia nie może jednak przekraczać 0,3 ha.

Artykuł 14

Poprawki do pojedynczego wniosku

1. Po wygaśnięciu terminu składania pojedynczego wniosku, poszczególne działki rolne lub indywidualne uprawnienia do płatności można dodać do pojedynczego wniosku, pod warunkiem że przestrzegane są wymogi w ramach odnośnych systemów pomocy.

Zmian dotyczących użytkowania lub systemu pomocy odnośnie do poszczególnych działek rolnych lub odnośnie do uprawnień do płatności zadeklarowanych w pojedynczym wniosku można dokonać na tych samych warunkach.

Jeśli poprawki, o których mowa w akapicie pierwszym i drugim mają związek z jakimikolwiek dokumentami uzupełniającymi lub umowami, które należy przedłożyć, dozwolone są również stosowne poprawki do tych dokumentów lub umów.

2. Bez uszczerbku dla terminów składania jednolitych wniosków ustalonych przez Estonię, Łotwę, Litwę, Finlandię i Szwecję zgodnie z art. 11 ust. 2 akapit pierwszy, zmiany dokonane zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu notyfikuje się właściwym organom na piśmie najpóźniej do dnia 31 maja danego roku kalendarzowego, a w przypadku Estonii, Łotwy, Litwy, Finlandii i Szwecji najpóźniej do dnia 15 czerwca danego roku kalendarzowego.

3. Jeśli właściwy organ poinformował już rolnika o nieprawidłowościach w pojedynczym wniosku lub jeśli powiadomił go o zamiarze przeprowadzenia kontroli na miejscu, jeśli ta kontrola ujawni nieprawidłowości, poprawki zgodnie z ust. 1 nie są dozwolone odnośnie do działek rolnych, których dotyczą nieprawidłowości.

ROZDZIAŁ II

Wnioski o uprawnienia do płatności

Artykuł 15

Przyznawanie lub zwiększanie uprawnień do płatności

1. Wnioski o przyznanie lub, w stosownych przypadkach, zwiększenie uprawnień do płatności w ramach jednolitej płatności obszarowej składa się w terminach ustalonych przez państwa członkowskie, ale nie później niż dnia 15 maja w pierwszym roku stosowania systemu płatności jednolitej, włączenia wsparcia związanego z wielkością produkcji, stosowania art. 46-48 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 lub w latach stosowania art. 41, 57 lub 68 ust. 1 lit. c) wymienionego rozporządzenia. Estonia, Łotwa, Litwa, Finlandia i Szwecja mogą jednak ustalić inne terminy składania wniosków, ale nie później niż dnia 15 czerwca.

2. Państwa członkowskie mogą postanowić, że wniosek o przyznanie uprawnień do płatności składany jest w tym samym terminie, co wniosek o płatność w ramach systemu płatności jednolitej.

ROZDZIAŁ III

Wnioski o pomoc z tytułu zwierząt gospodarskich

Artykuł 16

Wymogi dotyczące wniosków o pomoc z tytułu zwierząt gospodarskich

1. Wniosek o przyznanie pomocy z tytułu zwierząt gospodarskich zawiera wszystkie informacje niezbędne do ustalenia kwalifikowalności do pomocy, a w szczególności:

- a) tożsamość rolnika;
- b) odniesienie do pojedynczego wniosku, jeśli został on wcześniej złożony;
- c) liczbę zwierząt każdego typu, odnośnie do których złożono wniosek o przyznanie pomocy, oraz w przypadku bydła kody identyfikacyjne zwierząt;

- d) w stosownych przypadkach, zobowiązanie rolnika do przetrzymania zwierząt, o których mowa w lit. c), w gospodarstwie w trakcie okresu przetrzymania oraz informacje o miejscu lub miejscach, gdzie zwierzęta będą przetrzymywane w danym okresie lub okresach;
- e) w stosownych przypadkach, indywidualny limit lub indywidualny pułap dla danych zwierząt;
- f) w stosownych przypadkach, indywidualną ilość referencyjną mleka dostępną dla rolnika w dniu 31 marca lub, jeśli zainteresowane państwo członkowskie podejmuje decyzję o stosowaniu odstępstwa przewidzianego w art. 85 rozporządzenia (WE) nr 1121/2009, w dniu 1 kwietnia danego roku kalendarzowego; jeżeli w dniu złożenia wniosku ilość ta nie jest znana, właściwy organ należy o niej powiadomić jak najszybciej;
- g) oświadczenie rolnika, że jest świadomy warunków przedmiotowej pomocy.

Jeśli w czasie okresu przetrzymania przenosi się zwierzę w inne miejsce, rolnik wcześniej informuje o tym na piśmie właściwy organ, chyba że zainteresowane państwo członkowskie zadecyduje, że nie wymaga tej informacji, pod warunkiem że skomputeryzowana baza danych była zapewnią poziom bezpieczeństwa i wdrożenia konieczne dla należytego zarządzania systemami pomocy a zawarte w niej informacje są wystarczające do określenia miejsca pobytu zwierząt.

2. Państwa członkowskie gwarantują każdemu posiadaczowi zwierząt nieograniczone prawo do otrzymania od właściwych organów, w rozsądnych odstępach czasowych oraz bez nadmiernych opóźnień, informacji odnoszących się do niego oraz do jego zwierząt przechowywanych w skomputeryzowanej bazie danych bydła. W trakcie składania wniosku o przyznanie pomocy rolnik oświadcza, że zawarte w nim dane są poprawne oraz kompletne albo koryguje niepoprawne dane lub uzupełnia brakujące.

3. Państwa członkowskie mogą zadecydować, że niektóre informacje, o których mowa w ust. 1, nie muszą być umieszczane we wniosku, jeśli zostały już przekazane właściwym organom.

Państwa członkowskie mogą w szczególności wprowadzić procedury, na podstawie których dane zawarte w skomputeryzowanej bazie danych bydła mogą być wykorzystywane do celów wniosku o przyznanie pomocy, pod warunkiem że skomputeryzowana baza danych bydła zapewnia poziom bezpieczeństwa i wdrożenia niezbędny do właściwego zarządzania rozpatrywanymi systemami pomocy. Takie procedury mogą składać się z systemu, zgodnie z którym rolnik może ubiegać się o przyznanie pomocy odnośnie do wszystkich zwierząt, które w terminie ustalonym przez państwo członkowskie kwalifikują się do otrzymania pomocy na podstawie danych zawartych w skomputeryzowanej bazie danych bydła. W takim przypadku państwa członkowskie podejmują niezbędne środki, aby zagwarantować, że:

- a) zgodnie z przepisami stosowanymi do przedmiotowego systemu pomocy, terminy rozpoczęcia oraz zakończenia stosownych okresów przetrzymania są jasno określone i znane rolnikowi;

- b) rolnik jest świadomy, że wszystkie potencjalnie kwalifikujące się zwierzęta, które okazały się być nieprawidłowo zidentyfikowane lub zarejestrowane w systemie identyfikacji i rejestracji bydła są uznawane za zwierzęta, odnośnie do których stwierdzono nieprawidłowości, o których mowa w art. 65 niniejszego rozporządzenia.

4. Państwa członkowskie mogą ustalić, że niektóre z informacji, o których mowa w ust. 1, mogą lub są przekazywane za pośrednictwem zatwierdzonego przez nie organu lub zatwierdzonych organów. Jednakże rolnik pozostaje odpowiedzialny za przekazane dane.

ROZDZIAŁ IV

Pomoc dla producentów buraków cukrowych i trzciny cukrowej, oddzielna płatność z tytułu cukru i oddzielna płatność z tytułu owoców i warzyw

Artykuł 17

Wymogi dotyczące wniosków o przyznanie pomocy dla producentów buraków cukrowych i trzciny cukrowej, oddzielnej płatności z tytułu cukru i oddzielnej płatności z tytułu owoców i warzyw

1. Rolnicy ubiegający się o pomoc dla producentów buraków cukrowych i trzciny cukrowej, przewidzianą w tytule IV rozdział 1 sekcja 7 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, rolnicy ubiegający się o oddzielną płatność z tytułu cukru, przewidzianą w art. 126 wymienionego rozporządzenia, oraz rolnicy ubiegający się o oddzielną płatność z tytułu owoców i warzyw przewidzianą w art. 127 wymienionego rozporządzenia składają wnioski o przyznanie pomocy zawierające wszystkie informacje niezbędne do ustalenia kwalifikowalności do pomocy, a w szczególności:

- a) tożsamość rolnika;
- b) oświadczenie rolnika, że jest świadomy warunków przedmiotowej pomocy.

Wniosek o pomoc dla producentów buraków cukrowych i trzciny cukrowej zawiera również kopię umów dostaw, o których mowa w art. 94 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

2. Wnioski o przyznanie pomocy składa się w terminach ustalonych przez państwa członkowskie, ale nie później niż dnia 15 maja, natomiast w przypadku Estonii, Litwy i Łotwy nie później niż dnia 15 czerwca.

Państwa członkowskie mogą ustalić, że kopie umów dostaw, o których mowa w ust. 1 akapit drugi, można dostarczać osobno w późniejszym terminie, lecz nie później niż dnia 1 grudnia w roku złożenia wniosku.

ROZDZIAŁ V

Wnioski o wsparcie specjalne inne niż płatności obszarowe i płatności z tytułu zwierząt gospodarskich

Artykuł 18

Wymogi dotyczące wniosków o przyznanie wsparcia specjalnego innego niż płatności obszarowe i płatności z tytułu zwierząt gospodarskich

1. Rolnicy ubiegający się o wsparcie specjalne, które nie jest objęte niniejszym tytułem rozdział I, II lub III składają wnioski o przyznanie pomocy zawierające wszystkie informacje niezbędne do ustalenia kwalifikowalności do pomocy, a w szczególności:

- a) tożsamość rolnika;
- b) oświadczenie rolnika, że jest świadomy warunków przedmiotowej pomocy;
- c) w stosownych przypadkach, wszelkie dokumenty uzupełniające potrzebne do wykazania kwalifikowalności do przedmiotowego środka.

Wnioski o przyznanie pomocy składa się w terminie ustalonym przez państwo członkowskie. Terminy ustala się uwzględniając odpowiedni czas na przeprowadzenie kontroli warunków kwalifikowalności przed dokonaniem płatności, jak przewidziano w art. 29 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

2. Do celów ust. 1 lit. c), w przypadku gdy rolnik występuje o wsparcie specjalne w związku z inwestycją, wniosek zawiera również kopie wszelkich istotnych dokumentów uzupełniających, takich jak rachunki oraz dokumenty potwierdzające dokonanie płatności przez rolnika. W przypadku gdy nie jest możliwe przedstawienie takich kopii lub dokumentów, dokonane przez rolnika płatności należy udokumentować dokumentami o równoważnej wartości dowodowej.

3. Do celów ust. 1 lit. c), w przypadku gdy rolnik występuje o wsparcie specjalne przewidziane w art. 68 ust. 1 lit. a) ppkt (v) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 i płatność indywidualna jest uzależniona od poniesionych kosztów lub od utraconych dochodów, wniosek zawiera również kopie wszelkich istotnych dokumentów uzupełniających potwierdzających poniesione koszty dodatkowe oraz utracone dochody zgodnie z art. 68 ust. 2 lit. a) ppkt (i) wymienionego rozporządzenia.

4. Do celów ust. 1 lit. c), w przypadku gdy rolnik występuje o wsparcie specjalne przewidziane w art. 68 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 73/2009, wniosek zawiera również kopię polisy ubezpieczeniowej, o której mowa w art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1120/2009 oraz dowód wpłaty składki.

5. Państwa członkowskie mogą ustalić, że kopie lub dokumenty, o których mowa w ust. 2, 3 i 4 można dostarczać osobno w późniejszym terminie. Terminy ustala się uwzględniając odpowiedni czas na przeprowadzenie kontroli warunków kwalifikowalności przed dokonaniem płatności, jak przewidziano w art. 29 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

Artykuł 19

Wnioski składane przez fundusze wspólnego inwestowania

1. Fundusze wspólnego inwestowania ubiegające się o wsparcie specjalne składają wnioski o przyznanie pomocy zawierające wszystkie informacje niezbędne do ustalenia kwalifikowalności do pomocy, a w szczególności:

- a) nazwę funduszu wspólnego inwestowania;
- b) dokumentację wydarzenia, które było przyczyną wypłat rekompensat na rzecz zrzeszonych rolników;
- c) terminy dokonania wypłat rekompensat na rzecz zrzeszonych rolników;
- d) tożsamość zrzeszonych rolników, którzy otrzymali rekompensaty od funduszu;
- e) całkowitą kwotę wypłaconych rekompensat;
- f) oświadczenie funduszu wspólnego inwestowania, że jest świadomy warunków przedmiotowej pomocy.

2. Państwa członkowskie ustalają ostateczne terminy składania przez fundusze wspólnego inwestowania wniosków o przyznanie wsparcia specjalnego. Terminy ustala się uwzględniając odpowiedni czas na przeprowadzenie kontroli warunków kwalifikowalności przed dokonaniem płatności, jak przewidziano w art. 29 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

ROZDZIAŁ VI

Przepisy wspólne

Artykuł 20

Uproszczenie procedur

1. Nie naruszając jakichkolwiek przepisów szczególnych niniejszego rozporządzenia oraz rozporządzenia (WE) nr 73/2009, państwa członkowskie mogą zezwolić lub wymagać, aby wszelka komunikacja w ramach niniejszego rozporządzenia między rolnikiem a organami i *vice versa* odbywała się w formie elektronicznej. W takim przypadku podejmuje się odpowiednie środki, aby zapewnić w szczególności:

- a) jednoznaczną identyfikację rolnika;
- b) spełnienie przez rolnika wszelkich wymagań przedmiotowego systemu pomocy;
- c) wiarygodność przekazywanych danych na potrzeby prawidłowego zarządzania przedmiotowym systemem pomocy; jeśli wykorzystuje się dane zawarte w skomputeryzowanej bazie danych bydła – odpowiedni poziom zabezpieczenia oraz wdrożenia bazy niezbędny do właściwego zarządzania przedmiotowymi systemami pomocy;

- d) jeśli dokumenty uzupełniające nie mogą być przekazane w formie elektronicznej – otrzymanie ich przez właściwe organy w takich samych limitach czasu jak w przypadku przekazywania ich drogą nonelektroniczną;
- e) brak jakiegokolwiek dyskryminacji względem rolników wykorzystujących nonelektroniczne środki składania dokumentów w odróżnieniu do wybierających przekaz elektroniczny.

2. Odnosnie do składania wniosków o przyznanie pomocy, państwa członkowskie, zgodnie z warunkami przewidzianymi w ust. 1, mogą ustanowić procedury uproszczone, jeżeli właściwe organy mają już dostęp do danych, w szczególności jeśli sytuacja nie uległa zmianie od ostatniego złożenia wniosku o przyznanie pomocy w ramach przedmiotowego systemu pomocy.

3. W miarę możliwości właściwy organ może wystąpić bezpośrednio do źródła o informacje wymagane w jakichkolwiek dokumentach uzupełniających, które należy złożyć wraz z wnioskiem o przyznanie pomocy.

Artykuł 21

Korekty oczywistych błędów

Nie naruszając przepisów art. 11-20, wniosek o przyznanie pomocy może być poprawiony w każdym momencie po jego złożeniu, w przypadku gdy właściwy organ wykrył oczywiste błędy.

Artykuł 22

Odstępstwo od ostatecznej daty składania wniosków

Na zasadzie odstępstwa od przepisów art. 5 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG, Euratom) nr 1182/71, w przypadku gdy ostateczny termin składania wniosków o przyznanie pomocy lub jakichkolwiek dokumentów uzupełniających, umów lub oświadczeń przewidzianych w niniejszym tytule, lub ostateczny termin wnoszenia poprawek do pojedynczego wniosku przypada na dzień ustawowo wolny od pracy, sobotę lub niedzielę, termin ten przypadnie na pierwszy dzień roboczy następujący po ustalonym terminie ⁽¹⁾.

Pierwszy akapit ma także zastosowanie do wniosków w ramach systemu jednolitej płatności składanych przez rolników zgodnie z art. 56 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 oraz do wniosków o przyznanie uprawnień do płatności składanych przez rolników zgodnie z art. 15 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 23

Złożenie wniosku po wyznaczonym terminie

1. Z wyjątkiem przypadków siły wyższej oraz okoliczności nadzwyczajnych, o których mowa w art. 75, złożenie wniosku o przyznanie pomocy na mocy niniejszego rozporządzenia po wyznaczonym terminie prowadzi do obniżki kwoty płatności, do której uprawniony byłby rolnik gdyby złożył wniosek w terminie, o 1 % za każdy dzień roboczy.

Bez uszczerbku dla jakichkolwiek środków szczególnych podejmowanych przez państwa członkowskie odnośnie do potrzeby składania jakichkolwiek dokumentów uzupełniających w wyznaczonym czasie w celu umożliwienia ustalenia terminów oraz przeprowadzenia skutecznych kontroli, pierwszy akapit stosuje się również odnośnie do dokumentów, umów oraz oświadczeń,

⁽¹⁾ Dz.U. L 124 z 8.6.1971, s. 1.

które należy przedstawić właściwym organom zgodnie z art. 12 i 13, jeśli takie dokumenty, umowy lub oświadczenia stanowią o kwalifikowalności do przedmiotowej pomocy. W tym przypadku obniżka płatności będzie odnosiła się do kwoty wypłacanej w ramach przedmiotowej pomocy.

Jeśli opóźnienie wynosi ponad 25 dni kalendarzowych, wniosek uznaje się za niedopuszczalny.

2. Z wyjątkiem przypadków siły wyższej oraz okoliczności nadzwyczajnych, o których mowa w art. 75, złożenie poprawki do pojedynczego wniosku po ostatecznym terminie, określonym w art. 14 ust. 2, prowadzi do obniżki kwot płatności odnoszących się do faktycznego użytkowania przedmiotowych działek rolnych o 1 % za każdy dzień roboczy.

Poprawki do pojedynczego wniosku uwzględnia się wyłącznie, jeśli wnoszone są przed ostatecznym terminem składania pojedynczych wniosków, jak określono w ust. 1 akapit trzeci. Jeśli jednak termin jest wcześniejszy lub taki sam jak ostateczny termin przewidziany w art. 14 ust. 2, poprawki do pojedynczego wniosku uznaje się za niedopuszczalne po terminie określonym w art. 14 ust. 2.

Artykuł 24

Złożenie wniosku o przyznanie uprawnień do płatności po wyznaczonym terminie

Z wyjątkiem przypadków siły wyższej oraz okoliczności nadzwyczajnych, o których mowa w art. 75, złożenie wniosku o przyznanie lub, w stosownych przypadkach, zwiększenie uprawnień do płatności po ostatecznym terminie, na mocy art. 15 niniejszego rozporządzenia lub art. 56 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, prowadzi do obniżki kwot, które mają być wypłacone w przedmiotowym roku w ramach przyznaných danemu rolnikowi uprawnień do płatności, o 3 % za każdy dzień roboczy.

Jeśli opóźnienie wynosi ponad 25 dni kalendarzowych, wniosek uznaje się za niedopuszczalny, a rolnikowi nie przyznaje się żadnych uprawnień do płatności.

Artykuł 25

Wycofywanie wniosków o przyznanie pomocy

1. Wniosek o przyznanie pomocy można w każdej chwili wycofać w całości lub w części na piśmie.

W przypadku gdy państwo członkowskie korzysta z możliwości przewidzianych w art. 16 ust. 3 akapit drugi, wówczas może ustalić, iż zgłoszenie opuszczenia przez zwierzę gospodarstwa do skomputeryzowanej bazy danych bydła może zastępować pisemne wycofanie wniosku.

2. Jeśli właściwy organ poinformował już rolnika o nieprawidłowościach we wniosku o przyznanie pomocy lub jeśli powiadomił go o zamiarze przeprowadzenia kontroli na miejscu, jeśli ta kontrola ujawni nieprawidłowości, wycofanie nie jest dozwolone odnośnie do części wniosku, których dotyczą nieprawidłowości.

3. Wycofanie zgodnie z ust. 1 sprawi, że wnioskodawca znajdzie się w sytuacji sprzed złożenia wniosku o przyznanie pomocy lub części przedmiotowego wniosku.

TYTUŁ III
KONTROLE

ROZDZIAŁ I

Zasady wspólne

Artykuł 26

Zasady ogólne

1. Kontrole administracyjne i kontrole na miejscu przewidziane w niniejszym rozporządzeniu przeprowadza się w taki sposób, aby skutecznie sprawdzić zgodność z warunkami, na jakich przyznawana jest pomoc, oraz przestrzeganie istotnych wymogów i norm wzajemnej zgodności.

2. Jeżeli rolnik lub jego przedstawiciel uniemożliwia przeprowadzenie kontroli na miejscu, odrzuca się wnioski o przyznanie pomocy, których dotyczy kontrola.

Artykuł 27

Zapowiadanie kontroli na miejscu

1. Kontrole na miejscu mogą być zapowiadane, jeżeli nie zagraża to celowi kontroli. Zapowiedzenie kontroli następuje z wyprzedzeniem ściśle ograniczonym do niezbędnego minimum, nieprzekraczającym 14 dni. W przypadku kontroli na miejscu odnoszących się do wniosków o pomoc z tytułu zwierząt gospodarskich wyprzedzenie nie przekracza 48 godzin, z wyjątkiem należycie uzasadnionych przypadków. Ponadto jeżeli ustawodawstwo stosowane do aktów i norm dotyczących zasady wzajemnej zgodności wymaga, aby kontrole na miejscu miały niezapowiedziany charakter, wymienione zasady mają również zastosowanie w przypadku kontroli na miejscu przeprowadzanych pod kątem przestrzegania zasady wzajemnej zgodności.

2. W stosownych przypadkach kontrole na miejscu przewidziane w niniejszym rozporządzeniu i wszelkie inne kontrole przewidziane w przepisach Wspólnoty przeprowadza się w tym samym czasie.

ROZDZIAŁ II

Kontrole odnośnie do kryteriów kwalifikowalności

Sekcja I

Kontrole administracyjne

Artykuł 28

Kontrole krzyżowe

1. Kontrole administracyjne, o których mowa w art. 20 rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009, pozwalają na wykrywanie nieprawidłowości, a w szczególności na ich automatyczne wykrywanie za pomocą narzędzi informatycznych, w tym kontroli krzyżowych, które:

- a) dotyczą odpowiednio zadeklarowanych uprawnień do płatności i zadeklarowanych działek, pozwalają uniknąć nienależnego wielokrotnego przyznania tej samej pomocy odnośnie do tego samego roku kalendarzowego lub gospodarczego oraz nienależnej kumulacji pomocy przyznawanej w ramach systemów pomocy obszarowej wymienionych w załącznikach I i IV do rozporządzenia (WE) nr 73/2009;
- b) obejmują sprawdzenie istnienia uprawnień do płatności i kwalifikowalność do pomocy;
- c) dotyczą zgodności między zadeklarowanymi w pojedynczym wniosku działkami rolnymi a działkami referencyjnymi w systemie identyfikacji działek rolnych, w celu sprawdzenia kwalifikowalności obszarów jako takich do pomocy;
- d) dotyczą zgodności między uprawnieniami do płatności a obszarem zatwierdzonym i w celu sprawdzenia, czy uprawnieniom towarzyszy odpowiednia liczba kwalifikowalnych hektarów, zgodnie z definicją w art. 34 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009;
- e) opierają się na skomputeryzowanej bazie danych bydła w celu sprawdzenia kwalifikowalności do pomocy oraz uniknięcia nienależnego wielokrotnego przyznania tej samej pomocy odnośnie do tego samego roku kalendarzowego;
- f) dotyczą zgodności między zadeklarowanymi w pojedynczym wniosku działkami rolnymi a powierzchniami poddawanymi oficjalnej kontroli, które okazały się zgodne z wymogami art. 87 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009;
- g) dotyczą zgodności między działkami rolnymi zadeklarowanymi w pojedynczym wniosku a działkami, na których państwo członkowskie zezwoliło na produkcję bawełny zgodnie z art. 89 rozporządzenia (WE) nr 73/2009;
- h) dotyczą zgodności między oświadczeniami rolnika zawartymi w pojedynczym wniosku dotyczącymi członkostwa w zatwierdzonej organizacji międzybranżowej, informacjami na mocy art. 13 ust. 5 lit. b) niniejszego rozporządzenia a informacjami przekazanymi przez zainteresowane zatwierdzone organizacje międzybranżowe, w celu sprawdzenia kwalifikowalności do zwiększenia pomocy, o której mowa w art. 92 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009;
- i) dotyczą zgodności między informacjami przedstawionymi w umowach dostaw, o których mowa w art. 94 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, a informacjami dotyczącymi dostaw przedstawionymi przez producenta cukru.

2. Wykazanie nieprawidłowości w trakcie kontroli krzyżowych powoduje wszczęcie odpowiedniej procedury administracyjnej i, w stosownym przypadku, przeprowadzenie kontroli na miejscu.

3. W przypadku gdy dwóch lub więcej rolników ubiega się o pomoc w odniesieniu do tej samej działki referencyjnej w ramach tego samego systemu pomocy, oraz w przypadku gdy całkowity zadeklarowany obszar przekracza obszar rolny w dopuszczalnej tolerancji pomiaru określonej w art. 34 ust. 1, państwo członkowskie może ustalić proporcjonalną obniżkę przedmiotowych obszarów. W takim przypadku zainteresowani rolnicy mogą odwoływać się od decyzji dotyczącej obniżki z uzasadnieniem, że którykolwiek z innych zainteresowanych rolników zawyżył wielkość swoich obszarów ponad powyższą tolerancję pomiaru ze szkodą dla niego.

Artykuł 29

Kontrole administracyjne wsparcia szczególnego

1. Odnośnie do każdego środka w ramach wsparcia szczególnego, dla którego kontrole administracyjne są technicznie możliwe, należy przeprowadzić kontrole wszystkich wniosków o przyznanie pomocy. Państwa członkowskie gwarantują w szczególności:

- a) spełnienie wymagań kwalifikowalności do wsparcia szczególnego;
- b) brak podwójnego finansowania z innych systemów wspólnotowych;
- c) brak nadmiernej rekompensaty dla rolników odnośnie do wkładów finansowych przewidzianych w art. 70 ust. 3 oraz art. 71 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 oraz
- d) w stosownych przypadkach, uprzednie przedstawienie dokumentów uzupełniających, które stanowią dowód kwalifikowalności.

2. W stosownych przypadkach państwa członkowskie mogą wykorzystywać dowody otrzymane od innych służb, jednostek lub organizacji w celu sprawdzenia zgodności z kryteriami kwalifikowalności. Należy jednak uzyskać pewność, że przedmiotowe służby, przedmiotowa jednostka lub organizacja są w stanie zapewnić kontrolę zgodności z kryteriami kwalifikowalności na odpowiednim poziomie.

Sekcja II

Kontrole na miejscu

Podsekcja I

Przepisy wspólne

Artykuł 30

Poziom kontroli

1. Wszystkie kontrole na miejscu przeprowadzane w każdym roku obejmują co najmniej 5 % wszystkich rolników składających odpowiednio wnioski w ramach systemu płatności jednolitej, systemu jednolitej płatności obszarowej lub płatności obszarowych w ramach wsparcia specjalnego. Państwa członkowskie gwarantują objęcie kontrolami na miejscu co najmniej 3 % rolników

składających wnioski o pomoc w ramach każdego z pozostałych systemów pomocy obszarowej, o których mowa w tytułach III, IV i V rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

2. Ogólna liczba kontroli na miejscu przeprowadzanych w każdym roku obejmuje co najmniej:

- a) minimalny poziom kontroli wynoszący 30 % lub 20 % powierzchni zadeklarowanych jako uprawy konopi, o których mowa w art. 39 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

Jeżeli państwo członkowskie wprowadziło już system wcześniejszego zatwierdzania takich upraw i powiadomiło Komisję o szczegółowych zasadach i warunkach związanych z tym systemem przed wejściem w życie rozporządzenia (WE) nr 796/2004, wszelkie zmiany tych szczegółowych zasad i warunków są niezwłocznie zgłaszane Komisji;

- b) 5 % wszystkich rolników składających wnioski w ramach systemów pomocy z tytułu bydła, płatności od pogłowia lub płatności od dużej jednostki przeliczeniowej inwentarza w ramach wsparcia specjalnego z tytułu bydła, wsparcia specjalnego uzależnionego od indywidualnej kwoty mlecznej ustalonej zgodnie z art. 65 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 lub wsparcia specjalnego uzależnionego od faktycznej produkcji mleka. Jednak w przypadku gdy skomputeryzowana baza danych bydła nie zapewnia poziomu bezpieczeństwa i użytkowania niezbędnego do należytego zarządzania danymi programami pomocy, poziom ten zwiększa się do 10 %.

Kontrole na miejscu obejmują wtedy także co najmniej 5 % wszystkich zwierząt, odnośnie do których złożono wnioski o przyznanie pomocy dla każdego z systemów pomocy;

- c) 5 % wszystkich rolników składających wnioski w ramach systemu pomocy odnośnie do owiec/kóz, płatności od pogłowia lub płatności od dużej jednostki przeliczeniowej inwentarza owiec/kóz w ramach wsparcia specjalnego. Kontrole na miejscu obejmują wtedy także co najmniej 5 % wszystkich zwierząt, odnośnie do których złożono wnioski o przyznanie pomocy. Jednak w przypadku gdy skomputeryzowana baza danych owiec/kóz, o której mowa w art. 8 rozporządzenia (WE) nr 21/2004, nie zapewnia poziomu bezpieczeństwa i funkcjonowania niezbędnego do należytego zarządzania przedmiotowymi programami pomocy, poziom ten zwiększa się do 10 % liczby rolników;

- d) 10 % wszystkich rolników składających wnioski o wsparcie specjalne inne niż te, o których mowa w ust. 1 oraz niniejszym ustępie lit. b) oraz c), z wyłączeniem środka, o którym mowa w art. 68 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 73/2009;

- e) 10 % innych służb, jednostek lub organizacji, które dostarczyły dowody w celu sprawdzenia zgodności z kryteriami kwalifikowalności, o których mowa w art. 29 ust. 2.

- f) 100 % funduszy wspólnego inwestowania składających wnioski o wsparcie, o którym mowa w art. 68 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 73/2009;

- g) w przypadku wniosków o przyznanie płatności specyficznej w odniesieniu do bawełny zgodnie z tytułem IV rozdział 1 sekcja 6 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, 20 % organizacji międzybranżowych zatwierdzonych zgodnie z art. 91 wymienionego rozporządzenia, w których członkostwo rolnicy zgłaszają w pojedynczych wnioskach;
- h) odnośnie do wniosków o pomoc dla producentów buraków cukrowych i trzciny cukrowej przewidzianą w tytule IV rozdział 1 sekcja 7 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, kontrole dokonywane u producentów cukru pod kątem ilości cukru w ramach kwoty, otrzymywanych z buraków cukrowych i trzciny cukrowej dostarczanych zgodnie z art. 94 wymienionego rozporządzenia, co najmniej 5 % wnioskodawców, którzy są dostawcami danego producenta.

3. Jeżeli kontrole na miejscu wykazują istotne nieprawidłowości względem danego systemu pomocy, regionu lub jego części, właściwe organy odpowiednio zwiększają poziom kontroli na miejscu w bieżącym roku, oraz odsetek rolników, którzy mają zostać poddani kontrolom na miejscu w następnym roku.

4. W przypadku gdy przepisy dopuszczają przeprowadzenie poszczególnych elementów kontroli na miejscu na podstawie prób, próby te zapewniają rzetelny i reprezentatywny poziom kontroli. Państwa członkowskie ustalają kryteria wyboru prób. Jeżeli kontrole przeprowadzone na wybranej próbie wykazują nieprawidłowości, zwiększa się odpowiednio wielkość i zakres próby.

Artykuł 31

Wybór próby kontrolnej

1. Próby kontrolne do kontroli na miejscu na mocy niniejszego rozporządzenia wybierane są przez właściwy organ na podstawie analizy ryzyka oraz reprezentatywności złożonych wniosków o przyznanie pomocy.

Aby zapewnić reprezentatywność, państwa członkowskie wybierają losowo od 20 do 25 % minimalnej liczby rolników, którzy mają zostać poddani kontrolom na miejscu zgodnie z art. 30 ust. 1 i 2.

Jeżeli jednak liczba rolników, którzy mają zostać poddani kontrolom na miejscu, przekracza minimalną liczbę rolników, którzy mają zostać poddani kontrolom na miejscu przewidzianym w art. 30 ust. 1 i 2, odsetek wybranych losowo rolników w dodatkowej próbie nie powinien przekraczać 25 %.

2. Skuteczność analizy ryzyka ocenia się i aktualizuje co roku, poprzez:

- a) ustalenie znaczenia każdego czynnika ryzyka;

- b) porównanie wyników opartych na analizie ryzyka i wyników próby dobranej losowo, o której mowa w ust. 1 akapit drugi;

- c) uwzględnienie szczególnej sytuacji w danym państwie członkowskim.

3. Właściwy organ przechowuje informacje o powodach wyboru każdego z rolników do kontroli na miejscu. Kontroler, który przeprowadza kontrolę na miejscu, otrzymuje odpowiednie informacje przed jej rozpoczęciem.

4. W stosownych przypadkach dobór próby kontrolnej może być częściowo dokonany przed końcem odpowiedniego okresu składania wniosków, na podstawie dostępnych informacji. Pro-wizoryczną próbę uzupełnia się kiedy dostępne są już wszystkie przedmiotowe wnioski.

Artykuł 32

Sprawozdanie z kontroli

1. Z każdej kontroli na miejscu przeprowadzonej na mocy przepisów niniejszej sekcji sporządza się sprawozdanie, które umożliwia wgląd w szczegóły przeprowadzonych kontroli. W sprawozdaniu wskazuje się w szczególności:

- a) poddane kontroli systemy pomocy i wnioski o przyznanie pomocy;
- b) obecne osoby;
- c) sprawdzone działki rolne, zmierzone działki rolne, w stosownych przypadkach wraz z wynikami pomiarów każdej zmierzonej działki rolnej i zastosowanymi metodami pomiaru;
- d) liczbę i rodzaj zwierząt, których obecność stwierdzono oraz, w stosownych przypadkach, numery kolczyków, wpisy do rejestru i do skomputeryzowanych baz danych bydła i/lub owiec i kóz oraz wszelkich innych skontrolowanych dokumentów uzupełniających, wyniki kontroli, oraz, w stosownych przypadkach, uwagi szczególne odnośnie do poszczególnych zwierząt i/lub ich kodów identyfikacyjnych;
- e) czy rolnik został uprzedzony o wizycie, a jeżeli tak, z jakim wyprzedzeniem;
- f) informacje o wszelkich szczególnych środkach kontroli, jakie należy zastosować w ramach poszczególnych systemów pomocy;
- g) informacje o wszelkich dodatkowych środkach kontroli zastosowanych później.

2. Rolnik może podpisać sprawozdanie w celu potwierdzenia swojej obecności przy kontroli oraz dodać do niego swoje uwagi. W przypadku wykrycia nieprawidłowości rolnik otrzymuje kopię sprawozdania z kontroli.

Jeżeli kontrolę na miejscu przeprowadza się metodą teledetekcji zgodnie z art. 35, państwa członkowskie nie mają obowiązku umożliwić rolnikowi lub jego przedstawicielowi podpisanie sprawozdania z kontroli, o ile podczas kontroli z wykorzystaniem teledetekcji nie stwierdzono żadnych nieprawidłowości. Jeżeli kontrole takie wykazują nieprawidłowości, umożliwia się rolnikowi podpisanie sprawozdania z kontroli zanim właściwy organ wyciągnie wnioski z ustaleń w zakresie ewentualnych obniżek płatności lub wykluczeń.

Podsekcja II

Kontrole na miejscu dotyczące pojedynczych wniosków w ramach systemów pomocy obszarowej

Artykuł 33

Elementy kontroli na miejscu

Kontrole na miejscu obejmują wszystkie działki rolne, odnośnie do których złożono wnioski o przyznanie pomocy w ramach systemów pomocy wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 73/2009, z wyłączeniem wniosków o pomoc z tytułu nasion, zgodnie z art. 87 wymienionego rozporządzenia. Obszary faktycznie wyznaczone do kontroli na miejscu mogą być ograniczone do próby obejmującej co najmniej 50 % działek rolnych, odnośnie do których złożono wnioski o przyznanie pomocy w ramach systemów pomocy ustanowionych w tytułach III, IV i V rozporządzenia (WE) nr 73/2009, pod warunkiem że próba ta gwarantuje wiarygodny i reprezentatywny poziom kontroli zarówno pod względem kontrolowanego obszaru, jak i pomocy, o którą składany jest wniosek. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w toku takiej kontroli próby, zwiększa się próbę działek rolnych poddawanych kontroli.

W miarę możliwości państwa członkowskie mogą wykorzystywać teledetekcję zgodnie z art. 35 oraz techniki globalnego systemu nawigacji satelitarnej.

Artykuł 34

Określanie powierzchni

1. Powierzchnię działek rolnych określa się za pomocą dowolnych środków zapewniających jakość pomiaru przynajmniej równoważną wymaganej przez obowiązujące na poziomie Wspólnoty normy techniczne.

Tolerancja pomiaru jest określona przy uwzględnieniu 1,5-metrowej strefy buforowej wokół działki rolnej. Maksymalna tolerancja odnośnie do każdej działki rolnej nie może przekroczyć wartości bezwzględnej 1,0 ha.

2. Można uwzględniać całkowitą powierzchnię działki rolnej, pod warunkiem że jest ona w pełni użytkowana zgodnie z normami zwyczajowymi danego państwa członkowskiego lub regionu. W innych przypadkach uwzględnia się powierzchnię faktycznie użytkowaną.

W przypadku regionów, w których niektóre obiekty, takie jak żywopłoty, rowy oraz mury, tradycyjnie stanowią element dobrej kultury rolnej upraw lub użytkowania ziemi, państwa członkowskie mogą uznać, że powierzchnię, którą te obiekty zajmują, zalicza się do powierzchni w pełni użytkowanej, pod warunkiem jednak, że jej szerokość nie przekracza łącznej szerokości określonej przez państwa członkowskie. Szerokość ta musi odpowiadać tradycyjnej w danym regionie szerokości obiektów i nie może przekraczać 2 metrów.

Jeżeli jednak zgodnie z art. 30 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 796/2004 i przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie zawiadomią Komisję, że szerokość ta przekracza 2 m, wówczas mogą ją stosować.

3. Wszelkie obiekty, o których mowa w aktach wymienionych w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 73/2009, lub które mogą stanowić element dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska, o której mowa w art. 6 i załączniku III do wymienionego rozporządzenia, zalicza się do całkowitej powierzchni działki rolnej.

4. Bez uszczerbku dla przepisów art. 34 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, działka rolna, na której znajdują się drzewa, uważana jest za obszar kwalifikowalny do celów systemów pomocy obszarowej, pod warunkiem że działalność rolnicza lub planowana produkcja może odbywać się w podobny sposób jak na działkach bez drzew na podobnej powierzchni.

5. Jeśli obszar jest we wspólnym użyciu, właściwe organy przyznają go poszczególnym rolnikom proporcjonalnie do jego użytkowania lub prawa do jego użytkowania.

6. Kwalifikowalność działek rolnych do pomocy sprawdza się za pomocą wszelkich odpowiednich środków. W tym celu, w uzasadnionych przypadkach wymaga się dodatkowych dowodów.

Artykuł 35

Teledetekcja

1. W przypadku gdy państwo członkowskie wykorzystuje przewidzianą w art. 33 akapit drugi możliwość przeprowadzania kontroli na miejscu metodą teledetekcji, wówczas:

- a) wykonuje fotointerpretację obrazów satelitarnych lub zdjęć lotniczych wszystkich działek rolnych kontrolowanego wniosku w celu rozpoznania pokrycia gruntu i pomiaru powierzchni;
- b) przeprowadza fizyczne inspekcje terenowe na wszystkich działkach rolnych, których fotointerpretacja nie umożliwia sprawdzenia dokładności deklaracji w sposób zadowalający właściwe organy.

2. Dodatkowe kontrole, o których mowa w art. 30 ust. 3 przeprowadza się tradycyjnymi metodami kontroli na miejscu, jeżeli w bieżącym roku nie można ich już przeprowadzić z wykorzystaniem teledetekcji.

Artykuł 36

Kontrole na miejscu dotyczące uprawnień szczególnych

Państwa członkowskie ustanawiają procedury kontroli na miejscu u rolników zgłaszających uprawnienia szczególne, w celu sprawdzenia spełnienia wymogu aktywowania uprawnień, o którym mowa w art. 44 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

Artykuł 37

Elementy kontroli na miejscu dotyczące wniosków o przyznanie pomocy z tytułu nasion

Kontrole na miejscu dotyczące wniosków o przyznanie pomocy z tytułu nasion, zgodnie z art. 87 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, obejmują w szczególności:

- a) kontrole na poziomie rolnika ubiegającego się o pomoc:
 - (i) w stosunku do wszystkich działek – sprawdzenie gatunków lub grupy odmian nasion wysianych na każdej zadeklarowanej działce;
 - (ii) w stosunku do dokumentów – sprawdzenie przynajmniej pierwszego przeznaczenia nasion objętych wnioskiem o pomoc;
 - (iii) wszelkie kontrole uznane za konieczne przez państwa członkowskie w celu zagwarantowania, że pomoc nie zostanie udzielona na nasiona niekwalifikowane lub nasiona z krajów trzecich;
- b) jeżeli nasiona trafiają najpierw do hodowcy lub do przedsiębiorstwa nasiennego, dodatkowe kontrole w siedzibie takiego hodowcy/przedsiębiorstwa, aby upewnić się, że:
 - (i) nasiona faktycznie zakupiono i hodowca lub przedsiębiorstwo nasienne zapłacił za nie zgodnie z umową kontraktacji;
 - (ii) zapłata za nasiona znalazła odbicie w rachunkowości hodowcy/przedsiębiorstwa nasiennego;
 - (iii) nasiona faktycznie wprowadzono do obrotu z przeznaczeniem do siewu. W tym celu przeprowadza się kontrole fizyczne i kontrole dokumentacji co do stanu magazynów i rachunkowości hodowcy lub przedsiębiorstwa nasiennego;
- c) w razie potrzeby, kontrole na poziomie ostatecznego odbiorcy.

Dla celów akapitu pierwszego lit. b) ppkt (iii) „obrót” oznacza posiadanie na sprzedaż lub na składzie, wystawianie na sprzedaż, oferowanie na sprzedaż, sprzedaż lub dostarczanie innej osobie.

Artykuł 38

Kontrole na miejscu zatwierdzonych organizacji międzybranżowych

Kontrole na miejscu zatwierdzonych organizacji międzybranżowych w ramach wniosków o przyznanie płatności specyficznej w odniesieniu do bawełny przewidzianej w tytule IV rozdział 1 sekcja 6 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 mają na celu sprawdzenie przestrzegania kryteriów zatwierdzenia tych organizacji oraz listy ich członków.

Artykuł 39

Kontrole na miejscu producentów cukru

Kontrole na miejscu producentów cukru w ramach wniosków o pomoc dla producentów buraków cukrowych i trzciny cukrowej przewidzianą w tytule IV rozdział 1 sekcja 7 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 obejmują sprawdzenie:

- a) informacji zawartych w umowach dostaw przedstawionych przez rolnika;
- b) poprawność informacji dotyczących dostaw przedstawionych przez właściwy organ;
- c) certyfikaty zatwierdzenia wag używanych przy dostawach;
- d) wyniki oficjalnych badań laboratoryjnych przeprowadzonych w celu ustalenia zawartości procentowej sacharozy w dostarczonych burakach cukrowych i trzcinie cukrowej.

Artykuł 40

Sprawdzanie zawartości tetrahydrokanabinolu w konopiach

1. System, który państwa członkowskie mają stosować zgodnie z art. 39 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 w celu określenia zawartości tetrahydrokanabinolu (zwanego dalej „THC”) w uprawianych roślinach, określono w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

2. Właściwy organ państwa członkowskiego prowadzi dokumentację wyników analiz zawartości THC. Dokumentacja dla każdej odmiany zawiera co najmniej wyniki analiz zawartości THC z każdej próby wyrażone w wartości procentowej z dokładnością do dwóch miejsc po przecinku, zastosowaną procedurę, liczbę przeprowadzonych badań, wskazanie miejsca, w którym pobrano daną próbę, oraz działania podjęte na szczeblu krajowym.

Jeżeli zawartość THC jakiegokolwiek próby przekracza zawartość określoną w art. 39 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, dane państwo członkowskie przekazuje Komisji drogą elektroniczną i przy pomocy formularza udostępnionego przez Komisję sprawozdanie z wyników wszystkich analiz zawartości THC odnośnie do tej odmiany najpóźniej do dnia 15 listopada danego roku gospodarczego. Takie sprawozdanie zawiera wyniki analiz zawartości THC każdej próby wyrażone w wartości procentowej z dokładnością do dwóch miejsc po przecinku, zastosowaną procedurę, liczbę przeprowadzonych analiz, wskazanie miejsca, w którym pobrano daną próbę, oraz działania podjęte na szczeblu krajowym.

3. Jeśli średnia wyników dla wszystkich prób danej odmiany przekracza zawartość THC określoną w art. 39 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, w następnym roku gospodarczym odnośnie do danej odmiany państwa członkowskie stosują procedurę B określoną w załączniku I do niniejszego rozporządzenia. Wymienioną procedurę stosuje się w kolejnych latach gospodarczych, chyba że wyniki wszystkich analiz danej odmiany są niższe od zawartości THC określonej w art. 39 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

Jeśli drugi rok z rzędu średnia wyników wszystkich próbek danej odmiany przekracza zawartość THC określoną w art. 39 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, państwo członkowskie składa wniosek o upoważnienie go do zakazu wprowadzania do obrotu tej odmiany zgodnie z art. 18 dyrektywy Rady 2002/53/WE⁽¹⁾. Wniosek przesyła się do Komisji najpóźniej do dnia 15 listopada danego roku gospodarczego. Począwszy od następnego roku odmiana, której dotyczy wniosek, nie kwalifikuje się do płatności bezpośrednich w danym państwie członkowskim.

4. Konopie nadal uprawia się w normalnych warunkach zgodnie z miejscową praktyką przez przynajmniej 10 dni po zakończeniu kwitnienia tak, aby można było przeprowadzić kontrole, o których mowa w ust. 1, 2 i 3.

Państwa członkowskie mogą jednak zezwolić na zbiór konopi po rozpoczęciu kwitnienia, ale przed końcem 10-dniowego okresu po zakończeniu kwitnienia, pod warunkiem że kontrolerzy wskażą, które z reprezentatywnych części każdej przedmiotowej działki muszą być nadal uprawiane przez co najmniej 10 dni po zakończeniu kwitnienia do celów kontroli, zgodnie z metodą ustaloną w załączniku I.

Podsekcja III

Kontrole na miejscu dotyczące wniosków o pomoc dla inwentarza żywego

Artykuł 41

Terminy kontroli na miejscu

1. Przynajmniej 60 % kontroli na miejscu na minimalnym poziomie określonym w art. 30 ust. 2 lit. b) akapit drugi przeprowadza się w okresie przetrzymania przedmiotowego systemu pomocy. Pozostałe kontrole na miejscu są rozkładane na cały rok.

Jeżeli jednak okres przetrzymania przypada przed składaniem wniosków lub nie można ustalić go wcześniej, kontrole na miejscu przewidziane w art. 30 ust. 2 lit. b) akapit drugi są rozkładane na cały rok.

2. Przynajmniej 50 % kontroli na miejscu na minimalnym poziomie określonym w art. 30 ust. 2 lit. c) przeprowadza się w okresie przetrzymania. Jednak wszystkie kontrole na miejscu na minimalnym poziomie przeprowadza się w okresie przetrzymania w tych państwach członkowskich, w których system ustanowiony na mocy rozporządzenia (WE) nr 21/2004 odnośnie do owiec i kóz, w szczególności odnośnie do identyfikacji zwierząt

i właściwego prowadzenia rejestrów, nie jest w pełni wdrożony i stosowany.

Artykuł 42

Elementy kontroli na miejscu

1. Kontrole na miejscu obejmują wszystkie zwierzęta gospodarskie, odnośnie do których złożono wnioski o przyznanie pomocy w ramach systemów pomocy podlegających kontroli, a w przypadku kontroli systemów pomocy odnośnie do bydła, również bydło nieobjęte wnioskiem.

Kontrole na miejscu obejmują w szczególności sprawdzenie, czy liczba zwierząt obecnych w gospodarstwie, odnośnie do których złożono wniosek o przyznanie pomocy, i liczba sztuk bydła nieobjętego wnioskiem odpowiada liczbie zwierząt zapisanej w rejestrach, oraz, w przypadku bydła, liczbie sztuk zgłoszonych do skomputeryzowanej bazy danych bydła.

2. W odniesieniu do systemów pomocy z tytułu bydła kontrole na miejscu obejmują również sprawdzenie:

- a) poprawności zapisów w rejestrze i zgłoszeń do skomputeryzowanej bazy danych bydła na podstawie próby dokumentów uzupełniających, takich jak rachunki kupna/sprzedaży, świadectwa uboju, świadectwa weterynaryjne, a także w stosownych przypadkach paszporty zwierząt odnośnie do zwierząt objętych wnioskami o przyznanie pomocy złożonymi w ciągu sześciu miesięcy poprzedzających kontrolę na miejscu; w przypadku wykrycia nieprawidłowości w trakcie kontroli okres objęty kontrolą wydłuża się do dwunastu miesięcy poprzedzających kontrolę na miejscu,
- b) zgodności danych ze skomputeryzowanej bazy danych bydła z danymi z rejestru, na podstawie próby odnośnie do zwierząt objętych wnioskami o przyznanie pomocy złożonymi w ciągu sześciu miesięcy poprzedzających kontrolę na miejscu; w przypadku wykrycia nieprawidłowości w trakcie kontroli okres objęty kontrolą wydłuża się do dwunastu miesięcy poprzedzających kontrolę na miejscu;
- c) kwalifikowalności wszystkich zwierząt obecnych w gospodarstwie i nadal objętych obowiązkiem przetrzymania do pomocy, której dotyczy wniosek,
- d) czy wszystkie zwierzęta obecne w gospodarstwie mają kolczyki oraz, w stosownych przypadkach, paszporty, są zarejestrowane w rejestrze i zostały należycie zgłoszone do skomputeryzowanej bazy danych bydła.

Kontrole, o których mowa w lit. d), przeprowadza się osobno dla każdego byka nadal objętego obowiązkiem przetrzymania, odnośnie do którego złożono wniosek o przyznanie specjalnej premii z tytułu wołowiny, z wyłączeniem wniosków złożonych zgodnie z art. 110 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 73/2009. W innych przypadkach kontrolę prawidłowości zapisów w paszportach zwierząt, rejestrze i zgłoszeń do bazy danych można przeprowadzać na podstawie próby.

⁽¹⁾ Dz.U. L 193 z 20.7.2002, s. 1.

3. W odniesieniu do systemów pomocy z tytułu owiec/kóz kontrole na miejscu obejmują również:

- a) sprawdzenie na podstawie rejestru, czy wszystkie zwierzęta objęte wnioskami o przyznanie pomocy przebywały w gospodarstwie w okresie przetrzymania;
- b) sprawdzenie poprawności zapisów w rejestrze w ciągu sześciu miesięcy poprzedzających kontrolę na miejscu na podstawie próby dokumentów uzupełniających, takich jak rachunki kupna/sprzedazy oraz świadectwa weterynaryjne obejmujące okres sześciu miesięcy poprzedzających kontrolę na miejscu; w przypadku wykrycia nieprawidłowości w trakcie kontroli okres podlegający kontroli wydłuża się do dwunastu miesięcy poprzedzających kontrolę na miejscu;

Artykuł 43

Środki kontroli odnośnie do kontroli na miejscu w rzeźniach

1. Kontrole na miejscu przeprowadza się w rzeźniach odnośnie do premii specjalnej z tytułu wołowiny przewidzianej w art. 110 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 oraz premii ubojowej przewidzianej w art. 116 wymienionego rozporządzenia, a także w przypadku gdy państwo członkowskie korzysta z możliwości przewidzianych w art. 53 wymienionego rozporządzenia. W takich przypadkach państwa członkowskie przeprowadzają kontrole na miejscu:

- a) albo w co najmniej 30 % wszystkich rzeźni, wybranych na podstawie analizy ryzyka, przy czym kontrole obejmują próbę 5 % pogłowia bydła ubitego w przedmiotowej rzeźni w ciągu dwunastu miesięcy poprzedzających kontrolę na miejscu, albo
- b) w co najmniej 20 % rzeźni uprzednio zatwierdzonych zgodnie z kryteriami solidności określonymi przez państwa członkowskie i wybranych na podstawie analizy ryzyka, przy czym kontrole obejmują wówczas 2 % pogłowia bydła ubitego w danej rzeźni w ciągu 12 miesięcy poprzedzających kontrolę na miejscu.

2. Kontrole na miejscu przeprowadzane w rzeźniach obejmują dokładną kontrolę *ex post* dokumentów, porównanie z zapisami w skomputeryzowanej bazie danych bydła, oraz kontrole podsumowań dotyczące świadectw ubojowych lub informacji zastępujących te podsumowania, które przesłano do innych państw członkowskich zgodnie z art. 78 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1121/2009.

3. Kontrole na miejscu w rzeźniach obejmują fizyczne kontrole procedur uboju przeprowadzane na podstawie próby w dniu kontroli na miejscu. W razie konieczności sprawdza się, czy tusze zwierzęce przedstawiane do ważenia są kwalifikowalne do pomocy.

Artykuł 44

Środki kontroli odnośnie do premii przyznawanych po dokonaniu wywozu

1. W przypadku premii ubojowej przyznawanej odnośnie do bydła wywiezionego do państw trzecich zgodnie z art. 116 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, oraz w przypadku gdy państwo członkowskie korzysta z możliwości przewidzianych w art. 53 wymienionego rozporządzenia, wszystkie czynności związane z załadunkiem podlegają kontroli na miejscu, przeprowadzanej w następujący sposób:

- a) podczas załadunku sprawdza się, czy wszystkie sztuki bydła mają identyfikatory w postaci kolczyków. Ponadto co najmniej 10 % pogłowia sprawdzonego w ten sposób sprawdza się pojedynczo, aby zweryfikować identyfikację;
- b) w chwili opuszczania obszaru Wspólnoty:
 - (i) w przypadku zabezpieczenia środka transportu oficjalnym zamknięciem celnym sprawdza się, czy zamknięcie nie jest naruszone. Jeżeli nie jest naruszone, kontrolę próby przeprowadza się tylko wtedy, jeśli istnieją wątpliwości co do prawidłowości ładunku;
 - (ii) w przypadku gdy środek transportu nie jest zabezpieczony oficjalnym zamknięciem celnym lub gdy zamknięcie to jest naruszone, ponownie sprawdza się co najmniej 50 % pogłowia bydła, które zostało pojedynczo sprawdzone w chwili załadunku.

2. Paszporty zwierząt zwraca się właściwym organom, zgodnie z art. 6 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000.

3. Agencja płatnicza kontroluje wnioski o przyznanie pomocy na podstawie dokumentów dotyczących płatności i innych dostępnych informacji, zwracając przy tym szczególną uwagę na dokumenty wywozowe i uwagi właściwych organów kontroli, sprawdza też, czy paszporty zwierząt zwrócono zgodnie z przepisami ust. 2.

Artykuł 45

Przepisy szczególne odnośnie do sprawozdań z kontroli

1. Jeżeli państwa członkowskie przeprowadzają kontrole na miejscu zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia wraz z inspekcjami przeprowadzanymi na mocy rozporządzenia (WE) nr 1082/2003, sprawozdanie z kontroli przewidziane w art. 32 niniejszego rozporządzenia jest uzupełniane o sprawozdania sporządzone na mocy art. 2 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1082/2003.

2. Odnośnie do kontroli na miejscu w rzeźniach przewidzianych w art. 43 ust. 1 i 2, sprawozdanie z kontroli przewidziane w art. 32 może zawierać wskazanie w rachunkach rzeźni, które zwierzęta poddano kontroli. Odnośnie do kontroli fizycznych procedur uboju przewidzianych w art. 43 ust. 3 sprawozdanie zawiera między innymi kody identyfikacyjne, masy tusz, oraz daty uboju wszystkich zwierząt poddanych ubojowi i sprawdzonych w dniu kontroli na miejscu.

3. Odnośnie do kontroli przewidzianych w art. 44, sprawozdanie z kontroli może zawierać tylko wykaz zwierząt, które skontrolowano w taki sposób.

4. Jeżeli kontrole na miejscu przeprowadzone zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia ujawnią przypadki niezgodności z przepisami tytułu I rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 lub rozporządzenia (WE) nr 21/2004, kopie sprawozdania z kontroli przewidzianego w art. 32 niniejszego rozporządzenia przesyła się niezwłocznie organom odpowiedzialnym za wdrażanie wymienionych rozporządzeń.

Podsekcja IV

Kontrole na miejscu odnośnie do wsparcia specjalnego

Artykuł 46

Przepisy szczególne odnośnie do wsparcia specjalnego

1. Odnośnie do wsparcia specjalnego przewidzianego na mocy art. 68 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 państwo członkowskie stosuje przepisy niniejszego tytułu. Jeżeli nie jest to właściwe ze względu na strukturę przedmiotowego systemu, państwa członkowskie zapewniają przeprowadzanie kontroli gwarantujących poziom kontroli odpowiadający poziomowi określone w niniejszym tytule.

Państwa członkowskie sprawdzają w szczególności:

- a) przy kontroli wniosków funduszy wspólnego inwestowania o przyznanie płatności, jak przewidziano w art. 68 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 czy:
 - (i) rolnicy faktycznie kwalifikowali się do wypłacanej przez fundusz rekompensaty;
 - (ii) rekompensatę faktycznie wypłacono zrzeszonym rolnikom zgodnie z art. 71 rozporządzenia (WE) nr 73/2009;
- b) przy kontroli na miejscu operacji inwestycyjnych, które mają uzyskać wsparcie w ramach wsparcia specjalnego przewidzianego w art. 68 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, czy inwestycję zrealizowano.

Kontrole, o których mowa w lit. a) akapit drugi, mogą być przeprowadzone na podstawie próby wynoszącej co najmniej 10 % zainteresowanych rolników.

2. Pod warunkiem że państwo członkowskie zagwarantuje, że skuteczność kontroli jest co najmniej taka sama jak skuteczność kontroli na miejscu, kontrole w gospodarstwie rolnym można zastąpić kontrolami administracyjnymi lub kontrolami na poziomie służb, jednostek lub organizacji, które przedstawiają dowody pozwalające sprawdzić spełnienie kryteriów kwalifikowalności jak określono w art. 29 ust. 2.

ROZDZIAŁ III

Kontrole dotyczące wzajemnej zgodności

Sekcja 1

Przepisy wspólne

Artykuł 47

Zasady ogólne dotyczące wzajemnej zgodności

1. Do celów niniejszego rozdziału „powtarzająca się” niezgodność oznacza niezgodność z tym samym wymogiem, normą lub obowiązkiem, o których mowa w art. 4, wykrytą więcej niż raz w ciągu trzech kolejnych lat, o ile rolnika poinformowano o poprzednich przypadkach niezgodności, oraz, zależnie od okoliczności, dano mu możliwość podjęcia środków niezbędnych do wyeliminowania poprzedniej niezgodności.

2. „Zasięg” niezgodności określa się uwzględniając w szczególności czy ma ona daleko idące konsekwencje, czy też ograniczają się one wyłącznie do danego gospodarstwa.

3. „Rozmiar” niezgodności zależy w szczególności od znaczenia jej konsekwencji, z uwzględnieniem celów wymogu lub normy, których przedmiotowa niezgodność dotyczy.

4. Czy niezgodność jest „trwała” zależy w szczególności od długości okresu, w którym występują jej skutki, lub od możliwości wyeliminowania tych skutków za pomocą racjonalnych środków.

Artykuł 48

Właściwy organ kontroli

1. Za przeprowadzanie kontroli i inspekcji w zakresie przedmiotowych wymogów i norm odpowiadają wyspecjalizowane organy kontroli.

Agencje płatnicze odpowiedzialne są za ustalanie obniżek płatności lub wykluczeń w konkretnych przypadkach zgodnie z tytułem IV rozdział III.

2. W drodze odstępstwa od przepisów ust. 1, państwo członkowskie może powierzyć agencji płatniczej przeprowadzanie kontroli i inspekcji odnośnie do wszystkich lub niektórych wymogów, norm, aktów prawnych lub obszarów wzajemnej zgodności, pod warunkiem że państwo członkowskie gwarantuje, że skuteczność takich kontroli odpowiada co najmniej skuteczności kontroli przeprowadzanych przez wyspecjalizowany organ kontroli.

Sekcja II

Kontrole administracyjne

Artykuł 49

Kontrole administracyjne

W zależności od przedmiotowych wymogów, norm, aktów prawnych lub obszarów wzajemnej zgodności, państwa członkowskie mogą zdecydować o przeprowadzaniu kontroli administracyjnych, w szczególności takich, które przewidziane są w ramach systemów kontroli stosowanych dla danego wymogu, normy, aktu prawnego lub obszaru wzajemnej zgodności.

Sekcja III

Kontrole na miejscu

Artykuł 50

Minimalny poziom kontroli

1. Właściwy organ kontroli przeprowadza kontrole na miejscu w zakresie wymogów lub norm, za które odpowiada, obejmujące przynajmniej 1 % wszystkich rolników składających wnioski o przyznanie płatności bezpośrednich w ramach systemów pomocy w rozumieniu art. 2 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 73/2009, i za które przedmiotowy organ kontroli jest odpowiedzialny. Właściwy organ kontroli przeprowadza również kontrolę w zakresie wymogów lub norm, za które odpowiada, obejmującą przynajmniej 1 % wszystkich rolników podlegających obowiązkowi przestrzegania zasady wzajemnej zgodności zgodnie z art. 85t i 103z rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 w odnośnym roku kalendarzowym, i za które przedmiotowy organ kontroli jest odpowiedzialny.

Minimalny poziom przeprowadzanych kontroli, o którym mowa w akapicie pierwszym, może być realizowany na szczeblu każdego właściwego organu kontroli lub w odniesieniu do każdego aktu prawnego lub normy bądź grupy aktów lub norm. W przypadkach gdy kontrole nie są przeprowadzane przez agencję płatniczą jak przewidziano w art. 48, minimalny poziom kontroli może jednak być realizowany na szczeblu każdej agencji płatniczej.

Jeżeli przepisy stosowane w odniesieniu do danego aktu prawnego lub normy ustalają minimalny poziom kontroli, należy stosować się do tych ustaleń zamiast do minimalnego poziomu, o którym mowa w akapicie pierwszym. Państwa członkowskie mogą również zdecydować, że o wszelkich stwierdzonych w trakcie kontroli na miejscu przypadkach niezgodności z przepisami stosowanymi w odniesieniu do danego aktu prawnego lub normy, które zostały przeprowadzone na próbie innej niż wymieniona w akapicie pierwszym, informuje się właściwy organ kontroli, odpowiedzialny za dany akt prawny lub normę. W takich przypadkach stosuje się postanowienia niniejszego tytułu.

2. Przy ustalaniu minimalnego poziomu kontroli, o którym mowa w niniejszym artykule ust. 1, nie uwzględnia się wymaganych działań, o których mowa w art. 23 ust. 2 lub w art. 24 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

3. Jeżeli kontrole na miejscu wykazują istotny poziom niezgodności względem danego aktu prawnego lub danej normy, w następnym okresie kontrolnym zwiększa się poziom kontroli na miejscu przeprowadzanych odnośnie do tego aktu lub tej normy. W odniesieniu do danego aktu prawnego właściwy organ kontroli może podjąć decyzję o ograniczeniu zakresu przyszłych kontroli na miejscu do najczęściej naruszanych wymogów.

Artykuł 51

Wybór próby kontrolnej

1. Bez uszczerbku dla kontroli przeprowadzanych w następstwie wykrycia niezgodności, o których poinformowano właściwy organ kontroli w inny sposób, wybór prób gospodarstw do kontroli zgodnie z art. 50 opiera się, w stosownych przypadkach, na analizie ryzyka przeprowadzonej zgodnie z obowiązującym prawodawstwem lub na analizie ryzyka właściwej dla danych wymogów lub norm. Podstawą takiej analizy może być pojedyncze gospodarstwo, kategoria gospodarstw lub obszary geograficzne, a w przypadku wymienionym w niniejszym artykule ust. 5 akapit drugi lit. b), także przedsiębiorstwa.

Analiza ryzyka może uwzględniać jeden z następujących czynników lub oba te czynniki:

- a) uczestnictwo rolnika w systemie doradztwa rolniczego przewidzianego w art. 12 rozporządzenia (WE) nr 73/2009;
- b) uczestnictwo rolnika w systemie certyfikacji, jeśli odnosi się on w istotny sposób do przedmiotowych wymogów i norm.

Nie naruszając przepisów art. 50 ust. 1, państwo członkowskie może podjąć decyzję o wytypowaniu na podstawie tej samej analizy ryzyka rolników otrzymujących płatności bezpośrednie oraz rolników podlegających obowiązkowi przestrzegania zasady wzajemnej zgodności na mocy art. 85t i 103z rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

2. Aby zapewnić reprezentatywność, od 20 do 25 % minimalnej liczby rolników, którzy mają zostać poddani kontrolom na miejscu przewidzianym w art. 50 ust. 1 akapit pierwszy, wybiera się losowo.

Jeżeli jednak liczba rolników, którzy mają zostać poddani kontrolom na miejscu, przekracza minimalną liczbę rolników, którzy mają zostać poddani kontrolom na miejscu przewidzianym w art. 50 ust. 1 akapit pierwszy, odsetek rolników wybieranych losowo w dodatkowej próbie nie przekracza 25 %.

3. W stosownych przypadkach dobór próby kontrolnej może być częściowo dokonany przed końcem odpowiedniego okresu składania wniosków, na podstawie dostępnych informacji. Pro wizoryczną próbę uzupełnia się kiedy dostępne są już wszystkie przedmiotowe wnioski.

4. Próby rolników, którzy mają zostać poddani kontrolom zgodnie z art. 50 dobiera się spośród prób rolników już wytypowanych na mocy art. 30 i 31 i których obowiązują przedmiotowe wymogi lub normy. Natomiast próbę, o której mowa w art. 50 ust. 1 akapit pierwszy zdanie drugie, dobiera się spośród rolników objętych zakresem stosowania art. 85t i 103z rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 w danym roku kalendarzowym.

5. W drodze odstępstwa od ust. 4 próby rolników, którzy mają zostać poddani kontrolom zgodnie z art. 50, mogą być typowane spośród grupy rolników, których obowiązują przedmiotowe wymogi lub normy, składających wnioski o przyznanie płatności w ramach systemów wsparcia bezpośredniego w rozumieniu art. 2 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 73/2009, oraz rolników objętych zakresem stosowania art. 85t i 103z rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, których obowiązują przedmiotowe wymogi lub normy.

W tym przypadku:

- a) jeżeli na podstawie analizy ryzyka na poziomie gospodarstwa zostanie stwierdzone, że rolnicy niebędący beneficjentami pomocy bezpośredniej są grupą o wyższym ryzyku niż rolnicy, którzy ubiegali się o przyznanie pomocy, to rolników, którzy ubiegali się o pomoc, można zastąpić rolnikami niebędącymi beneficjentami pomocy; jednak w takim przypadku całkowita liczba skontrolowanych rolników osiąga liczbę kontroli przewidzianą w art. 50 ust. 1 a powody takiego zastąpienia muszą być należycie uzasadnione i udokumentowane;
 - b) jeżeli jest to skuteczniejsze, zamiast na poziomie gospodarstw analizę ryzyka można przeprowadzać na poziomie przedsiębiorstw, w szczególności rzeźni, przedsiębiorstw handlowych lub dostawców; w takim przypadku skontrolowanych rolników można zaliczać do poziomu kontroli przewidzianego w art. 50 ust. 1.
6. Możliwe jest postępowanie zgodnie z połączonymi procedurami opisanymi w ust. 4 i 5, o ile połączenie takie zwiększa skuteczność systemu kontroli.

Artykuł 52

Ustalanie zgodności z wymogami i normami

1. W stosownych przypadkach do ustalenia, czy wymogi i normy są przestrzegane, stosuje się środki przewidziane w obowiązujących przepisach odnośnie do danych wymogów i norm.
2. W innych przypadkach, a także w razie potrzeby, ustalenia takich dokonuje się z zastosowaniem wszystkich odpowiednich środków określonych przez właściwy organ kontroli i zapewniających dokładność ustaleń przynajmniej równą dokładności wymaganej przy oficjalnych ustaleniach na mocy zasad krajowych.
3. W stosownych przypadkach kontrole na miejscu można przeprowadzać z zastosowaniem technik teledetekcji.

Artykuł 53

Elementy kontroli na miejscu

1. Przeprowadzając przewidziane w art. 50 kontrole na próbie, właściwy organ kontroli upewnia się, że wszyscy wytypowani rolnicy są kontrolowani w zakresie przestrzegania wymogów i norm, za które odpowiada przedmiotowy organ.

Nie naruszając przepisów akapitu pierwszego, tam gdzie osiągnięto minimalny poziom kontroli odnośnie do każdego aktu prawnego lub normy bądź grupy aktów lub norm jak przewidziano w art. 50 ust. 1, wytypowani rolnicy są poddawani kontroli pod kątem przestrzegania przedmiotowego aktu prawnego lub normy bądź grupy aktów i norm.

W zasadzie każdy rolnik wytypowany do kontroli na miejscu powinien być kontrolowany w czasie, gdy możliwe jest skontrolowanie większości wymogów i norm, względem których został on wytypowany. Państwa członkowskie zapewniają jednak przeprowadzenie w ciągu roku odpowiedniej liczby kontroli w zakresie przestrzegania wszystkich wymogów i norm.

2. W stosownych przypadkach kontrole na miejscu odnoszą się do całości użytków rolnych danego gospodarstwa. Niemniej sama inspekcja terenowa, stanowiąca część kontroli na miejscu, może ograniczać się do próby obejmującej co najmniej połowę przedmiotowych działek rolnych gospodarstwa objętych danym wymogiem lub daną normą, o ile próba ta zapewnia wysoki stopień wiarygodności i reprezentatywności kontroli względem wymogów i norm. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w toku kontroli takiej próby, zwiększa się próbę działek rolnych poddawanych kontroli.

Ponadto w przypadku kiedy prawodawstwo mające zastosowanie do danych aktów prawnych lub norm tak stanowi, sama inspekcja dotycząca zgodności z wymogami i normami, będąca częścią kontroli na miejscu, może ograniczać się do reprezentatywnej próby obiektów podlegających kontroli. Jednakże państwa członkowskie gwarantują objęcie kontrolami wszystkich wymogów i norm, których przestrzeganie można skontrolować w trakcie wizyty.

3. Kontrole, o których mowa w ust. 1, są z reguły częścią jednej wizyty kontrolnej i polegają na sprawdzeniu zgodności z wymogami i normami, których przestrzeganie można skontrolować w trakcie wizyty, w celu wykrycia ewentualnych niezgodności względem tych wymogów i norm, jak również identyfikacji przypadków, które należy poddać dalszym kontrolom.

4. Kontrole w gospodarstwie rolnym można zastąpić kontrolami administracyjnymi lub kontrolami na poziomie przedsiębiorstw, o których mowa w art. 51 ust. 5 akapit drugi lit. b), pod warunkiem że państwo członkowskie gwarantuje, że ich skuteczność jest co najmniej równa skuteczności kontroli przeprowadzanych na miejscu.

5. Realizując kontrole na miejscu, państwa członkowskie mogą wykorzystywać obiektywne wskaźniki kontroli właściwe dla niektórych wymogów i norm, pod warunkiem że zagwarantują, że skuteczność kontroli dotyczących przestrzegania przedmiotowych wymogów i norm jest co najmniej równa skuteczności kontroli na miejscu przeprowadzanych bez użycia wskaźników.

Wskaźniki te mają bezpośredni związek z przedmiotowymi wymogami lub normami i obejmują wszystkie elementy podlegające sprawdzeniu podczas kontroli tych wymogów lub norm.

6. Przewidziane w art. 50 ust. 1 kontrole na miejscu odnoszące się do próby przeprowadza się w ciągu tego samego roku kalendarzowego, w którym zostały złożone wnioski o przyznanie pomocy.

Artykuł 54

Sprawozdanie z kontroli

1. Każda kontrola na miejscu przeprowadzona zgodnie z przepisami niniejszego rozdziału stanowi przedmiot sprawozdania z kontroli sporządzanego przez właściwy organ kontroli, bez względu na to, czy rolnik został wybrany do kontroli na miejscu zgodnie z art. 51, czy też kontrola wynikała z niezgodności, o których właściwy organ kontroli uzyskał informacje z innych źródeł.

Sprawozdanie składa się z następujących części:

- a) części ogólnej, która zawiera w szczególności następujące informacje:
 - (i) dane rolnika wybranego do kontroli na miejscu;
 - (ii) obecne osoby;
 - (iii) czy rolnik został uprzedzony o kontroli, a jeżeli tak, z jakim wyprzedzeniem;
- b) części opisującej oddzielne kontrole przeprowadzone w odniesieniu do każdego aktu prawnego i każdej normy, zawierającej w szczególności informacje o:
 - (i) wymogach i normach będących przedmiotem kontroli na miejscu;
 - (ii) charakterze i zakresie przeprowadzonych kontroli;
 - (iii) wynikach kontroli;
 - (iv) aktach prawnych i normach, w odniesieniu do których wykryto niezgodności;
- c) części zawierającej ocenę wagi wykrytych niezgodności w odniesieniu do każdego aktu prawnego i/lub normy na podstawie kryteriów „rozmiaru”, „zasięgu”, „trwałości”, oraz „powtarzalności” zgodnie z art. 24 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 wraz ze wskazaniem wszelkich czynników, które powinny prowadzić do zwiększenia lub zmniejszenia obniżki, którą należy zastosować.

Jeżeli przepisy dotyczące przedmiotowego wymogu lub normy pozostawiają pewien margines pozwalający odstąpić od karanie stwierdzonej niezgodności, sprawozdanie zawiera odpowiednią wzmiankę. Tę samą zasadę stosuje się w przypadku gdy państwo członkowskie wyznacza okres na dostosowanie do nowo wprowadzonych norm wspólnotowych, o którym mowa w art. 26 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1698/2005, lub okres na dostosowanie się młodych rolników do obowiązujących norm wspólnotowych, o których mowa w wymienionym artykule.

2. Rolnik otrzymuje informacje o wszelkich stwierdzonych niezgodnościach w terminie trzech miesięcy od dnia przeprowadzenia kontroli na miejscu.

Jeżeli rolnik nie podjął natychmiastowych działań naprawczych prowadzących do usunięcia stwierdzonej niezgodności w rozumieniu art. 24 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, jest on informowany o konieczności podjęcia działań naprawczych na mocy tego przepisu w terminie określonym w akapicie pierwszym.

Jeżeli państwo członkowskie korzysta z możliwości niestosowania obniżki lub wykluczenia, przewidzianej w art. 23 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, dany rolnik jest informowany o konieczności podjęcia działań naprawczych w terminie jednego miesiąca po podjęciu decyzji o niestosowaniu obniżki lub wyłączenia z płatności.

3. Bez uszczerbku dla jakichkolwiek przepisów szczególnych obowiązującego prawodawstwa stosowanych w odniesieniu do wymogów i norm, sprawozdanie z kontroli zostaje ukończone w ciągu jednego miesiąca od daty kontroli na miejscu. Okres ten można jednak przedłużyć do trzech miesięcy w należycie uzasadnionych przypadkach, w szczególności jeżeli wymaga tego analiza chemiczna lub fizyczna.

Jeżeli agencja płatnicza nie jest właściwym organem kontrolnym, sprawozdanie przesyłane jest do agencji płatniczej lub do organu koordynującego w ciągu miesiąca od jego ukończenia.

TYTUŁ IV

PODSTAWA OBLICZANIA POMOCY, OBNIŻEK PŁATNOŚCI I WYKLUCZEŃ Z PŁATNOŚCI

ROZDZIAŁ I

Niezgłoszenie obszarów

Artykuł 55

Niezgłoszenie wszystkich obszarów

1. Jeśli w danym roku rolnik nie zgłosi wszystkich obszarów, o których mowa w art. 13 ust. 8, a różnica pomiędzy całkowitym obszarem zadeklarowanym w pojedynczym wniosku a obszarem zadeklarowanym wraz z całkowitą powierzchnią działek niezadeklarowanych wynosi więcej niż 3 % zadeklarowanej powierzchni, całkowitą kwotą płatności bezpośrednich wypłacanych temu rolnikowi za dany rok obniża się o maksymalnie 3 %, w zależności od rozmiaru pominięcia.

2. W przypadku gdy rolnik podlega obowiązkowi przestrzegania zasady wzajemnej zgodności zgodnie z art. 85t oraz 103z rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, ust. 1 stosuje się również w odniesieniu do systemów przewidzianych w art. 85p, 103q oraz 103r wymienionego rozporządzenia. Współczynnik obniżki stosuje się do całkowitej kwoty podlegającej wypłacie podzielonej przez liczbę lat, o których mowa w art. 85t i 103z wymienionego rozporządzenia.

ROZDZIAŁ II

Ustalenia w odniesieniu do kryteriów kwalifikowalności

Sekcja 1

System płatności jednolitej i inne systemy pomocy obszarowej

Artykuł 56

Zasady ogólne

1. Do celów niniejszej sekcji wyróżnia się odpowiednio następujące grupy upraw:
 - a) obszary zadeklarowane w celu aktywowania uprawnień do płatności w ramach systemu płatności jednolitej, zależnie od okoliczności, wszystkie spełniające szczególne warunki;
 - b) obszary do celów systemu jednolitej płatności obszarowej zgodnie z tytułem V rozdział 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009;
 - c) każdą grupę obszarów do celów wszystkich innych systemów pomocy obszarowej, w odniesieniu do których stosuje się inne stawki pomocy;
 - d) obszary zadeklarowane w rubryce „inne rodzaje użytkowania”.

Do celów ust. 1 lit. a) uwzględnia się średnią wartość różnych uprawnień do płatności związanych z odpowiednim zadeklarowanym obszarem.

2. Jeśli ten sam obszar służy jako podstawa do wniosku o przyznanie pomocy w ramach więcej niż jednego systemu pomocy obszarowej, obszar ten rozpatruje się osobno w odniesieniu do każdego z tych systemów pomocy.

Artykuł 57

Podstawa obliczania odnośnie do zadeklarowanych obszarów

1. W przypadku wniosków o przyznanie pomocy w ramach systemów pomocy obszarowej, z wyłączeniem pomocy z tytułu ziemniaków skrobiowych i nasion, jak przewidziano w tytule IV rozdział 1 sekcje 2 i 5 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, jeśli stwierdzony obszar grupy upraw jest większy niż zadeklarowany we wniosku o przyznanie pomocy, do obliczania pomocy wykorzystuje się obszar zadeklarowany.
2. W odniesieniu do wniosku o pomoc w ramach systemu płatności jednolitej;
 - jeśli istnieje rozbieżność między zadeklarowanymi uprawnieniami do płatności a zadeklarowanym obszarem, płatność oblicza się na podstawie mniejszej wartości;

- jeżeli liczba zadeklarowanych uprawnień do płatności przekracza liczbę uprawnień do płatności przysługujących rolnikowi, zmniejsza się liczbę zadeklarowanych uprawnień do płatności do liczby uprawnień do płatności przysługujących rolnikowi.

3. Bez uszczerbku dla obniżek lub wykluczeń zgodnie z art. 58 i 60 niniejszego rozporządzenia, w przypadku wniosków o przyznanie pomocy w ramach systemów pomocy obszarowej, z wyłączeniem pomocy z tytułu ziemniaków skrobiowych i nasion jak przewidziano w tytule IV rozdział 1 sekcje 2 i 5 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, jeśli obszar zadeklarowany w pojedynczym wniosku przekracza obszar zatwierdzony dla danej grupy upraw, pomoc oblicza się na podstawie obszaru zatwierdzonego dla przedmiotowej grupy upraw.

Nie naruszając przepisów art. 30 rozporządzenia (WE) 73/2009, jeśli różnica między całkowitym obszarem zatwierdzonym a całkowitym obszarem zadeklarowanym do objęcia płatnością w ramach systemów pomocy ustanowionych w tytułach III, IV oraz V rozporządzenia (WE) 73/2009 nie przekracza 0,1 ha, obszar zatwierdzony uznaje się za równy zadeklarowanemu. Na potrzeby obliczeń uwzględnia się jedynie zawyżenia powierzchni obszarów na poziomie grup upraw.

Akapitu drugiego nie stosuje się w przypadku gdy różnica przekracza 20 % całkowitej powierzchni obszaru zadeklarowanego do płatności.

Artykuł 58

Obniżki płatności i wykluczenia w przypadkach zawyżenia deklaracji

Jeśli w odniesieniu do danej grupy upraw obszar zadeklarowany na cele jakichkolwiek systemów pomocy obszarowej, z wyłączeniem pomocy z tytułu ziemniaków skrobiowych i nasion, jak przewidziano w tytule IV rozdział 1 sekcje 2 i 5 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, przekracza obszar zatwierdzony zgodnie z art. 57 niniejszego rozporządzenia, wysokość pomocy oblicza się na podstawie obszaru zatwierdzonego, pomniejszonego o dwukrotność stwierdzonej różnicy, jeśli różnica ta wynosi więcej niż 3 % lub dwa hektary, ale nie więcej niż 20 % zatwierdzonego obszaru.

Jeśli różnica ta przekracza 20 % zatwierdzonego obszaru, w odniesieniu do danej grupy upraw nie przyznaje się żadnej pomocy obszarowej.

Jeśli różnica ta przekracza 50 %, rolnika wyklucza się również z otrzymywania pomocy do wysokości równej kwocie odpowiadającej różnicy między obszarem zadeklarowanym a zatwierdzonym zgodnie z art. 57 niniejszego rozporządzenia. Kwota ta zostaje odliczona zgodnie z art. 5b rozporządzenia Komisji (WE) nr 885/2006 ⁽¹⁾. Jeśli nie jest możliwe odliczenie całej kwoty zgodnie z wymienionym artykułem w ciągu trzech kolejnych lat kalendarzowych następujących po roku kalendarzowym, w którym dokonano ustalenia, pozostałe saldo zostaje anulowane.

⁽¹⁾ Dz.U. L 171 z 23.6.2006, s. 90.

Artykuł 59

Obniżki płatności w przypadkach nieprawidłowości związanych z powierzchnią obszaru zadeklarowanego do wypłaty pomocy z tytułu ziemniaków skrobiowych i nasion

1. Jeśli zostanie stwierdzone, że faktyczny obszar, na którym uprawiane są ziemniaki, jest ponad 10 % mniejszy od obszaru zadeklarowanego do wypłaty pomocy z tytułu ziemniaków skrobiowych, zgodnie z tytułem IV rozdział 1 sekcja 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, kwotę pomocy, która ma zostać wypłacona, pomniejsza się o dwukrotność stwierdzonej różnicy.

2. Jeśli zostanie stwierdzone, że faktyczny obszar, na którym uprawiane są nasiona, jest ponad 10 % większy od obszaru zadeklarowanego do wypłaty pomocy z tytułu nasion, zgodnie z tytułem IV rozdział 1 sekcja 5 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, kwotę pomocy, która ma zostać wypłacona, pomniejsza się o dwukrotność stwierdzonej różnicy.

3. W przypadku stwierdzenia, iż nieprawidłowości, o których mowa w ust. 1 i 2, są wynikiem celowego działania rolnika, cała kwota pomocy, o której mowa w wymienionych ustępach, nie jest przyznawana.

W takim przypadku rolnika wyklucza się również z otrzymywania pomocy do wysokości równej tej kwocie. Kwota ta podlega odliczeniu zgodnie z art. 5b rozporządzenia (WE) nr 885/2006. Jeśli nie jest możliwe odliczenie całej kwoty zgodnie z wymienionym artykułem w ciągu trzech kolejnych lat kalendarzowych następujących po roku kalendarzowym, w którym dokonano ustalenia, pozostałe saldo zostaje anulowane.

Artykuł 60

Świadome zawyżenie deklaracji

W przypadku gdy różnica między obszarem zadeklarowanym a zatwierdzonym zgodnie z art. 57 wynika z celowych zawyżeń, to jeśli różnica ta przekracza 0,5 % obszaru zatwierdzonego lub 1 ha, pomoc, do której rolnik byłby uprawniony na mocy art. 57, nie jest przyznawana w odniesieniu do danego roku kalendarzowego w ramach przedmiotowego systemu pomocy.

Ponadto jeśli różnica ta wynosi ponad 20 % obszaru zatwierdzonego, rolnika wyklucza się również z otrzymywania pomocy do wysokości równej kwocie odpowiadającej różnicy między obszarem zadeklarowanym a zatwierdzonym zgodnie z art. 57. Kwota ta podlega odliczeniu zgodnie z art. 5b rozporządzenia (WE) nr 885/2006. Jeśli nie jest możliwe odliczenie całej kwoty zgodnie z wymienionym artykułem w ciągu trzech kolejnych lat kalendarzowych następujących po roku kalendarzowym, w którym dokonano ustalenia, pozostałe do spłaty saldo zostaje anulowane.

Artykuł 61

Obniżki płatności i wykluczenia dotyczące wniosków o pomoc z tytułu nasion

1. W przypadku stwierdzenia, że nasiona objęte wnioskiem o przyznanie pomocy, nie zostały faktycznie wprowadzone do obrotu z przeznaczeniem do siewu, jak przewidziano w art. 37 akapit pierwszy lit. b) ppkt (iii), pomoc, która ma być wypłacona

w odniesieniu do przedmiotowych gatunków, po zastosowaniu ewentualnych obniżek zgodnie z art. 59, zmniejsza się o 50 %, jeśli ilość niewprowadzona do obrotu wynosi między 2 % a 5 % ilości objętej wnioskiem o przyznanie pomocy. Jeśli ilość niewprowadzona do obrotu przekracza 5 %, w odniesieniu do danego roku gospodarczego nie jest przyznawana żadna pomoc z tytułu nasion.

2. W przypadku stwierdzenia, że wniosek o pomoc odnosi się do nasion niekwalifikowanych lub zebranych w danym państwie członkowskim w roku kalendarzowym, w którym zaczyna się rok gospodarczy, na który ustalono pomoc, w odniesieniu do danego oraz następnego roku gospodarczego nie jest przyznawana żadna pomoc.

Artykuł 62

Obniżki płatności i wykluczenia dotyczące płatności specyficznej w odniesieniu do bawełny

Bez uszczerbku dla jakichkolwiek obniżek płatności lub wykluczeń, które mają być stosowane zgodnie z art. 58 lub 60 niniejszego rozporządzenia, w przypadku stwierdzenia, że rolnik nie przestrzega zobowiązań wynikających z art. 30 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 1121/2009, traci on prawo do zwiększenia pomocy przewidzianego w art. 92 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009. Ponadto pomoc dla tego rolnika z tytułu bawełny na kwalifikujące się hektary zgodnie z art. 90 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 obniża się o kwotę zwiększenia przewidzianą w art. 92 ust. 2 wymienionego rozporządzenia.

Sekcja II

Premie z tytułu zwierząt gospodarskich

Artykuł 63

Podstawa obliczania

1. W przypadku gdy ma zastosowanie indywidualny limit lub indywidualny pułap, liczba zwierząt wykazana we wnioskach o przyznanie pomocy jest obniżana do wysokości określonego dla danego rolnika limitu bądź pułapu.

2. W żadnym wypadku pomoc nie może zostać przyznana dla liczby zwierząt większej niż wykazana we wniosku o przyznanie pomocy.

3. Nie naruszając przepisów art. 65 i 66, jeżeli liczba zwierząt zadeklarowana we wniosku o przyznanie pomocy przewyższa liczbę zatwierdzoną w wyniku kontroli administracyjnych lub kontroli na miejscu, pomoc oblicza się na podstawie zatwierdzonych zwierząt.

4. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości odnośnie do systemu identyfikacji i rejestracji bydła, stosuje się następujące przepisy:

a) bydło, które utraciło jeden z dwóch kolczyków, uznaje się za zatwierdzone, pod warunkiem że jest jednoznacznie i indywidualnie identyfikowalne przy pomocy innych elementów systemu identyfikacji i rejestracji bydła;

b) w przypadku gdy stwierdzone nieprawidłowości dotyczą niepoprawnych wpisów do rejestru lub paszportów zwierząt, przedmiotowe zwierzę uznaje się za niezatwierdzone, w przypadku gdy takie błędy wykryto przynajmniej w dwóch kontrolach w ciągu 24 miesięcy. We wszystkich pozostałych przypadkach przedmiotowe zwierzęta uznaje się za niezatwierdzone po pierwszym stwierdzeniu niezgodności.

Przepisy art. 21 stosuje się odnośnie do wpisów i zgłoszeń do systemu identyfikacji i rejestracji bydła.

Artykuł 64

Zastąpienie

1. Bydło przebywające w gospodarstwie uznaje się za zatwierdzone, wyłącznie jeżeli jest zidentyfikowane we wniosku o przyznanie pomocy. Jednak krowy mamki i jałówki objęte wnioskami o pomoc na mocy art. 111 lub 115 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 można zastąpić w trakcie okresu przetrzymania, w zakresie określonym w wymienionych artykułach, bez utraty prawa do płatności z tytułu pomocy, której dotyczy wniosek.

2. Zastąpienie na mocy z ust. 1 dokonuje się w terminie 20 dni następujących po wydarzeniu zmuszającym do zastąpienia i wprowadza się je do rejestru nie później niż trzy dni po dniu zastąpienia. Właściwy organ, któremu złożono wniosek o przyznanie pomocy, informowany jest w ciągu siedmiu dni po zastąpieniu.

Jednakże w przypadku gdy państwo członkowskie korzysta z możliwości przewidzianych w art. 16 ust. 3 akapit drugi, może ono ustalić, że powiadomienia do skomputeryzowanej bazy danych bydła o opuszczeniu przez zwierzę gospodarstwa i przybyciu do gospodarstwa innego zwierzęcia, dokonane w terminie określonym w niniejszym artykule akapit pierwszy, mogą zastępować przekazywanie tej informacji właściwemu organowi.

3. W przypadku gdy rolnik ubiega się o pomoc zarówno odnośnie do maciorek, jak i kóz, i nie ma zróżnicowania w wysokości wypłacanej pomocy, maciorę można zastąpić kozą i odwrotnie. Maciorki i kozy objęte wnioskiem o przyznanie pomocy na mocy art. 101 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 można zastąpić w trakcie okresu przetrzymania w zakresie określonym w wymienionym artykule, bez utraty prawa do płatności z tytułu pomocy, której dotyczy wniosek.

4. Zastąpienie na mocy ust. 3 dokonuje się w terminie 10 dni następujących po wydarzeniu zmuszającym do zastąpienia i wprowadza się je do rejestru nie później niż trzy dni po dniu zastąpienia. Właściwy organ, któremu złożono wniosek o przyznanie pomocy, informowany jest w ciągu siedmiu dni po zastąpieniu.

Artykuł 65

Obniżki płatności i wykluczenia odnośnie do bydła objętego wnioskiem o przyznanie pomocy

1. W przypadku gdy w odniesieniu do wniosku o przyznanie pomocy w ramach systemów pomocy z tytułu bydła stwierdza się różnicę pomiędzy zadeklarowaną liczbą zwierząt a liczbą zgodnie z art. 63 ust. 3, całkowitą kwotę pomocy, do której rolnik jest

uprawniony w ramach tych systemów w danym okresie premiowym, obniża się o procent ustalany zgodnie z niniejszym artykułem ust. 3, o ile stwierdzone nieprawidłowości dotyczą nie więcej niż trzech zwierząt.

2. Jeżeli stwierdzone nieprawidłowości dotyczą więcej niż trzech zwierząt, całkowitą kwotę pomocy, do której rolnik jest uprawniony w ramach systemów, o której mowa w ust. 1, obniża się w danym okresie premiowym o:

- a) odsetek ustalony zgodnie z ust. 3, jeżeli nie przekracza on 10 %;
- b) dwukrotność odsetka ustalonego zgodnie z ust. 3, jeżeli przekracza on 10 % ale nie przekracza 20 %.

Jeżeli procent ustalony zgodnie z ust. 3 przekracza 20 %, pomoc, do której rolnik byłby uprawniony na mocy art. 63 ust. 3, jest przedmiotem odmowy w odniesieniu do przedmiotowych systemów dla danego okresu premiowego.

Jeżeli procent ustalony zgodnie z niniejszym artykułem ust. 3 przekracza 50 %, rolnika wyklucza się również z otrzymywania pomocy do wysokości równej kwocie odpowiadającej różnicy między liczbą zwierząt zadeklarowanych a liczbą zwierząt zatwierdzonych zgodnie z art. 63 ust. 3. Kwota ta podlega odliczeniu zgodnie z art. 5b rozporządzenia (WE) nr 885/2006. Jeśli nie jest możliwe odliczenie całej kwoty zgodnie z wymienionym artykułem w ciągu trzech kolejnych lat kalendarzowych następujących po roku kalendarzowym, w którym dokonano stwierdzenia, pozostałe saldo zostaje anulowane.

3. W celu ustalenia odsetków, o których mowa w ust. 1 i 2, bydło objęte wnioskami na mocy wszystkich systemów pomocy z tytułu bydła w przedmiotowym okresie premiowym, w odniesieniu do którego stwierdzono nieprawidłowości, jest dzielone przez łączną liczbę sztuk bydła zatwierdzonego dla danego okresu premiowego.

W przypadku stosowania art. 16 ust. 3 akapit drugi potencjalnie kwalifikowalne zwierzęta, w odniesieniu do których stwierdzono błędy w identyfikacji lub we wpisie do systemu identyfikacji i rejestracji bydła, uznaje się za zwierzęta, u których stwierdzono nieprawidłowości. W odniesieniu do premii ubojowej przewidzianej w art. 116 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, do celów stosowania niniejszego akapitu, za potencjalnie kwalifikowalne zwierzęta uznaje się wyłącznie zwierzęta faktycznie poddane ubojowi w danym roku.

Odnośnie do premii z tytułu krów mamek zgodnie z art. 111 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 nieprawidłowości stwierdzone względem systemu identyfikacji i rejestracji bydła rozdziela się proporcjonalnie między zwierzęta, które są niezbędne do otrzymania premii oraz zwierzęta potrzebne do dostarczenia mleka lub produktów mlecznych zgodnie z art. 111 ust. 2 lit. b) wymienionego rozporządzenia. Jednak nieprawidłowości te przydziela się w pierwszej kolejności liczbie zwierząt niepotrzebnych w ramach indywidualnych limitów lub pułapów, o których mowa w art. 111 ust. 2 lit. b) oraz art. 112 wymienionego rozporządzenia.

4. W przypadku gdy różnice między liczbą zwierząt zadeklarowanych a liczbą zwierząt zatwierdzonych zgodnie z art. 63 ust. 3 wynikają z nieprawidłowości popełnionych umyślnie, pomoc, do której rolnik byłby uprawniony na mocy art. 63 ust. 3, jest przedmiotem odmowy w ramach systemu pomocy z tytułu bydła lub systemów właściwych dla przedmiotowego okresu premiowego.

W przypadku gdy różnica stwierdzona zgodnie z niniejszym artykułem ust. 3 przekracza 20 %, rolnika wyklucza się również z otrzymywania pomocy do wysokości równej kwocie odpowiadającej różnicy między liczbą zwierząt zadeklarowanych a liczbą zwierząt zatwierdzonych zgodnie z art. 63 ust. 3. Kwota ta podlega odliczeniu zgodnie z art. 5b rozporządzenia (WE) nr 885/2006. Jeśli nie jest możliwe odliczenie całej kwoty zgodnie z wymienionym artykułem w ciągu trzech kolejnych lat kalendarzowych następujących po roku kalendarzowym, w którym dokonano stwierdzenia, pozostałe saldo zostaje anulowane.

Artykuł 66

Obniżki płatności i wykluczenia odnośnie do owiec lub kóz objętych wnioskiem o przyznanie pomocy

1. W przypadku gdy w odniesieniu do wniosków o pomoc w ramach systemów pomocy z tytułu kóz/owiec stwierdza się różnicę między zadeklarowaną liczbą zwierząt a liczbą zatwierdzoną zgodnie z art. 63 ust. 3, stosuje się art. 65 ust. 2, 3 i 4 z uwzględnieniem niezbędnych zmian począwszy od pierwszego zwierzęcia, odnośnie do którego stwierdzono nieprawidłowości.

2. W przypadku stwierdzenia, że prowadzący chów owiec wprowadza do obrotu mleko owcze i wyroby z mleka owczego, a nie zadeklarował tego w swoim wniosku o przyznanie premii, kwotę pomocy, do której jest on uprawniony, obniża się do kwoty premii wypłacanej prowadzącym chów owiec, którzy wprowadzają do obrotu mleko owcze i wyroby z mleka owczego pomniejszonej o różnicę pomiędzy tą kwotą a całkowitą kwotą premii z tytułu maciorek.

3. W przypadku stwierdzenia w odniesieniu do wniosków o premie uzupełniające, że mniej niż 50 % powierzchni gospodarstwa użytkowanej rolniczo położone jest na obszarach, o których mowa w art. 102 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, nie wypłaca się premii uzupełniającej, a premię dla maciorek i kóz obniża się o kwotę równą 50 % premii uzupełniającej.

4. W przypadku stwierdzenia, że odsetek powierzchni gospodarstwa użytkowanej rolniczo i położonej na obszarach wymienionych w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1121/2009 jest niższy niż 50 %, nie wypłaca się premii z tytułu kóz.

5. W przypadku stwierdzenia, że producent, który prowadzi sezonowy wypas i złożył wniosek o premię uzupełniającą, nie wypasał 90 % swoich zwierząt przez co najmniej 90 dni na obszarze, o którym mowa w art. 102 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 73/2009, nie wypłaca się premii uzupełniającej, a premię dla maciorek i kóz obniża się o kwotę równą 50 % premii uzupełniającej.

6. W przypadku stwierdzenia, że nieprawidłowości, o których mowa w ust. 2, 3, 4 lub 5, popełniono celowo, całkowita kwota pomocy, o której mowa w tych ustępach, jest przedmiotem odmowy.

W takim przypadku rolnika wyklucza się również z otrzymywania pomocy do wysokości równej tej kwocie. Kwota ta podlega odliczeniu zgodnie z art. 5b rozporządzenia (WE) nr 885/2006. Jeśli nie jest możliwe odliczenie całej kwoty zgodnie z wymienionym artykułem w ciągu trzech kolejnych lat kalendarzowych następujących po roku kalendarzowym, w którym dokonano stwierdzenia, pozostałe saldo zostaje anulowane.

7. Odnośnie do rolników prowadzących chów zarówno maciorek jak i kóz uprawnionych do takiego samego poziomu premii, w przypadku gdy kontrola na miejscu wykaże różnice w składzie stada pod względem liczby zwierząt poszczególnych gatunków, zwierzęta uznaje się za należące do jednej grupy.

Artykuł 67

Przyczyny naturalne

Obniżek płatności i wykluczeń przewidzianych w art. 65 i 66 nie stosuje się w przypadkach, gdy w związku z wpływem przyczyn naturalnych na trzodę lub stado, rolnik nie jest w stanie wypełnić obowiązku przetrzymania zwierząt objętych wnioskiem o przyznanie pomocy, o ile uprzednio powiadomił o tym pisemnie właściwy organ w terminie dziesięciu dni roboczych od stwierdzenia zmniejszenia się liczby zwierząt.

Bez uszczerbku dla faktycznych okoliczności jakie należy uwzględnić w indywidualnych przypadkach, właściwy organ może w szczególności uznać wpływ następujących przyczyn naturalnych na trzodę lub stado:

- a) śmierć zwierzęcia na skutek choroby;
- b) śmierć zwierzęcia na skutek wypadku, za który rolnik nie ponosi odpowiedzialności.

Artykuł 68

Nieprawidłowe świadectwa i oświadczenia wydawane przez rzeźnie

W odniesieniu do oświadczeń lub świadectw wydawanych przez rzeźnie w związku z premią specjalną z tytułu wołowiny przewidzianą w art. 110 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 oraz premią ubojową przewidzianą w art. 116 wymienionego rozporządzenia, jeżeli stwierdzono, że rzeźnia wydała nieprawidłowe świadectwo i oświadczenie na skutek rażącego zaniedbania lub celowo, zainteresowane państwo członkowskie stosuje właściwe krajowe kary. W przypadku gdy nieprawidłowości takie zostaną stwierdzone po raz drugi, przedmiotową rzeźnię pozbawia się prawa do wydawania ważnych oświadczeń lub świadectw do celów premii przynajmniej na okres jednego roku.

Sekcja III

Wsparcie specjalne

Artykuł 69

Ustalenia w odniesieniu do wsparcia specjalnego

W odniesieniu do płatności przyznawanych w ramach wsparcia specjalnego, państwa członkowskie przewidują dla każdego środka obniżki i wykluczenia, których charakter jest równoważny z przewidzianymi w niniejszym tytule. W przypadku płatności obszarowych lub płatności z tytułu zwierząt gospodarskich stosuje się przepisy niniejszego tytułu z uwzględnieniem niezbędnych zmian. Ponadto w stosownych przypadkach, stosuje się art. 18 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1975/2006 ⁽¹⁾ z uwzględnieniem niezbędnych zmian.

W odniesieniu do dowodów dostarczonych przez inne służby, jednostki lub organizacje, o których mowa w art. 29 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, jeżeli stwierdzono, że nieprawidłowy dowód przedstawiono na skutek rażącego zaniedbania lub celowo, zainteresowane państwo członkowskie stosuje właściwe krajowe kary. W przypadku gdy nieprawidłowości takie zostaną stwierdzone po raz drugi, przedmiotowe służby, jednostki lub organizacje pozbawia się prawa do wydawania ważnych dowodów do celów premii przynajmniej na okres jednego roku.

ROZDZIAŁ III

Ustalenia w odniesieniu do wzajemnej zgodności

Artykuł 70

Zasady ogólne i definicje

1. Do celów niniejszego rozdziału stosuje się art. 47.
2. Dla celów stosowania art. 23 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 wobec rolników podlegających zasadzie współzależności zgodnie z art. 85t i art. 103z rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, złożenie wniosku o pomoc, o którym mowa w art. 23 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, oznacza coroczne złożenie pojedynczego wniosku.
3. W przypadku gdy więcej niż jedna agencja płatnicza jest odpowiedzialna za zarządzanie różnymi systemami wsparcia wymienionymi w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 73/2009, środkami, o których mowa w art. 36 lit. a) ppkt (i)-(v) oraz lit. b) ppkt (i), (iv) oraz (v) rozporządzenia (WE) nr 1698/2005, oraz płatnościami związanymi z systemami przewidzianymi w art. 85p, 103q oraz 103r rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, państwa członkowskie dopilnowują, by informacje odnośnie do stwierdzonych niezgodności oraz, w stosownych przypadkach, właściwych obniżek płatności i wykluczeniach przekazane zostały wszystkim agencjom płatniczym zaangażowanym w przedmiotowe płatności, w tym również w przypadkach gdy niezgodność polega na nieprzestrzeganiu kryteriów kwalifikowalności lub odwrotnie. W stosownych przypadkach państwa członkowskie dopilnowują, by stosowano jeden współczynnik obniżki.

⁽¹⁾ Dz.U. L 368 z 23.12.2006, s. 74.

4. Niezgodności uznaje się za „stwierdzone”, jeżeli wykazane zostały w wyniku jakiegokolwiek kontroli przeprowadzonej zgodnie z niniejszym rozporządzeniem lub gdy właściwy organ kontroli lub, w stosownych przypadkach, agencja płatnicza uzyskały informacje o nich z innych źródeł.

5. Z wyjątkiem przypadków siły wyższej oraz okoliczności nadzwyczajnych, o których mowa w art. 75 niniejszego rozporządzenia, w przypadku gdy rolnik podlegający obowiązkowi przestrzegania zasady wzajemnej zgodności zgodnie z art. 85t i 103z rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 nie złoży pojedynczego wniosku w terminie przewidzianym w art. 11 niniejszego rozporządzenia, stosuje się obniżkę o 1 % na każdy dzień roboczy. Maksymalna wartość obniżki jest ograniczona do 25 %. Obniżkę stosuje się do całkowitej kwoty do wypłaty w ramach płatności związanych z systemami, o których mowa w art. 85p, 103q oraz 103r rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, podzielonej przez liczbę lat, o których mowa w art. 85t i 103z wymienionego rozporządzenia.

6. W przypadku stwierdzenia więcej niż jednego przypadku niezgodności odnośnie do różnych aktów prawnych lub norm tego samego obszaru wzajemnej zgodności, do celów ustalenia obniżki zgodnie z ust. 71 ust. 1 oraz art. 72 ust. 1, przypadki takie uznaje się za jedną niezgodność.

7. Niezgodność z normą, która stanowi również wymaganie, uznaje się za jedną niezgodność. Do celów obliczania obniżek niezgodność uznaje się za element objęty zakresem wymogu.

8. Do stosowania obniżek odsetek obniżki stosuje się w odniesieniu do:

- a) całkowitej kwoty płatności bezpośrednich, która została lub zostanie przyznana danemu rolnikowi na podstawie wniosku o przyznanie pomocy, który dany rolnik złożył lub złoży w roku kalendarzowym, w którym dokonano ustalenia, oraz
- b) całkowitej kwoty płatności w ramach systemów przewidzianych w art. 85p, 103q oraz 103r rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, podzielonej przez liczbę lat, o których mowa w art. 85t i 103z wymienionego rozporządzenia.

Artykuł 71

Stosowanie obniżek w przypadku zaniedbania

1. Nie naruszając przepisów art. 77, w przypadku gdy stwierdzona niezgodność wynika z zaniedbania ze strony rolnika, stosuje się obniżkę. Obniżka ta z zasady stanowi 3 % całkowitej kwoty, o której mowa w art. 70 ust. 8.

Na podstawie oceny przedstawionej przez właściwy organ kontroli w części sprawozdania z kontroli zawierającej ocenę zgodnie z art. 54 ust. 1 lit. c), agencja płatnicza może jednak, podjętą decyzję o obniżeniu tego współczynnika do 1 % lub o zwiększeniu go do 5 % całkowitej kwoty lub, w przypadkach o których mowa w art. 54 ust. 1 lit. c) akapit drugi, odstąpić od nałożenia jakichkolwiek obniżek.

2. Jeżeli państwo członkowskie korzysta z możliwości niestowienia obniżki płatności lub wykluczenia, o których mowa w art. 23 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, a dany rolnik nie podjął działań naprawczych w określonym terminie, stosuje się obniżkę płatności lub wykluczenie.

Termin ustala właściwy organ i przypada on przed końcem roku następującego po roku, w którym stwierdzono niezgodność.

3. Jeżeli państwo członkowskie korzysta z możliwości uznania niezgodności za drobną zgodnie z art. 24 ust. 2 akapit drugi i trzeci rozporządzenia (WE) nr 73/2009, a dany rolnik nie podjął działań naprawczych w określonym terminie, stosuje się obniżkę.

Termin ustala właściwy organ i przypada on przed końcem roku następującego po roku, w którym stwierdzono niezgodność.

Przedmiotowa niezgodność nie jest traktowana jako drobna i stosuje się obniżkę w wysokości co najmniej 1 % zgodnie z ust. 1.

Ponadto niezgodności uznanej za drobną i odnośnie do której rolnik podjął działania naprawcze w terminie określonym w niniejszym ustępie akapit pierwszy nie traktuje się jako niezgodności do celów ust. 5.

4. W przypadku stwierdzenia więcej niż jednej niezgodności odnośnie do różnych obszarów wzajemnej zgodności procedurę ustalania obniżki określoną w ust. 1 stosuje się indywidualnie do każdego przypadku niezgodności.

Uzyskane odsetki obniżki są sumowane. Maksymalna wysokość obniżki nie przekracza jednak 5 % całkowitej kwoty, o której mowa w art. 70 ust. 8.

5. Bez uszczerbku dla przypadków celowej niezgodności zgodnie z art. 72, w przypadku stwierdzenia powtarzającej się niezgodności, odsetek ustalony zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu w odniesieniu do powtarzającej się niezgodności zostaje pomnożony przez trzy względem pierwszego przypadku niezgodności. W tym celu, w przypadku gdy ten odsetek został ustalony zgodnie z art. 70 ust. 6, agencja płatnicza określa odsetek, który zostałby zastosowany względem powtarzającej się niezgodności w odniesieniu do przedmiotowego wymogu lub normy.

W przypadku kolejnych powtórzeń, mnożnik trzy jest każdorazowo stosowany do wysokości obniżki ustalonej dla wcześniejszych powtarzających się niezgodności. Maksymalna wysokość obniżki nie przekracza jednak 15 % całkowitej kwoty, o której mowa w art. 70 ust. 8.

Po osiągnięciu maksymalnej wysokości 15 %, agencja płatnicza informuje danego rolnika, że w przypadku stwierdzenia tej samej niezgodności po raz kolejny, uzna się ją za następstwo celowego działania w rozumieniu art. 72. W przypadku kolejnego stwierdzenia niezgodności, zastosowany procent obniżki ustala się przez pomnożenie wyniku poprzedniego mnożenia przez trzy, w stosownych przypadkach, przed zastosowaniem limitu 15 % przewidzianego w akapicie drugim ostatnie zdanie.

6. W przypadku stwierdzenia zarówno powtarzającej się niezgodności oraz innej niezgodności lub innej powtarzającej się niezgodności, sumuje się wynikające z nich procenty obniżek. Nie naruszając przepisów ust. 5 akapit trzeci, maksymalna obniżka nie przekracza jednak 15 % całkowitej kwoty, o której mowa w art. 70 ust. 8.

Artykuł 72

Stosowanie obniżek i wykluczeń w przypadkach celowej niezgodności

1. Nie naruszając przepisów art. 77, w przypadku gdy rolnik celowo dopuścił się stwierdzonej niezgodności, obniżka stosowana do całkowitej kwoty, o której mowa w art. 70 ust. 8, wynosi z zasady 20 % tej całkowitej kwoty.

Na podstawie oceny przedstawionej przez właściwy organ kontroli w części sprawozdania z kontroli zawierającej ocenę zgodnie z art. 54 ust. 1 lit. c), agencja płatnicza może jednak podjąć decyzję o obniżeniu tego współczynnika do mniej niż 15 % lub o zwiększeniu go do 100 % całkowitej kwoty.

2. W przypadku gdy celowa niezgodność odnosi się do konkretnego systemu pomocy, rolnika wyklucza się z tego systemu pomocy w danym roku kalendarzowym. W przypadkach o wyjątkowo dużym zasięgu, rozmiarze lub trwałości, bądź też w przypadku stwierdzenia powtarzającej się niezgodności, rolnika wyklucza się z przedmiotowego systemu pomocy również w kolejnym roku kalendarzowym.

ROZDZIAŁ IV

Wspólne przepisy

Artykuł 73

Wyjątki od stosowania obniżek i wykluczeń

1. Obniżek i wykluczeń, przewidzianych w rozdziałach I i II, nie stosuje się w przypadku gdy rolnik złożył wniosek zgodny ze stanem faktycznym lub gdy może wykazać, że nieprawidłowości nie wynikają z jego winy.

2. Obniżek i wykluczeń przewidzianych w rozdziałach I i II nie stosuje się w odniesieniu do tych części wniosku o przyznanie pomocy, co do których rolnik informował właściwy organ na piśmie, że wniosek o przyznanie pomocy jest nieprawidłowy lub zdezaktualizował się od czasu złożenia, pod warunkiem że rolnik nie został powiadomiony o zamiarze właściwego organu przeprowadzenia kontroli na miejscu, oraz że organ ten nie poinformował rolnika o jakichkolwiek nieprawidłowościach we wniosku.

Podane przez rolnika informacje, o których mowa w akapicie pierwszym, powodują dostosowanie wniosku o przyznanie pomocy do faktycznej sytuacji.

Artykuł 74

Zmiany i dostosowania wpisów do skomputeryzowanej bazy danych bydła

Odnosnie do bydła objętego wnioskiem art. 73 stosuje się do błędów i opuszczeń w porównaniu do wpisów w skomputeryzowanej bazie danych bydła od dnia złożenia wniosku o przyznanie pomocy.

Odnosnie do bydła nieobjętego wnioskiem ten sam przepis stosuje się do obniżek i wyłączeń, które stosuje się zgodnie z rozdziałem III.

Artykuł 75

Siła wyższa i okoliczności nadzwyczajne

1. Jeśli rolnik nie był w stanie wypełnić swych zobowiązań w wyniku siły wyższej lub okoliczności nadzwyczajnych, o których mowa w art. 31 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, zachowuje prawo do pomocy w odniesieniu do obszaru lub zwierząt kwalifikowalnych w momencie wystąpienia siły wyższej lub okoliczności nadzwyczajnych. Ponadto właściwych obniżek nie stosuje się, jeżeli niezgodność będąca następstwem siły wyższej lub okoliczności nadzwyczajnych dotyczy wzajemnej zgodności.

2. Przypadki siły wyższej lub okoliczności nadzwyczajnych w rozumieniu art. 31 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 wraz z odpowiednią dokumentacją wymaganą przez właściwy organ zgłaszane są temu organowi na piśmie w terminie dziesięciu dni roboczych od dnia, w którym rolnik uzyskuje taką możliwość.

TYTUŁ V

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 76

Płatności minimalne

Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o nieprzyznawaniu żadnej pomocy, jeśli jej kwota na jeden wniosek o przyznanie pomocy nie przekracza 100 EUR

Artykuł 77

Kumulacja obniżek

W przypadku gdy niezgodność stanowi również nieprawidłowość, i jest w związku z tym istotna z punktu widzenia stosowania obniżek i wyłączeń zgodnie z tytułem IV rozdział zarówno II jak i III:

- a) obniżki lub wyłączenia na mocy tytułu IV rozdział II stosuje się do przedmiotowych systemów pomocy;
- b) obniżki i wyłączenia na mocy tytułu IV rozdział III stosuje się do całkowitej kwoty płatności przyznawanych w ramach systemu płatności jednolitej, systemu jednolitej płatności obszarowej i wszelkich systemów pomocy, które nie podlegają obniżkom i wyłączeniom, o których mowa w lit. a).

Obniżki lub wyłączenia, o których mowa w akapicie pierwszym, stosuje się zgodnie z art. 78 ust. 2 bez uszczerbku dla dodatkowych kar na mocy innych przepisów prawodawstwa wspólnotowego lub krajowego.

Artykuł 78

Stosowanie obniżek do każdego systemu wsparcia

1. Kwota płatności, która ma być przyznana rolnikowi zgodnie z systemem wsparcia wymienionym w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 73/2009, obliczana jest przez państwa członkowskie na podstawie warunków ustalonych dla przedmiotowego systemu wsparcia, w stosownych przypadkach z uwzględnieniem przekroczenia podstawowej powierzchni obszarów, maksymalnej powierzchni gwarantowanej lub liczby zwierząt uprawnionych do korzystania z premii.

2. W odniesieniu do każdego systemu pomocy wymienionego w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 73/2009, obniżki i wyłączenia z powodu nieprawidłowości, złożenia wniosków po wyznaczonym terminie, niezgłoszenia działek, przekroczenia pułapów budżetowych, modulacji, dyscypliny finansowej i nieprzestrzegania zasady wzajemnej zgodności są, w razie konieczności, stosowane w następujący sposób i w następującej kolejności:

- a) obniżki lub wyłączenia przewidziane w tytule IV rozdział II stosuje się w odniesieniu do nieprawidłowości;
- b) kwota wynikająca z zastosowania lit. a) służy jako podstawa obliczania wszelkich obniżek stosowanych w przypadku złożenia wniosków po wyznaczonym terminie zgodnie z art. 23 i 24;
- c) kwota wynikająca z zastosowania lit. b) służy jako podstawa obliczania wszelkich obniżek stosowanych w przypadkach niezgłoszenia działek rolniczych zgodnie z art. 55;
- d) w odniesieniu do systemów pomocy, dla których ustalono pułap budżetowy zgodnie z art. 51 ust. 2, art. 69 ust. 3, art. 123 ust. 1 i art. 128 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 lub stosowanych zgodnie z art. 126 ust. 2, art. 127 ust. 2 i art. 129 ust. 2 wymienionego rozporządzenia, państwo członkowskie sumuje kwoty wynikające z zastosowania lit. a), b) oraz c).

W odniesieniu do każdego z wymienionych systemów pomocy współczynnik ustala się poprzez podzielenie kwoty danego pułapu budżetowego przez sumę kwot, o których mowa w akapicie pierwszym. Jeżeli uzyskany współczynnik jest wyższy niż 1, stosuje się współczynnik równy 1.

W celu obliczenia płatności, która ma być przyznana indywidualnemu rolnikowi w ramach systemu pomocy, dla którego ustalono pułap budżetowy, kwotę wynikającą z zastosowania akapitu pierwszego lit. a), b) oraz c) mnoży się przez współczynnik ustalony w akapicie drugim.

Artykuł 79

Podstawa wyliczenia obniżek wynikających z modulacji, dyscypliny finansowej i zasady wzajemnej zgodności

1. Obniżki wynikające z modulacji przewidzianej w art. 7 i 10 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 oraz, w stosownych przypadkach, w art. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 378/2007⁽¹⁾, a także obniżkę wynikającą z dyscypliny finansowej przewidzianej w art. 11 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 i obniżkę przewidzianą w art. 8 ust. 1 wymienionego rozporządzenia, stosuje się do sumy płatności przysługujących rolnikowi w ramach poszczególnych systemów wsparcia wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 73/2009 zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 78 niniejszego rozporządzenia.

2. Kwota płatności otrzymana w wyniku zastosowania ust. 1 służy jako podstawa do obliczania wszelkich obniżek stosowanych za nieprzestrzeganie zasady wzajemnej zgodności zgodnie z tytułem IV rozdział III.

Artykuł 80

Odzyskiwanie nienależnych płatności

1. W przypadku dokonania nienależnej płatności, rolnik zwraca przedmiotową kwotę powiększoną o odsetki naliczone zgodnie z ust. 2.

2. Odsetki nalicza się za okres między powiadomieniem rolnika o konieczności zwrotu a zwrotem lub odliczeniem.

Stosowana stopa odsetek obliczana jest zgodnie z przepisami prawa krajowego, ale nie jest niższa niż stopa procentowa stosowana na mocy przepisów krajowych przy odzyskiwaniu kwot.

3. Obowiązek zwrotu, o którym mowa w ust. 1, nie ma zastosowania, jeżeli dana płatność została dokonana na skutek pomyłki właściwego organu lub innego organu oraz jeśli błąd nie mógł zostać wykryty przez rolnika w zwykłych okolicznościach.

Jednak w przypadku gdy błąd dotyczy elementów stanu faktycznego związanych z obliczaniem przedmiotowej płatności, akapit pierwszy stosuje się jedynie, jeśli decyzja o odzyskaniu nie została przekazana w terminie 12 miesięcy od płatności.

Artykuł 81

Odzyskiwanie nienależnych uprawnień do płatności

1. Nie naruszając przepisów art. 137 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, jeśli po przyznaniu rolnikom uprawnień do płatności zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 795/2004 lub rozporządzeniem (WE) nr 1120/2009 ustalone zostanie, że część przyznanych uprawnień do płatności nie była należna, zainteresowany rolnik zrzeka się tych nienależnych uprawnień do płatności na rzecz rezerwy krajowej, o której mowa w art. 41 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

W przypadku gdy w międzyczasie zainteresowany rolnik przeniósł uprawnienia do płatności na innych rolników, jeśli rolnik, któremu początkowo zostały one przyznane, nie ma do swojej dyspozycji wystarczającej ilości uprawnień do płatności by pokryć wartość nienależnie przyznanych uprawnień do płatności, osoby przejmujące uprawnienia do płatności są związane obowiązkiem przewidzianym w akapicie pierwszym proporcjonalnie do ilości uprawnień do płatności, które zostały im przekazane.

Nienależnie przyznane uprawnienia do płatności uznaje się za nieprzyznane od początku.

2. Nie naruszając przepisów art. 137 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, jeśli po przyznaniu rolnikom uprawnień do płatności zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 795/2004 lub rozporządzeniem (WE) nr 1120/2009 ustalone zostanie, że wartość przyznanych uprawnień do płatności jest za wysoka, wartość tę odpowiednio się dostosowuje. Dostosowanie to jest również przeprowadzane z uwzględnieniem uprawnień do płatności, które w międzyczasie zostały przeniesione na innych rolników. Wartość obniżki przekazywana jest do rezerwy krajowej, o której mowa w art. 41 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

Uprawnienia do płatności uznaje się za przyznane od początku w wysokości wynikającej z wyrównania.

3. W przypadku gdy do celów stosowania ust. 1 i 2 ustalono, że liczba uprawnień przyznanych rolnikowi zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 795/2004 lub rozporządzeniem (WE) nr 1120/2009 jest nieprawidłowa i gdy nienależny przydział nie ma wpływu na łączną wartość uprawnień przyznanych rolnikowi, państwo członkowskie dokonuje ponownego obliczenia uprawnień do płatności i w stosownych przypadkach przeprowadza korektę rodzaju uprawnień przyznanych rolnikowi.

Akapit pierwszy nie ma jednak zastosowania w przypadkach gdy błędy mogły zostać wykryte przez rolników w zwykłych okolicznościach.

4. Państwo członkowskie może podjąć decyzję o zaniechaniu odzyskiwania niesłusznie przyznanych uprawnień do płatności, w przypadkach gdy całkowita kwota niesłusznie przyznana rolnikowi wynosi 50 EUR lub mniej. Ponadto gdy całkowita wartość, o której mowa w ust. 3, wynosi 50 EUR lub mniej, państwo członkowskie może podjąć decyzję o zaniechaniu ponownego obliczania.

5. W przypadku gdy rolnik przeniósł jakiegokolwiek uprawnienia do płatności z naruszeniem art. 46 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 lub art. 43 ust. 1, art. 43 ust. 2, art. 62 ust. 1, art. 62 ust. 3 i art. 68 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, przeniesienie uznaje się za niebyłe.

6. Nienależnie wypłacone kwoty odzyskiwane są zgodnie z art. 80.

Artykuł 82

Przekazywanie gospodarstw

1. Do celów niniejszego artykułu:

a) „przekazanie gospodarstwa” oznacza sprzedaż, dzierżawę lub jakikolwiek inny podobny rodzaj transakcji z tytułu przedmiotowych jednostek produkcyjnych;

⁽¹⁾ Dz.U. L 95 z 5.4.2007, s. 1.

b) „przekazujący” oznacza rolnika, którego gospodarstwo jest przekazywane innemu rolnikowi;

c) „przejmujący” oznacza rolnika, któremu gospodarstwo jest przekazywane.

2. W przypadku gdy całe gospodarstwo przekazywane jest przez jednego rolnika na rzecz drugiego, po złożeniu wniosku o przyznanie pomocy i przed spełnieniem wszystkich warunków przyznania pomocy, przekazującemu nie przyznaje się żadnej pomocy z tytułu przekazywanego gospodarstwa.

3. Pomoc, o którą ubiega się przekazujący, przyznaje się przejmującemu w przypadku gdy:

a) w okresie przekazywania, który ma być ustalony przez państwa członkowskie, przejmujący poinformuje właściwy organ o przekazaniu i zwróci się o wypłacenie pomocy;

b) przejmujący przedstawi wszystkie dowody przekazania wymagane przez właściwy organ;

c) spełnione są wszystkie warunki przyznania pomocy z tytułu przekazywanego gospodarstwa.

4. Po tym, jak przejmujący poinformuje właściwe władze i zwróci się o wypłacenie pomocy zgodnie z ust. 3 lit. a):

a) wszystkie prawa i obowiązki przekazującego, wynikające ze stosunku prawnego między przekazującym a właściwym organem, powstałe na skutek złożenia wniosku o przyznanie pomocy, przechodzą na przejmującego;

b) wszelkie działania niezbędne do przyznania pomocy i wszystkie deklaracje złożone przez przekazującego przed przekazaniem przypisane zostają przejmującemu do celów stosowania odpowiednich zasad wspólnotowych;

c) przekazane gospodarstwo uważa się, w stosownych przypadkach, za odrębne gospodarstwo względem danego roku gospodarczego lub okresu premiowego.

5. W przypadku gdy wniosek o pomoc został złożony po wykonaniu czynności niezbędnych do przyznania pomocy, a gospodarstwo przekazywane jest w całości przez jednego rolnika na rzecz drugiego po rozpoczęciu tych czynności, lecz przed spełnieniem wszystkich warunków przyznawania pomocy, pomoc może zostać przyznana przejmującemu, pod warunkiem że zostaną spełnione warunki określone w ust. 3 lit. a) oraz b). W takim przypadku stosuje się ust. 4 lit b).

6. W stosownych przypadkach państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o przyznaniu pomocy przekazującemu. W takim przypadku:

a) przejmującemu nie przyznaje się żadnej pomocy;

b) państwa członkowskie stosują wymogi określone w ust. 2–5 z uwzględnieniem niezbędnych zmian.

Artykuł 83

Dodatkowe środki oraz wzajemna pomoc między państwami członkowskimi

Państwa członkowskie podejmują wszelkie dalsze kroki konieczne do właściwego stosowania zintegrowanego systemu i zapewniają sobie wzajemną pomoc przy kontrolach wymaganych na mocy niniejszego rozporządzenia.

W tej kwestii państwa członkowskie mogą, jeśli niniejsze rozporządzenie nie przewiduje odpowiednich obniżek płatności i wykluczeń, zdecydować o stosownych karach krajowych względem producentów lub innym podmiotów, takich jak rzeźnie lub stowarzyszenia uczestniczące w procedurze przyznawania pomocy, celem zapewnienia zgodności z wymogami kontroli, takimi jak aktualny rejestr stada w gospodarstwie lub przestrzeganie obowiązków zgłaszania.

Artykuł 84

Powiadomienia

1. Państwa członkowskie przesyłają Komisji najpóźniej do dnia 15 lipca każdego roku, względem systemów pomocy objętych zintegrowanym systemem zarządzania i kontroli, sprawozdanie obejmujące poprzedni rok kalendarzowy, zawierające następujące informacje:

a) stan wdrożenia zintegrowanego systemu, w tym w szczególności opcji wybranych do kontroli wymogów wzajemnej zgodności oraz właściwe organy kontroli odpowiedzialne za kontrolowanie wymogów i warunków wzajemnej zgodności oraz szczególne środki podjęte w celu zarządzania wsparciem specjalnym i jego kontroli;

b) liczbę wnioskodawców, jak również całkowity obszar, całkowitą liczbę zwierząt oraz całkowite ilości;

c) liczbę wnioskodawców, jak również całkowity obszar, całkowitą liczbę zwierząt oraz całkowite ilości objęte kontrolami;

d) wynik przeprowadzonych kontroli ze wskazaniem zastosowanych obniżek płatności i wykluczeń na mocy tytułu IV;

e) wyniki kontroli przeprowadzonych pod kątem wzajemnej zgodności zgodnie z tytułem IV rozdział III.

2. Ponadto państwa członkowskie powiadamiają Komisję drogą elektroniczną, przy pomocy formularza udostępnionego im przez Komisję, najpóźniej do dnia 31 października każdego roku o proporcji trwałych użytków zielonych względem łącznej powierzchni gruntów rolnych, o której mowa w art. 3 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

3. W wyjątkowych i należycie uzasadnionych sytuacjach państwa członkowskie w porozumieniu z Komisją mogą wprowadzić odstępstwa od terminów przewidzianych w ust. 1 i 2.

4. Skomputeryzowane dane, stanowiące część zintegrowanego systemu, wykorzystuje się do potwierdzenia informacji określonych w programie ramowym regulacji sektorowych, które państwa członkowskie mają obowiązek przesyłać Komisji.

5. W przypadku stosowania liniowych obniżek kwot płatności bezpośrednich zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 oraz art. 79 niniejszego rozporządzenia, państwa członkowskie niezwłocznie informują Komisję o stosowanym odsetku obniżki.

Artykuł 85

Klucz przydziału

Klucz przydziału kwot odpowiadających 4 punktom procentowym, o których mowa w art. 9 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 73/2009, otrzymuje się przez zestawienie udziałów państw członkowskich w wielkości powierzchni gruntów rolnych i zatrudnienia w rolnictwie z wagą wynoszącą odpowiednio 65 % i 35 %.

Każdy udział państwa członkowskiego w obszarze i zatrudnieniu dostosowuje się w zależności od jego produktu krajowego brutto (PKB) na mieszkańca wyrażonego w standardzie siły nabywczej, przy użyciu jednej trzeciej różnicy średniej państw członkowskich, do których ma zastosowanie modulacja.

W tym celu wykorzystuje się następujące dane wyjściowe, oparte o dane udostępnione przez Eurostat w sierpniu 2003 r.:

- a) w odniesieniu do powierzchni gruntów rolnych badanie struktury gospodarstw z 2000 r. zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1166/2008 ⁽¹⁾;
- b) w odniesieniu do zatrudnienia w rolnictwie coroczne serie badania aktywności ekonomicznej ludności z 2001 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2009 r.

dotyczące zatrudnienia w rolnictwie, myślistwie i rybołówstwie zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 577/98 ⁽²⁾;

- c) w odniesieniu do PKB na mieszkańca wyrażonego w sile nabywczej średnią z trzech lat opartą o dane z zakresu rachunków narodowych, od 1999 do 2001 r.

CZĘŚĆ III

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 86

Uchylenie

1. Rozporządzenie (WE) nr 796/2004 traci moc z dniem 1 stycznia 2010 r.

Jednakże rozporządzenie to stosuje się nadal w odniesieniu do wniosków o przyznanie pomocy dotyczących lat gospodarczych lub okresów premiowych rozpoczynających się przed dniem 1 stycznia 2010 r.

2. Odesłania do rozporządzenia (WE) nr 796/2004 traktuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia i odczytuje zgodnie z tabelą korelacji zawartą w załączniku II.

Artykuł 87

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do wniosków o przyznanie pomocy dotyczących lat gospodarczych lub okresów premiowych rozpoczynających się od dnia 1 stycznia 2010 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 321 z 1.12.2008, s. 14.

⁽²⁾ Dz.U. L 77 z 14.3.1998, s. 3.

ZAŁĄCZNIK I

Wspólnotowa metoda ilościowego oznaczania zawartości $\Delta 9$ -tetrahydrokanabinolu w odmianach konopi**1. Przedmiot i zakres stosowania**

Niniejsza metoda służy do oznaczenia zawartości $\Delta 9$ -tetrahydrokanabinolu (zwanego dalej THC) w odmianach konopi (*Cannabis sativa L.*). W zależności od przypadku, metoda polega na zastosowaniu procedury A lub B, które opisano poniżej.

Metoda oparta jest na ilościowym oznaczaniu $\Delta 9$ -THC z wykorzystaniem chromatografii gazowej (GC) po ekstrakcji przy zastosowaniu odpowiedniego rozpuszczalnika.

1.1. Procedura A

Procedurę A stosuje się w kontroli produkcji przewidzianej w art. 39 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 i art. 30 ust. 2 lit. a) niniejszego rozporządzenia.

1.2. Procedura B

Procedurę B stosuje się w przypadkach określonych w art. 39 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 i art. 40 ust. 3 niniejszego rozporządzenia.

2. Pobieranie prób**2.1. Próby**

- a) Procedura A: Z uprawy danej odmiany konopi na pniu, z każdej wybranej rośliny pobiera się 30 centymetrową część, zawierającą co najmniej jeden kwiatostan żeński. Próby pobiera się w okresie od 20. dnia po rozpoczęciu kwitnienia do 10. dnia po zakończeniu kwitnienia, w ciągu dnia, zgodnie z wzorcem systematycznym w celu zapewnienia, że próba jest reprezentatywna dla danego pola, ale z wyłączeniem roślin rosnących na jego obrzeżach.

Państwa członkowskie mogą zezwolić na pobieranie prób w okresie między początkiem kwitnienia a 20-tym dniem po rozpoczęciu kwitnienia pod warunkiem że dla każdej uprawianej odmiany, pozostałe reprezentatywne próby pobierane są zgodnie z akapitem pierwszym w okresie od 20-tego dnia po rozpoczęciu kwitnienia do 10-tego dnia po zakończeniu kwitnienia.

- b) Procedura B: Z uprawy danej odmiany konopi na pniu, z każdej wybranej rośliny pobiera się górną trzecią część. Próby pobiera się w okresie 10 dni po zakończeniu kwitnienia, w ciągu dnia, zgodnie z wzorcem systematycznym, w celu zapewnienia, że próba jest reprezentatywna dla danego pola, ale z wyłączeniem roślin rosnących na jego obrzeżach. W wypadku odmian dwupiennych pobiera się tylko rośliny żeńskie.

2.2. Wielkość próby

Procedura A: próba zawiera części 50 roślin z każdego pola.

Procedura B: próba zawiera części 200 roślin z każdego pola.

Każdą próbę umieszcza się w torebce z tkaniny lub z papieru nie zgniatając jej i przesyła do laboratorium do analizy.

Państwo członkowskie może ustalić, że w celu dokonania kontranalizy pobiera się drugą próbę, która – jeżeli jest to wymagane – będzie przechowywana albo przez producenta, albo przez organ odpowiedzialny za analizy.

2.3. Suszenie i przechowywanie prób

Suszenie prób rozpoczyna się możliwie najszybciej, a najpóźniej w przeciągu 48 godzin, z wykorzystaniem dowolnej metody poniżej 70 °C.

Próby suszy się do momentu osiągnięcia stałej masy i zawartości wilgoci 8-13 %.

Po suszeniu próby przechowuje się bez zgniatania w ciemnym miejscu i w temperaturze poniżej 25 °C.

3. Oznaczanie zawartości THC

3.1. Przygotowanie prób do badania

Z wysuszonych prób usuwa się łodygi i nasiona wielkości powyżej 2 mm.

Wysuszone próby mieli się w celu uzyskania na pół mialkiego proszku (przechodzącego przez sito o rozmiarze oczek 1 mm).

Proszek można przechowywać przez 10 tygodni w ciemnym i suchym miejscu w temperaturze poniżej 25 °C.

3.2. Odczynniki i roztwór do ekstrakcji

Odczynniki

- Δ^9 -tetrahydrokanabinol, czysty do celów chromatografii,
- skwalan, czysty do celów chromatografii, jako wzorzec wewnętrzny.

Roztwór do ekstrakcji

- 35 mg skwalanu na 100 ml heksanu.

3.3. Ekstrakcja Δ^9 -THC

Odwaga się 100 mg sproszkowanej próby do badania, umieszcza w tubie wirówki i dodaje 5 ml roztworu do ekstrakcji zawierającego wzorzec wewnętrzny.

Próbę umieszcza się na 20 minut w łaźni ultradźwiękowej. Przez pięć minut odwirowuje się próbę przy 3 000 obr/min, a następnie usuwa sklarowany roztwór THC. Roztwór nastrzykuje się w chromatografie i przeprowadza analizę ilościową.

3.4. Chromatografia gazowa

a) Aparatura

- chromatograf gazowy z detektorem płomieniowo-jonizacyjnym i układem nastrzykowym wyposażonym w dozownik rozdzielający próbę lub nierozdzielający jej;
- kolumna umożliwiająca dobre rozdzielanie kanabinoidów, na przykład: szklana kolumna kapilarna o długości 25 m i średnicy 0,22 mm
nasączona 5 % niepolarną fazą siloksanu fenylometrylowego.

b) Zakresy wzorcowania

Przynajmniej trzy punkty dla procedury A i pięć punktów dla procedury B, w tym punkty 0,04 i 0,50 mg/ml Δ^9 -THC w roztworze do ekstrakcji.

c) Warunki przeprowadzania doświadczenia

Poniższe warunki podaje się jako przykład dla kolumny, o której mowa w lit. a):

- temperatura pieca 260 °C
- temperatura układu nastrzykowego 300 °C
- temperatura detektora 300 °C

d) nastrzykiwana porcja: 1 μ l

4. Wyniki

Wyniki badania wyraża się z dokładnością do drugiego miejsca po przecinku, w gramach Δ^9 -THC na 100 gram próby analitycznej wysuszonej do stałej masy. Stosuje się tolerancję 0,03 g na 100 g.

— Procedura A: jedno oznaczenie na próbę do badania.

Jednak w przypadku gdy otrzymany wynik przekracza limit określony w art. 39 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, oznaczenie próby analitycznej wykonuje się ponownie i przyjmuje jako wynik średnią z obu oznaczeń.

— Procedura B: wynik odpowiada średniej wartości z dwóch oznaczeń na próbę do badania.

ZAŁĄCZNIK II

Rozporządzenie (WE) nr 796/2004	Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie (WE) nr 1120/2009
Artykuł 1	Artykuł 1	
Artykuł 2 ust. 1	—	Artykuł 2 lit. a)
Artykuł 2 ust. 1a	Artykuł 2 ust. 1	
Artykuł 2 ust. 1b	—	
Artykuł 2 ust. 2	—	Artykuł 2 lit. c)
Artykuł 2 ust. 2a	—	Artykuł 2 lit. d)
Artykuł 2 ust. 3	Artykuł 2 ust. 3	
Artykuł 2 ust. 4	Artykuł 2 ust. 4	
Artykuł 2 ust. 5	Artykuł 2 ust. 5	
Artykuł 2 ust. 6	Artykuł 2 ust. 6	
Artykuł 2 ust. 7	Artykuł 2 ust. 7	
Artykuł 2 ust. 8	Artykuł 2 ust. 8	
Artykuł 2 ust. 9	Artykuł 2 ust. 9	
Artykuł 2 ust. 10	Artykuł 2 ust. 10	
Artykuł 2 ust. 11	Artykuł 2 ust. 11	
Artykuł 2 ust. 12	Artykuł 2 ust. 12	
Artykuł 2 ust. 13	Artykuł 2 ust. 14	
Artykuł 2 ust. 14	—	
Artykuł 2 ust. 15	Artykuł 2 ust. 15	
Artykuł 2 ust. 16	Artykuł 2 ust. 16	
Artykuł 2 ust. 17	Artykuł 2 ust. 17	
Artykuł 2 ust. 18	Artykuł 2 ust. 18	
Artykuł 2 ust. 19	Artykuł 2 ust. 19	
Artykuł 2 ust. 20-36	Odpowiednio art. 2 ust. 21-37	
Artykuł 2 ust. 37	—	
Artykuł 2 akapit przedostatni	Artykuł 2 ust. 38	
Artykuł 2 akapit ostatni	—	
Artykuł 3 ust. 1-7	Artykuł 3 ust. 1-7	
Artykuł 4	Artykuł 4	
Artykuł 5	Artykuł 5	
Artykuł 6	Artykuł 6	
Artykuł 7	Artykuł 7	
Artykuł 8 ust. 1	Artykuł 34 ust. 4	
Artykuł 8 ust. 2	Artykuł 34 ust. 5	
Artykuł 9 akapit pierwszy	Artykuł 8 ust. 1	
Artykuł 9 akapit drugi	Artykuł 8 ust. 2	
Artykuł 10	Artykuł 9	
Artykuł 11 ust. 1	Artykuł 11 ust. 1	
Artykuł 11 ust. 2 akapit pierwszy	Artykuł 11 ust. 2 akapit pierwszy	
Artykuł 11 ust. 2 akapit drugi	Artykuł 11 ust. 2 akapit trzeci	
Artykuł 11 ust. 2 akapit trzeci	Artykuł 11 ust. 2 akapit drugi	

Rozporządzenie (WE) nr 796/2004	Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie (WE) nr 1120/2009
Artykuł 11 ust. 3	Artykuł 10 ust. 2	
Artykuł 12 ust. 1 lit. a), b), c) oraz d)	Odpowiednio art. 12 ust. 1 lit. a), b), c) oraz d)	
Artykuł 12 ust. 1 lit. e)	—	
Artykuł 12 ust. 1 lit. f)	Artykuł 12 ust. 1 lit. e)	
Artykuł 12 ust. 2, 3 i 4	Artykuł 12 ust. 2, 3 i 4	
Artykuł 13 ust. 1 akapit pierwszy i drugi	Artykuł 13 ust. 1	
Artykuł 13 ust. 1 akapit trzeci	—	
Artykuł 13 ust. 2, 3 i 4	—	
Artykuł 13 ust. 5	Artykuł 13 ust. 2	
Artykuł 13 ust. 6	—	
Artykuł 13 ust. 7	Artykuł 13 ust. 3	
Artykuł 13 ust. 8	Artykuł 13 ust. 4	
Artykuł 13 ust. 9	—	
Artykuł 13 ust. 10	Artykuł 13 ust. 5	
Artykuł 13 ust. 11 i 12	—	
Artykuł 13 ust. 13a	Artykuł 13 ust. 6	
Artykuł 13 ust. 14	Artykuł 20 ust. 3	
Artykuł 14 ust. 1 akapit pierwszy	Artykuł 13 ust. 8 akapit pierwszy	
Artykuł 14 ust. 1 akapit drugi	—	
Artykuł 14 ust. 1 akapit trzeci	Artykuł 13 ust. 8 akapit drugi	
Artykuł 14 ust. 1 akapit czwarty	Artykuł 13 ust. 8 akapit trzeci	
Artykuł 14 ust. 1a	Artykuł 55 ust. 1 i 2	
Artykuł 14 ust. 2	Artykuł 12 ust. 5	
Artykuł 14 ust. 3	Artykuł 10 ust. 1	
Artykuł 14 ust. 4	Artykuł 13 ust. 9	
Artykuł 15	Artykuł 14	
Artykuł 15a	—	
Artykuł 16 ust. 1, 2 i 3	Odpowiednio art. 16 ust. 1, 2 i 3	
Artykuł 16 ust. 3 akapit trzeci	Artykuł 65 ust. 3 akapit trzeci	
Artykuł 16 ust. 4	Artykuł 16 ust. 4	
Artykuł 17	—	
Artykuł 17a	Artykuł 17	
Artykuł 18	Artykuł 20	
Artykuł 19	Artykuł 21	
Artykuł 20	Artykuł 22	
Artykuł 21	Artykuł 23	
Artykuł 21a ust. 1 i 2	Artykuł 24	
Artykuł 21a ust. 3, akapit drugi	Artykuł 15 ust. 1	
Artykuł 22	Artykuł 25	
Artykuł 23	Artykuł 26	
Artykuł 23a ust. 1 akapit pierwszy i drugi	Artykuł 27 ust. 1	

Rozporządzenie (WE) nr 796/2004	Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie (WE) nr 1120/2009
Artykuł 23a ust. 2	Artykuł 27 ust. 2	
Artykuł 24 ust. 1 lit. a), b), c), d), e), g), i), j) oraz k)	Odpowiednio art. 28 ust. 1 lit. a), b), c), d), e), f), g), h) oraz i)	
Artykuł 24 ust. 1 lit. f) oraz h)	—	
Artykuł 24 ust. 2 akapit pierwszy	Artykuł 28 ust. 2	
Artykuł 24 ust. 2 akapit drugi	Artykuł 28 ust. 3	
Artykuł 26 ust. 1, 3 i 4	Odpowiednio art. 30 ust. 1, 3 i 4	
Artykuł 26 ust. 2 lit. a), b), c), f) oraz h)	Odpowiednio art. 30 ust. 2 lit. a), b), c), g) oraz h)	
Artykuł 26 ust. 2 lit. d), e) oraz g)	—	
Artykuł 27 ust. 1 akapit pierwszy zdanie pierwsze	Artykuł 31 ust. 1 akapit pierwszy	
Artykuł 27 ust. 1 akapit pierwszy, zdanie drugie, lit. a), b) oraz c)	Artykuł 31 ust. 2	
Artykuł 27 ust. 1 akapit drugi i trzeci	Artykuł 31 ust. 1 akapit drugi i trzeci	
Artykuł 27 ust. 3 i 4	Artykuł 31 ust. 3 i 4	
Artykuł 28	Artykuł 32	
Artykuł 29	Artykuł 33	
Artykuł 30 ust. 1 akapit pierwszy i drugi oraz ust. 2, 3 i 4	Odpowiednio art. 34 ust. 1, 2, 3 i 6	
Artykuł 30 ust. 1 akapit trzeci	—	
Artykuł 31	Artykuł 37	
Artykuł 31a	Artykuł 38	
Artykuł 31b	Artykuł 39	
Artykuł 32	Artykuł 35	
Artykuł 33 ust. 1	—	
Artykuł 33 ust. 2, 3, 4 i 5	Odpowiednio art. 40 ust. 1, 2, 3 i 4	
Artykuł 33a	—	
Artykuł 33b	—	
Artykuł 33c	—	
Artykuł 34 ust. 1 akapit pierwszy	Artykuł 41 ust. 1 akapit pierwszy	
Artykuł 34 ust. 1 akapit drugi	—	
Artykuł 34 ust. 2	Artykuł 41 ust. 2	
Artykuł 35 ust. 1	Artykuł 42 ust. 1 akapit pierwszy	
Artykuł 35 ust. 2 lit. a)	Artykuł 42 ust. 1 akapit drugi	
Artykuł 35 ust. 2 lit. b) akapit pierwszy tiret pierwsze do czwartego	Artykuł 42 ust. 2 akapit pierwszy lit. a)–d)	
Artykuł 35 ust. 2 lit. b) akapit drugi	Artykuł 42 ust. 2 akapit drugi	
Artykuł 35 ust. 2 lit. c) tiret pierwsze i drugie	Odpowiednio art. 42 ust. 3 lit. a)–b)	
Artykuł 36	Artykuł 43	
Artykuł 37	Artykuł 44	

Rozporządzenie (WE) nr 796/2004	Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie (WE) nr 1120/2009
Artykuł 38	—	
Artykuł 39	Artykuł 45	
Artykuł 40	—	
Artykuł 41 lit. a), b), c) oraz d)	Artykuł 47 ust. 1, 2, 3 i 4	
Artykuł 42	Artykuł 48	
Artykuł 43	Artykuł 49	
Artykuł 44 ust. 1, 1a oraz 2	Odpowiednio art. 50 ust. 1, 2 i 3	
Artykuł 45 ust. 1, 1a, 1b, 2, 3 i 4	Odpowiednio art. 51 ust. 1, 2, 3, 4, 5 i 6	
Artykuł 46	Artykuł 52	
Artykuł 47 ust. 1, 1a, 2, 3, 4 i 5	Odpowiednio art. 53 ust. 1, 2, 3, 4, 5 i 6	
Artykuł 48	Artykuł 54	
Artykuł 49 ust. 1	Artykuł 56 ust. 1	
Artykuł 49 ust. 2		Artykuł 19 ust. 1 akapit trzeci
Artykuł 49 ust. 3	Artykuł 56 ust. 2	
Artykuł 50 ust. 1, 2 i 3	Odpowiednio art. 57 ust. 1, 2 i 3	
Artykuł 50 ust. 5	—	
Artykuł 50 ust. 7	Artykuł 75 ust. 1	
Artykuł 51 ust. 1	Artykuł 58	
Artykuł 51 ust. 2a	Artykuł 57 ust. 2	
Artykuł 51 ust. 3	—	
Artykuł 52	Artykuł 59	
Artykuł 53 akapit pierwszy i drugi	Artykuł 60	
Artykuł 53 akapit trzeci i czwarty	Artykuł 57 ust. 2	
Artykuł 54	Artykuł 61	
Artykuł 54a	—	
Artykuł 54b	Artykuł 62	
Artykuł 57 ust. 1	Artykuł 63 ust. 1	
Artykuł 57 ust. 2	Artykuł 63 ust. 2	
Artykuł 57 ust. 3 akapit pierwszy	Artykuł 63 ust. 3	
Artykuł 57 ust. 3 akapit drugi	Artykuł 75 ust. 1	
Artykuł 57 ust. 4	Artykuł 63 ust. 4	
Artykuł 58	Artykuł 64	
Artykuł 59	Artykuł 65	
Artykuł 60	Artykuł 66	
Artykuł 61	Artykuł 67	
Artykuł 62	Artykuł 68	
Artykuł 63	—	
Artykuł 64	—	
Artykuł 65 ust. 1, 2a, 3, 4 i 5	Odpowiednio art. 70 ust. 1, 2, 3, 4 i 5	
Artykuł 66 ust. 1	Artykuł 70 ust. 8 i art. 71 ust. 1	
Artykuł 66 ust. 2	Artykuł 70 ust. 6	
Artykuł 66 ust. 2a oraz 2b	Odpowiednio art. 71 ust. 2 i 3	

Rozporządzenie (WE) nr 796/2004	Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie (WE) nr 1120/2009
Artykuł 66 ust. 3 akapity pierwszy i trzeci	Artykuł 71 ust. 4	
Artykuł 66 ust. 3 akapit drugi	Artykuł 70 ust. 7 zdanie pierwsze	
Artykuł 66 ust. 4 i 5	Odpowiednio art. 71 ust. 5 i 6	
Artykuł 67 ust. 1	Artykuł 70 ust. 8 i art. 72 ust. 1	
Artykuł 67 ust. 2	Artykuł 72 ust. 2	
Artykuł 68	Artykuł 73	
Artykuł 69	Artykuł 74	
Artykuł 70	Artykuł 76	
Artykuł 71	Artykuł 77	
Artykuł 71a	Artykuł 78	
Artykuł 71b	Artykuł 79	
Artykuł 72	Artykuł 75 ust. 2	
Artykuł 73 ust. 1, 3 i 4	Odpowiednio art. 80 ust. 1, 2 i 3	
Artykuł 73 ust. 5, 6 i 7	—	
Artykuł 73a ust. 1, 2, 2a, 2b, 3 i 4	Odpowiednio art. 81 ust. 1, 2, 3, 4, 5 i 6	
Artykuł 74	Artykuł 82	
Artykuł 75	Artykuł 83	
Artykuł 76	Artykuł 84	
Artykuł 77	—	
Artykuł 78	Artykuł 85	
Artykuł 80	—	
Artykuł 81	—	
Załącznik I	Załącznik II	